Milliyet

ÇOCUK

ÖZEL SAYI

EYLÜL 1982 ● 50 LİRA

RED KİT

'Tek Kollu Haydut'

ROMANIMIZ:

KÜÇÜK HIRSIZ

Bilmece Bulmaca SAYFALARI

Milliyet YAYINLARI

AYIN KİTAPLARINI SUNAR

Bir yıl içinde dünyanın bütün dillerine çevrilen ve bugüne dek tam 1.854.000 adet satarak yılın "Best-seller/En Çok Satan Kitabı"...

Nefis bir baskı • Kromelüks kapak • 290 sayfa • 300 lira

Maurice Mességué bu kitabında "Hayat Veren Şifalı Otlar"ı atalarımızın nasıl kullandığını ve doktorları hiçe saymadan bu doğal ürünlerden nasıl yararlanabileceğimize kılavuzluk ediyor.

Kromelüks kapak • 336 sayfa • 350 lira

ÇIKTI

BÜTÜN KİTAPÇILARDA

GENEL DAĞITIM: MİLLİYET YAYIN A.Ş.
Cağaloğlu - Türbedar Sokağı, İSTANBUL

Guinness "Dünya Rekorlar Kitabı"nın bugüne kadarki satış toplamı 42.000.000. Bu okurlara her hafta 60.000 kişi daha ekleniyor.

Nefis bir baskı • Resimli • Kromelüks kapak
512 sayfa • 500 lira

Viyana Üniversitesi Tarih Profesörü **George Schreiber,** Avrupa uygarlığına yaklaşan Türklerin tarihindeki olayları, karşılıklı etkileriyle sıralıyor. Bilmediğimiz olgular, gerçekler ve Türklerden kalan anıt eserler...

Kromelüks kapak • Resimli
336 sayfa • 350 lira

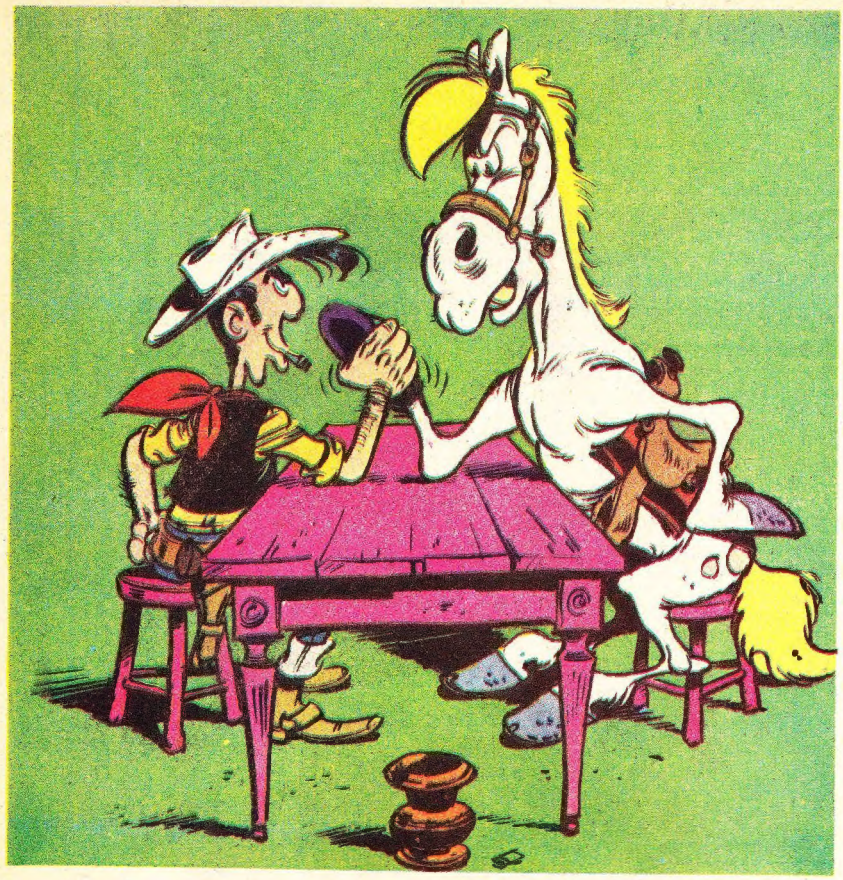

Dünyanın en yaygın çizgi-romanı

RED KİT

İKİNCİ Dünya Savaşı'nın bitip, yıkımların onarımına geçildiğinde belli olmuştur ki; yalnızca bu tür bir onarım, yüzbinlerce kişinin öldüğü bir savaş için yeterli olamayacaktır. Hem insanlar, hem uluslararası yakınlık sağlanmalı, tüm dünya bir barış ve kültür yakınlaşması içine girmeliydi.

Bu nedenle her alanda iyiye, güzele doğru adımlar atılmaya başlandı... Özellikle güzel sanatlar alanında yoğun çalışmalar görüldü. Bunların çok sayıda insana iletilmesi yolunda en elverişli alanlardan birisinin de çizgi-roman olduğu gözlemlendi. Atölyeler, stüdyolar kuruldu ve harıl harıl bir çalışma başladı. Ünlü Walt Disney, Tenten, Red Kit ve daha birçokları işte bu çalışmaların ürünleridir.

YILLARDAN beri eksilmeyen bir ilgiyle izlenen Red Kit, bir çizgi-roman olarak 1946 yılında doğmuştur. Yazarı Morris ve ressam Goscinny'nin Amerika'daki karşılaşmaları ve birbirlerininkine benzeyen ilgi alanları, onları ortak çalışmalara itti ve ünlü kovboy Red Kit ortaya çıktı... Sonra da Düldül, Rin Tin Tin, Daltonlar, Billy Kid, Jesse James ve ötekiler...

Bunlarla ilgili olarak geniş bilgiyi 33. ve 36. sayfalarımızda bulacak ve yaratıcılarıyla, tipleriyle Red Kit'i daha da seveceksiniz.

MİLLİYET Çocuk Dergiz, 8. özel sayısıyla **Red Kit—Tek Kollu Haydut** serüvenini sunuyor. Kovboylar döneminin Uzak-Batı Amerika'sında, bir kumar makinesi çevresinde dönen oyunları ve kurnazlıkları izleyeceğiniz bu sayımızdan sonra, yeni serüvenlerde buluşmak umudu ve esenlik dileklerimizle...

Milliyet ÇOCUK ÖZEL SAYI

Yıl: 1 Sayı: 8

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**

Genel Müdür: **YEKTA OKUR**

Yayın Yönetmeni: **TARIK DURSUN K.**

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi Türbedar Sokak. No: 8/Cağaloğlu

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesislerı'nde basılmıştır.

Türkiye'de
Satış Fiyatı: 50.—TL.
Kıbrıs'ta: 65.—TL.

KÜÇÜK HIRSIZ

BÖLÜM 1

SMİTH oniki yaşındaydı. Buna şaştınız mı? Şaşmanız gerekir. Çünkü Smith yankesiciydi. O şehirdeki genç yankesicilerin de ömrü pek uzun olmazdı. Hayatları zorluklarla doluydu. Bazıları hastalanıp ölüyor, diğerleri ise çabuk hareket etmedikleri için cezalarını çekiyorlardı. Kralın adamları her zaman yankesicileri yakalamaya çalışır, yakalayınca da asarlardı. Ama Smith şanslı bir çocuktu. Kimse onu ele geçiremedi ve asmaya da çalışmadı. Smith çok hızlı çalışırdı.

Şehrin caddeleri genellikle karanlık ve dardı. O hepsini ezbere bilir, gözü kapalı yolunu bulabilirdi. Üstelik çok sessiz ve çabuk hareket ederdi. Zengin bir adamın cebini saniyede boşaltmak, onun için işten bile değildi.

Şehrin en kalabalık caddesi, Smith'in de en sevdiği caddeydi. At arabaları her yönden buraya gelir, bir süre sonra da düğüm olur, hiçbiri yerinden kıpırdayamazdı. Sürücüler bağırıp çağırırlar ama ellerinden bir şey gelmezdi. Yolcular çoğu zaman "Yaya gitsek daha çabuk yetişiriz" düşüncesiyle yürümek zorunda kalırlardı.

Smith işte bu caddede zengin avını bekliyordu.

Soğuk bir Aralık sabahında, yaşlı bey arabasından indi ve yukarı doğru yürümeye başladı. Taşralı olmalıydı. Paltosunun kocaman cepleri öyle gösteriyordu. Smith içinden güldü ve bir gölge gibi yaşlı adamı izlemeye başladı.

Beyefendi bir işyerine gidiyordu herhalde. İkinci caddeye saptığında Smith'in gölgesi hâlâ peşindeydi. Her yanlarında uzun ve karanlık binalar vardı. Yol boyunca yaşlı adam sık sık durup ceplerinden birini kontrol ediyordu. Tabiî o cep Smith'in gözünden kaçmamıştı.

Adam birden yeni bir sokağa saptı. Burası Smith'in en iyi bildiği bölgelerden biriydi. Ama sadece bir tek kaçış yolu vardı. Çünkü çıkmaz sokaktı bu sokak. Üç yanı da büro tipi yapılarla doluydu.

Smith harekete geçmeye karar verdi. Gölgesi yaşlı adamı bir anda geçiverdi. Adamcağız onu görememiş, sadece soğuk bir rüzgâr hissetmişti. Tam o anda Smith, saklandığı kapı aralığından olanca hızıyla çıkıp yaşlı adama çarptı. Bir yandan da,

"Özür dilerim, efendim" diye bağırıyordu.

İkisi karşılıklı ilk önce sola, sonra sağa, sonra yine sola adım attılar. Bu arada Smith'in eli de yaşlı adamın paltosuna değmişti.

Adam, çocuğa, "Sen nereye gitmeye çalışıyorsun evlâdım?" diye bağırdı. Tabiî artık çok geçti, çünkü cep çoktan boşalmıştı.

Smith birden durdu. Çıkmaz sokağa doğru gelen ayak sesleri duymuştu. Çıkış yolu kapalı olduğuna göre oradan kaçamazdı. Öyleyse yine kapı aralığına saklanmalıydı.

Kahverengiler giymiş iki adam belirdiğinde, Smith onların pek iyi bildiği tiplerden olduğunu anladı. Çok çabuk çalışırlardı. Yaşlı adamı iki kolundan tutup kalbine uzun, soğuk bir bıçak sapladılar. İkisi beraber adamın vücudunu karanlığa saklayıp, ceplerini boşalttılar. Smith korkmuştu. Cesetleri pek sevmezdi.

"Ceplerinde bulamadım, burada yok," dedi biri.

Çıkmaz sokakta şimdi yeni bir ses daha vardı. Topal bir adam, bastonuna dayanarak yürüyordu. Smith bunu seslerden anlamıştı. Adamı göremiyordu ama çok korkmuştu.

"Ceplerinde bulamadık, efendim," diye seslendi katil.

"Üzerinde olmalı," dedi topal adam. Sesi bir beyefendinin yumuşak sesi gibiydi. "Tekrar arayın."

"Her tarafına baktık. Yok, efendim."

"Bir daha arayın, bir daha. Bulmak zorundasınız."

"Burada daha fazla kalamayız efendim. Yakalarlarsa asarlar bizi. Siz kendiniz arayın. Biz gidiyoruz. Haydi, çabuk. Birileri geliyor."

Smith saklandığı yerden çıktı. Oradakilere bir şeyler söyledi. Sonra bıçak gibi herkesi yararak aralarından geçti. İşte artık kurtulmuştu.

O sırada arkasında bir kapı açıldı. Bir adam sessizce dışarıya çıktı.

Smith bir onbeş dakika kadar koştuktan sonra dinlenmeye karar verdi. Elini paltosunun içine attı. Bu sefer ne koparduğını merak ediyordu.

"Yaşlı adam bunun uğruna öldüğüne göre oldukça değerli olmalı," diye düşünüyordu.

Önemli şeyi paltosunun cebinden çıkardı. Sadece bir yığın belge! Bir sürü kâğıtlar! Smith çok kızmıştı. Kendisi yankesicilerin en iyisi ve en hızlısıydı. Başka işler de yapabilirdi. Ama bugün şanssız günündeydi. Çünkü okumayı bilmiyordu.

BÖLÜM 2

SMİTH dikkatle elindeki kâğıtlara bakıyordu. Her cümleye, her kelimeye ayrı ayrı baktı. Saatlerce uğraştı ama hiçbir şey okuyamadı.

"Yardıma ihtiyacım var," diye düşündü. "En iyisi arkadaşlarıma sorayım. Herhalde onlar okuyabilirler."

Fakat Smith'in hiç güvenebileceği arkadaşı yoktu. Arkadaşları da kendisi gibi yankesiciydiler çünkü.

Akşam olduğunda Smith hâlâ düşünüyordu. Gözleri de, başı da, kalbi de çok yorgundu. Kâğıtları tekrar koynuna yerleştirdi ve evinin yolunu tuttu.

Kızıl Aslan barının çok kirli bir salonu ve ondan da kirli bir bodrumu vardı. Salon içki kokuyor, suçluların kendine özgü kokusu da buna karışıyordu. Her çeşit suçlu vardı burada. Smith, kızkardeşleri Bayan Bridget ve Bayan Fanny ile bu barın bodrumunda yaşıyordu.

Kapıdan geçerken barın sahibi ona bakıp güldü. "Hâlâ asmadılar mı seni," diye sordu.

Smith'in aklı hâlâ belgelerle meşgul olduğu için cevap vermedi.

"Sana bir soru sordum, Smith," diye seslendi adam.

"Sahi mi," dedi Smith, "Ben de dışarda bir at kişnedi sanmıştım!"

Birkaç kişi gülüştü. Smith de merdivenlere doğru koştu. Ama gerektiği kadar çabuk davranamamıştı. Kulağında olanca hızıyla patlayan tokadı önleyemedi.

ODRUMDA Smith'in kardeşleri ölmüş bir suçlunun elbiseleri üzerinde çalışıyor, onları yeni bir biçime sokmaya uğraşıyorlardı. Bu onların her zaman yaptıkları bir işti. Kralın adamları her gün pek çok suçluyu asıyorlardı ama kıyafetleri hâlâ giyilebilecek durumdaydı.

Bayan Bridget'in elinde kahverengi bir palto vardı. "Ev sahibine karşı öyle konuşma," dedi Smith'e. "Onu kızdırabilirsin."

"Zavallı küçük serseri!.." dedi bayan Fanny. (Kızkardeşleri onu genellikle serseri diye çağırırlardı). "Başı her zaman dertte."

Smith kâğıtları ortaya çıkardı ve masanın üstüne yaydı. "Bunları yaşlı bir beyden aldım," dedi. "Sonra iki adam gelip onu öldürdüler."

Kızlar da okumaya çalıştılar ama başaramadılar.

"Nedir bunlar?" diye sordu Bayan Fanny.

Smith, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ama katiller bunu arıyorlardı. Orada bu kâğıtları çok isteyen topal bir adam da vardı." O yumuşak sesli topal adamdan hâlâ korkuyordu.

"Bu bir çeşit rapor," dedi Bayan Bridget. "Şuna bak." Parmağıyla bir kelimeyi gösteriyordu. "Şu kelimeye bakın. Tam bir at arabasına benziyor, değil mi? Bu kelime "rapor". Öyle olduğundan oldukça eminim. O kelimeyi tanırım."

Smith o kadar emin değildi. "Öyleyse onu niye öldürdüler?" diye sordu. "Ve topal adam niye o kadar sinirlendi?"

"Herhalde kendilerine göre sebepleri vardır," dedi Bayan Bridget. Kahverengi paltoyu tekrar eline almıştı.

"Bridget haklı," diye ona katıldı Bayan Fanny. "Bu bir rapor." O da kâğıtta bir yeri gösterdi."Şu balığa benzeyen şeye bakın. O kelimenin 'suçlu' olduğunu biliyorum. Defalarca gördüm. Evet, bu bir suçlular listesi olmalı. Çok da değerlidir herhalde. O adamlar bunun için bir adam öldürmeye hazır olduklarına göre istediğin parayı sana vermeye de hazır olmalılar. Akıllı çocuksun be, serseri."

"Ama kim bunu almak için para verir ki?" diye sordu Smith.

"Öğreneceğiz," dedi Bayan Fanny. "Bunları birine okutacağız."

Smith en iyi arkadaşı haydut Lord Tom'u hatırladı. "Lord Tom okumayı biliyor," dedi.

"Lord Tom'mu? Evet o bilir," dedi Bayan Fanny. Yüzü heyecandan kızarmış, gözleri ışıl ışıl parlıyordu. Bayan Fanny daha yeni on dokuz yaşına girmişti ve haydutun ismi kulaklarına müzik gibi geliyordu.

"O da suçlu biri," dedi Bayan Bridget. "Hayır, yeteri kadar dürüst değil. Parayı kendine saklayacaktır."

"O zaman kime soracağız?" diye konuştu Smith.

İki saat boyunca tartıştılar ama bu soruya hiçbir cevap bulamadılar. Sonunda hepsi yorgun argın yataklarına çekildiler.

Yattığı yerden Smith ölmüş adamın elbiselerini görebiliyordu. Duvara asılı bu giysiler onu kötü düşüncelere itti.

"Daha üç gün önce bu elbiseler ipin altında sallanıyorlardı. O zaman içlerinde bir de adam vardı. Ama kızlar biçimini de, ölçülerini de değiştirmişlerdi. Umarım sahibi bunları geri almaya gelmez," diyordu içinden.

Belgeler, sabah olduğunda, hâlâ masanın üstündeydi. Smith erkenden kalktı, kâğıtlarını alıp merdivenlere yöneldi. Ama kızlar da uyanıktılar ve onu duydular.

"Nereye gidiyorsun?" diye seslendi Bayan Fanny.

"İşe," dedi Smith.

"Belgeleri yanına alma."

"Neden?"

"O adamlar seni öldürüp bunları ele geçirmek isteyebilirler. Zaten koskoca bir adamı öldürdüler bile, değil mi? Senin gibi küçük bir çocuktan korkacaklarını sanmam."

"Bende olduğunu bilmiyorlar ki," dedi Smith. "Beni görmediler."

"Emin olamazsın Smith. Sen yokken kâğıtlara ben göz kulak olurum."

"Hayır."

"Lord Tom'a mı göstereceksin?"

"Belki," dedi Smith. "Henüz bilmiyorum."

"İşe çıkıyor," dedi Bayan Fanny kızkardeşine.

"Öyle mi," diye cevap verdi Bayan Bridget. "Cellâda da elbisesinin hazır olduğunu söylemeyi unutma, Smith. Bize bu elbiseler için biraz para vermeli."

Kızlar elbiseleri cellât için hazırlıyorlardı.

BÖLÜM 3

SMİTH'in aklına çok güzel bir fikir gelmişti. Belgeleri kendisi okumak istiyordu.

Bunun için de okumayı öğrenmesi gerekiyordu. Bugün suçluların kapatıldığı yere gidecekti. Orada öğrenebileceğini umuyordu.

Burada çeşitli suçlular vardı. Katiller, haydutlar, yankesiciler ve tabiî borçlarını ödeyemeyenler. Bu sonuncular aslında gerçek suçlu sayılmazlardı ama borçları çok fazlaydı. Eğer hemen parayı ödeyebilirlerse asılmayacaklardı. O sıralarda pek çok borçlu vardı. Smith onlar için mesajlar taşırdı.

Smith borçluların okuyabildiğini biliyordu. "Belki bana öğretirler," diye düşündü.

Önce, Cellât Bay Jones'u buldu. Bay Jones ona kızkardeşlerinin yaptığı iş için üç şiling verdi. Bundan sonra Smith borçluların odasına gitti ve ders almak istediğini söyledi.

"Sana okumayı öğretmem," dedi uzun boylu bir adam. "Çünkü o zaman asla mutlu olamazsın. Dinle, Smith. Mektuplar ve kâğıtlar adamın başına sadece dert açarlar. Onun için lütfen öğrenmeye çalışma."

Sorduğu ikinci adam da hemen hemen aynı şeyleri söyledi. "Okumaya ihtiyacın yok senin Smith. Ben okumak zorunda olduğuma çok üzgünüm!" Bacaklarındaki zincirleri gösterdi. "Niye bunları takıyorum zannediyorsun? Okuyabildiğim için. Yolda yürürken durdum ve bir ilânı okudum. Beni yakaladılar. İşte şimdi buradayım."

Smith bu sefer de Bay Palmer'e sordu. O da borçluydu ve kurtulması için çok parayı ihtiyacı vardı. Smith'e kızdı.

"Evet, sana öğreteceğim," dedi. "Buraya gel. Bu senin ilk dersin olsun."

Smith'in burnunu hızla çekti, çocuk can acısıyla bağırdı. Bay Palmer'in de bacakları zincirliydi ama Smith'inkiler değildi. Adama karşı ayakları ile savaştı. Bay Palmer onu serbest bıraktığına sevindi sonunda.

Smith borçlular odasından koşarak çıktı ve kodesi terketti. Bu arada, serbest kaldığı sürece bir daha asla oraya gitmeyeceğine söz verdi.

Ama hâlâ okumak istiyordu. "Okuyacağım," diye düşündü. Elini paltosundan içeri soktu ve belge tomarına dokundu. "Sen ve ben zengin olacağız," dedi ona. "Sen bana para getireceksin."

Smith'in burnunu hızla çekti, çocuk avaz avaz bağırdı.

SMİTH şehirde pek çok kişinin okuma yazma bildiğini biliyordu. Yaşlı bir bey gördü ve ona yaklaştı.

"Okumayı öğrenmek istiyorum, efendim," dedi. "Lütfen bana yardımcı olur musunuz?"

Tam o sırada rüzgâr yaşlı adamın şapkasını havalandırdı ve Smith gülmeye başladı. Adam bastonunu kaldırdı, Smith de kaçmaya koyuldu.

Üç-dört kişiye daha sordu. Cevap her seferinde de hayırdı. Kimse ona öğretmek istemiyordu. Zavallı, kirli bir çocuğa yardım edemeyecek kadar çok işleri vardı. Belki de kokusundan hoşlanmıyorlardı.

Smith bütün caddeyi yürüdü. Bir adam onu gördü ve dikkatle baktı. Ama çocuk onu farketmedi.

Bu sefer kitapçılarla dolu bir caddeye saptı. "Burası tam bana göre," diye düşündü. "Burada sorabilirim."

Kitapçılardan birini oldukça iyi biliyor, dükkân sahibini de tanıyordu. Her yanda kitaplarla dolu raflar vardı.

"Kitaplara sakın dokunma, Smith," diye bağırdı dükkân sahibi.

"Henüz okuyamıyorum," dedi Smith.

"Ama öğrenmek istiyorum. Bana öğretir misiniz, lütfen?"

"Defol buradan!" dedi adam.

"Neden öğretmiyorsunuz?"

"Çünkü sen pis bir yankesicisin. Şimdi uzaklaş buradan."

Adam elini kaldırdığı anda, Smith hızla geriye sıçradı. Birden çok aksi bir şey oldu ve binlerce kitap yerlere dökülüp, adamın üzerini örttü. Smith rüzgâr gibi kaçıyordu.

Bir sürü insan dükkâna doluştu, adama yardım ettiler. Dükkân sahibi olanları anlattı. "Smith'di," diye bağırdı. "Smith yaptı bunu. Kitapları üstüme yuvarladı."

Oradakilerden biri bir soru sordu. Smith'i görünce durup, dikkatle ona bakan adamdı bu. "Smith dediğiniz çocuk nerede oturuyor?" dedi.

"Kızıl Aslan barında," diye cevapladı kitapçı.

BÖLÜM 4

SAAT akşamın beşiydi. Smith bodrum merdivenlerinden aşağı iniyordu.

"Uçlan bakalım!"

Ses sanki bir tabancadan çıkıyordu. Smith korkusundan neredeyse merdivenlerden yuvarlanacaktı. Aşağıda uzun namlulu bir tabanca tam kafasına nişan almış, onu bekliyordu. Ama bu Lord Tom'un tabancasıydı. Haydut, arkadaşlarını ziyaret etmeye gelmişti. Şaka yapıyordu.

"Cellât Bay Jones'u gördün mü?" diye sordu Bayan Bridget, kardeşine.

Uzun bir tabanca, tam kendi kafasına nişan almıştı.

"Seni gördüğüme çok sevindim Lord Tom," dedi Smith. "İşler nasıl?" Bir yandan da Bayan Bridget'e üç şilingi veriyordu.

"Bugün değişik bir yerdeydim, Smith." Haydut başını arkaya attı. Doğrusu çok cesur görünüyordu. "Harika bir yer ve çok da iş var."

"İş demeyin şuna," diye bağırdı Bayan Bridget. "Dürüst insanları soyuyorsunuz, bari böyle bahsetmeyin yaptıklarınızdan."

Lord Tom şaşırmıştı. Bir an sessiz kaldı. Sonra gözlerine yine cesur bir bakış geldi, Bayan Bridget'e güldü, Smith de ona katıldı. Bayan Fanny büyük haydutu aşk dolu gözlerle bakıyordu.

"Bu iş erkek işidir," dedi Lord Tom.

"Kaç araba soydun bugün?" diye sordu Smith.

"Altı. Altı birbirinden güzel araba! Hanımların mücevherleri yıldızlar kadar parlaktı. Bu iş harika. Tabiî, hanımlara karşı her zaman çok nazik davranıyorum. 'Bayan,' diyorum, 'lütfen mücevherlerinizi verir misiniz?' Diğer zamanlarda ise 'Bayım, paranızı derhal verin, yoksa başınızı uçururum.'"

"Hiç kimseye ateş ettin mi?" diye sordu Smith. Bir gün o da haydut olmayı umuyordu.

"Sadece iki kişiye. Ateş etmek istemedim ama bana tabanlıca çekmeye kalktılar."

"Öyleyse o paralar ve mücevherler nerede şimdi?" Soruyu soran Bayan Bridget'di.

"Mücevherler? Paralar? Ha, evet! Harcandılar tabiî. Paranın hepsini harcadım. Her zaman böyle olur, değil mi? Mücevherler de barda içtiğim içkilere gitti. İşten döndükten sonra yemek yemeli, içki içmeli ve mutlu olmalıyım. Belki yarın cellâdın darağacında sallanıyor olabilirim. Kim bilebilir?"

"Seni dün asmadıklarına üzüldüm," dedi Bayan Bridget.

Haydut bu söze kızmıştı. Kıza cevap vermeden Smith'e döndü. "Bayan Fanny elinde bazı belgeler olduğunu söylüyor Smith," dedi. "Onları iyi paraya satabileceğini düşünüyor."

"Lord Tom'a söyledim," dedi Bayan Fanny. "Biz inanıyoruz ki."

"Bu belgeler sadece bir rapor," diye lâfa karıştı Bayan Bridget, "Raporu kim satın almak ister ki?"

"Bence bu bir suçlu raporu," dedi Bayan Fanny.

Lord Tom, "Bana göstersene Smith," dedi. "Sana okuyabilirim."

Smith birden korkmuştu. Lord Tom'a belgeleri göstermek istemiyordu. Ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Kâğıtlar hâlâ paltosunun içindeydi. Kızkardeşlerinden uzaklaştı.

"Nerede kâğıtlar Smith?" diye sordu Lord Tom.

"Ben, şey ben de değil Lord Tom... ben-ben onları bir arkadaşıma verdim."

"Umarım Bay Palmer'e vermemişsindir," dedi Bayan Bridget. "Bacakları zincirli adamları hiç sevmiyorum."

"Hayır, şeye verdim... şey, bir dükkân sahibine."

"Bu doğru değil," dedi Bayan Bridget.

"Bal gibi doğru. Siyah elbiseli, ufak tefek bir adamdı."

"Onu nerede gördün?"

"Tabiî dükkânında. Onu tanıyorum. Belgeleri benim için okuyacak."

On dakika boyunca onu izlediler.

"Bu kesinlikle doğru değil," diye bağırdı Bayan Bridget.

Birden bar sahibinin sesini duydular. Merdivenlerin tepesinden onlara doğru bağırıyordu. "Smith! Smith!"

"Evet? Ne istiyorsun?" diye sordu Smith.

"Bugün öğleden sonra ziyaretçilerin vardı. İki tane."

"Ziyaretçiler mi? Benim için mi?"

"Evet. Seni çok iyi tanıyorlardı. 'Adı Smith! Pis, küçük bir yankesici,' diye tarif ettiler, 'başının iki yanında kesikleri andıran iki gözü ve pis kokusuyla. On, oniki yaşlarında. Ben de, 'Evet, bu bizim Smith,' dedim. 'Şimdi nerede?' diye sordular. 'Belki de ipin altında sallanıyordur,' dedim. Güldüler ve 'Biz tekrar geliriz. Çocuğu görmek istiyoruz.' dediler. Ondan sonra da çekip gittiler."

"N-Nasıl birileriydi?" diye sordu Smith.

"Katile benziyorlardı," dedi barın sahibi. "Biri uzun, biri kısa. Kahverengi elbise giyiyorlardı."

Smith'in yüzü bembeyazdı. Gözlerinde de büyük bir korku okunuyordu. "Beni nasıl buldular?" diye düşündü. "Herhalde kitapçı söyledi onlara." Doğru dürüst düşünemiyordu bile. "Onlar," diye bağırdı, "Onlar beni öldürecekler!"

Kızkardeşleri çok üzülmüşlerdi. "Lord Tom sana yardım eder, Smith," dedi Bayan Fanny.

"Tabiî edeceğim," diye katıldı Lord Tom. "Bir daha buraya gelirlerse başlarını uçururum."

"Onları tanımıyorsun," dedi Smith. "Senin başedebileceğin tip değiller, Lord Tom."

"Lord Tom seni korur," diye ısrar etti Bayan Fanny. "Ama lütfen belgeleri ona göster."

"Onları tanımıyorsunuz," diye bağırdı Smith yine. "Beni öldürecekler."

Bayan Bridget, "Peki, ne yapmak istiyorsun, çocuk?" diye sordu.

"Bilmiyorum... ama burada kalamam. Geceleri burada kalamam. Şeye gitmeliyim..."

"O kitapçıya mı?" diye sordu Lord Tom.

"Belki." Smith etrafına baktı. Burası onun eviydi. "Gitmeliyim," dedi, yine mutsuz mutsuz. Aklından, "Acaba bir daha evimi görebilecek miyim?" diye düşünüyordu.

"Belgeleri Lord Tom'a ver," dedi Bayan Fanny. "Senin için saklar onları."

"Hayır!" diye bağırdı Smith. "Asla! Söyledim size, bende değil."

Smith belgelerini saklayacaktı. Değerini bilmiyordu ama yanından uzaklaştırmak istemiyordu.

"Bu doğru değil," dedi Bayan Fanny. "Onları görebiliyorum canım, paltonun içinde."

Smith merdivenlere doğru koştu. Bir dakika sonra ceddedeydi.

BÖLÜM 5

UZUN boylu adamla kısa boylu adam, Kızıl Aslan barının yanında, gölgeler içinde bekliyorlardı. Smith onları hemen gördü. Kendisini izlediklerini de anladı. Saat altı buçuktu.

Adamlar onu beş dakika kadar izledikten sonra gözden kaybettiler. Biraz sonra başka bir caddede tekrar gördüler ve yine takibe başladılar. Bu sefer on dakika boyunca peşini bırakmadılar. Tekrar kaybettiklerinde bütün saklanacak yerlere baktılar ama bulamadılar.

Birden kısa boylu olanı bağırdı. "İşte orada!"

Smith koşmaya başladı. Adamlar da koşuyorlardı. Bütün caddeleri, bulvarları, alanları koşarak geçiyorlardı.

SAAT dokuza geliyordu. Adamlar alçak bir duvarın yanında durdular.

"Biraz dinlenmek zorundayım," dedi, kısa boylu olanı nefes nefese. "Peşinden koşmak için çok yorgunum."

"Evet," dedi uzun boylusu. "Kızıl Aslan'a geri gidelim. Orada bekleriz."

Smith de aynı duvarın arkasında dinleniyordu. Onlar uzaklaşana kadar bekledi. Yorgun ama mutluydu. "Beni yakalayamayacaklar," dedi kendi kendine. Paltosunun içindeki kâğıtlar terden sırılsıklam olmuştu.

Yanından bir bey yürüyerek geçti. Smith onun cebinden bir mendil ve bir paund almıştı. Mendili belgelerin etrafına sardı. "Birazdan kurur," diye düşündü. Paundu da cebine soktu.

Caddeler bomboş, hava da çok soğuktu. Smith bir barda durdu ve kendine biraz içki satın aldı. Sıcak bir yatağı hayal ediyordu ama barın hanındaki bütün odalar doluydu. Tekrar sokağa çıktı.

Hızlı hızlı yürüyor, bir yandan da haydutluğun harika yaşamını düşünüyordu. "Haydutun gittiği yerler en güzel yerler," diye geçirdi içinden. "Tam erkek olunacak yerler. Arabalarda hanımlar ve beyler. "Eller yukarı, cepler dışarı!" diyeceğim. "Madam, mücevherleriniz lütfen! Beyefendi, paraları sökülün, yoksa sizi vururum."

Smith'in aklı birbirinden güzel hayallerle doldu. Bir köşeyi döndü ve olanca hızıyla yaşlı bir beye çarptı.

"Hey, ne oluyor, bu da kim?" diye bağırıyordu yaşlı adam.

Smith'le ikisi yere yuvarlandılar. "Bana yardım edin," dedi yaşlı adam. Smith'in ayağını bütün kuvvetiyle yakalamıştı. "Ben körüm. Hiçbir şey göremiyorum. Beni ayağa kaldır."

"Nedir bu benim başıma gelenler," diye söyleniyordu Smith. "Eğer ayağını bırakırsanız size yardım edebilirim."

Yaşlı adam içinden düşünüyordu. "Bu küçük bir çocuk. Herhalde yankesici. Tabiî ki beni soyacak. Bu işten nasıl kurtulacağım?"

"Gerçekten kör müzünüz?" diye sordu Smith. "Beni görebiliyor musunuz? Şu anda ne yapıyorum?" Ağzını koskocaman açmıştı.

"Bilmiyorum. Bilmiyorum! Ben körüm!"

Smith hâlâ emin olamamıştı. İnsanlara hiçbir zaman yardım etmezdi. Ama kör bir adam... "Elimi tutun," dedi. "Şimdi, ayağa kalkın. İşte şapkanız."

Yaşlı adam şişman ve uzun boyluydu. Smith onun yanında küçücük kalıyordu.

"Siz kocaman bir adamsınız," dedi Smith. "Ama kör olduğunuza göre bunu bilemezsiniz."

"Teşekkür ederim, çocuğum. Bana bastonumu da bulur musun, lütfen? Yolu gösterirsen sana bir paund veririm."

Yaşlı adam Smith'in elini tutuyordu.

SMİTH'in bir arkadaşa ihtiyacı vardı. Belki bu adam ona yardım edebilirdi. Bastonunu verdi ve tekrar elini tuttu. "Benim adım Smith," dedi. "On iki yaşındayım ve fakirim. Başım her zaman belâdadır. Kendim küçüğüm ama güçlüyüm. Kızıl Aslan barında yaşıyordum."

Yaşlı adam onun elini tuttu. "Benim adım da Mansfield," dedi. "On iki yıldır körüm. Zenginim ama paramı ne yapacağımı bilmiyorum. Kızımla yaşarım. Vine Caddesi, 7 numara. Yargıçım."

Smith'in ağzından bir şaşkınlık çığlığı kurtuldu. "Bir dava yargıcına yardım ediyorum," diye bağırdı. "Bundan sonra, neye olsa inanabilirim."

"Bu caddenin sonunda bir kilise var, Smith. Orayı biliyor musun?"

"Buralardaki her kiliseyi bilirim, Bay Mansfield," diye cevap verdi.

"Beni oraya götürür müsün lütfen? İşte sana bir paund."

Smith parayı aldı. "Sizi hemen götüreyim, Bay Mansfield," dedi.

"Çok sevinirim, Smith."

Birlikte yürümeye başladılar. Yargıç onun ince, küçük elini tutuyordu. Birkaç dakika sonra Smith sordu, "Nasıl kör oldunuz? Hastalandınızda mı oldu?"

"Hayır. Bir yangın oldu ve ev yandı. Gözlerimi kaybettim. Karımı da. Yangında öldü."

"Görememek nasıl bir şey?" diye sordu Smith.

"Karanlık, Smith. Çok karanlık. Kiliseye yaklaşmış olmalıyız. Caddeyi geçelim ve sağa dönelim."

Çok geçmeden Bay Mansfield'in evinin önüne gelmişlerdi.

Yargıç konuştu:

"Benimle yemek yer miydin?"

"Evet, lütfen, Bay Mansfield."

"Sana geceyi geçirebileceğin bir yatak teklif etsem, Smith?"

"Evet, lütfen, Bay Mansfield."

"Ailen var mı, Smith?"

"İki kızkardeşim var."

"Eve dönmezsen telâşlanırlar mı?"

"Hayır."

"Öyleyse geceyi burada geçirebilirsin. Sana yararlı olduğuma seviniyorum, Smith."

"Teşekkür ederim, Yargıç Mansfield."

Smith hayatın ne kadar garip olduğunu düşündü. Bir yargıç ona yardım edecekti! Ona! Smith'e! Zaten bir tek şey için yardıma ihtiyacı vardı. Okumayı öğrenmesi gerekiyordu. Kör bir adam ona bu konuda yardım edemezdi.

BÖLÜM 6

BAYAN Mansfield yirmi bir yaşındaydı. İyi yürekli gözüküyordu ama kızgın bakışlarını kör babası hiç bir zaman göremezdi.

"Ah, baba!" diye bağırdı. "Geç kaldığın için çok korkmuştum. Zannettim ki!"

O sırada Smith'i gördü, hemen mendilini burnuna doğru götürdü. Bir uşak geldi ve Bay Mansfield'e yardım etti.

Kızın elindeki sopadan çok korkmuştu Smith.

"Kızım", dedi Bay Mansfiled, "Bu Smith. Kendisi bu şehirdeki en iyi kalpli çocuk olabilir."

Bayan Mansfield'le uşak çocuğa baktılar. Onlara göre Smith şehirdeki en pis küçük suçluydu. Bayan Mansfiled'in yüzünden açıkça şunlar okunuyordu: "Babam yaşlı ve kör bir adam, Smith. O seni göremiyor ama ben görebiliyorum." Çocuğun varlığından memnun olmuşa benzemiyordu. Yine de, "tanıştığımıza memnun oldum, Smith" dedi.

"Smith'le ben birlikte yemek yiyeceğiz", dedi Bay Mansfield. "Ona geceyi geçirmesi için kendisine bir yatak vereceğimizi söyledim."

Bayan Mansfield'in yüzündeki kızgın ifadeyi yalnız Simth ve uşak görmüşlerdi. "Tabii, efendim", dedi yumuşak bir sesle. "Böyle iyilbir arkadaşa yardım etmekten mutluluk duyarız."

Smith'le yargıç çok güzel bir odada, sıcacık ateşin önünde yemeklerini yediler. Bayan Mansfield birçok kereler içeri girip çıktı. Onlarla havadan sudan konuşuyordu. Ama gözleri Smith'e, "Bizi soymaya çalışacaksın, değil mi? Seni her an izliyorum", diyordu.

Bay Mansfield ve Simth uzun süre konuştular. Kızıl Aslan Barından, suçluların asıldığı alandan ve yaşadıkları şehirden bahsettiler.

Daha sonra Simth bir soru sormaya karar verdi. "Dün yaşlı bir bey çıkmaz sokaklardan birinde öldürüldü.Bu konuda bir şey duydunuz mu?"

"Evet, onu tanırdım. Zengin bir adamdı, Smith."

"Çok acıklı. Onun için üzülmüştüm."

"Öyleyse onu gördün?"

"Yo, hayır", dedi Simth hemen. "Onu görmedim. Bana bir arkadaşım anlattı." Gerçekleri bir yargıca anlatamazdı ki.

"İsmi Bay Field'di. Yaşlı ama çok iyi bir insandı. Katili bulmak isterdim, Smith ve bulacağım."

"Evet, haklısınız, Bay Mansfield. Öldüreni asmalılar. Niye böyle bir şey oldu dersiniz?"

"Bilmiyorum, Smith. Ama bu çok kötü bir durum..."

Smith, Bay Field'in zengin biri olduğuna sevinmişti. Belgelerin değeri gözünde gittikçe artıyordu.

Bayan Mansfield odaya girdi. "Çok geç oldu, baba", dedi. "Genç arkadaşın da yorgun görünüyor. Yatağı hazır. Şimdiye kadar çoktan uyumuş olmalıydı." Bir yandan da Smith'e gözleriyle "yarın sen gittikten sonra giydiğin pijamaları yakmak zorunda kalacağız" diyordu.

SMİTH'in odası evin çatısındaydı. Odada bir yatak, bir iskemle ve bir masa vardı. Kızıl Aslan Barı'ndayken Smith hep yerde uyurdu. Bu yatağı sevmişti. Dokundu, üstüne oturdu, uzandı, sonunda içine girdi. İki dakika sonra uyumuştu.

Bayan Mansfield sabahleyin odasına geldi. Elinde bir sopa taşıyordu. Smith birden çok korkmuştu. Ama babasının da kızın arkasından geldiğini görünce rahatladı.

Kız, "Baba", diye bağırdı. "Buraya tek başına gelmemeliydin. Düşebilirsin."

Bay Mansfield güldü. "Günaydın, Smith. İyi uyudun mu? Kızım sana güzel bir kahvaltı hazırladı. Çok iyi bir kızdır! Gel, Smith. Bana elini ver."

"Günaydın, Bay Mansfield", dedi Smith. Genç kadının yüzündeki vahşi bakışlar onu hala korkutuyordu. Sopanın yanından geçmek istemiyordu.

"Elin nerede, Smith?" diye sordu Bay Mansfield tekrar.

Bayan Mansfield gözleriyle âdetâ bağırıyordu. Sopayı kaldırdı ve Smith'e gösterdi. Gözleri, "Bunu ona söyleme", diyordu. "Ona söyleme! Git elini tut."

Smith onun da korktuğunu anlamıştı. Belki mutsuzdu da. Kızın babasına doğru yürüdü. "İşte elim burada, Bay Mansfield", dedi.

Kahvaltıda Bay Mansfield ona Kızıl Aslan Barı'na geri dönmek isteyip istemediğini sordu.

Smith önce cevap vermedi. Bayan Mansfield kızgın kalmaya çalışıyordu. Babasına döndü ama düşüncelerini söylemedi.

Sonra Smith'e döndü ve "Bay Mansfield sana yardım etmek istiyor" dedi. "Kendisi çok iyi bir adamdır. Burada kalıp bizim yanımızda çalışmak istiyor musun?"

"Kızım!" dedi kör adam. "Bu senin kendi fikrin!"

"Asla", diye bağırdı kız. "Asla! Siz böyle olmasını istiyorsunuz, efendim."

"Ben mi?"

"Evet, efendim. düşündüklerinizi kolaylıkla anlayabilirim."

Bayan Mansfield babasını suçluyor, o da kızını suçluyordu. Neden? Çünkü bunlar iyi insanlardı ve sıcak kalplilikleri ni göstermek istemiyorlardı.

"Bu ailenin yanında hiç bir zaman mutlu olamam ben", diye düşündü Smith.

Genç hanım konuşmaya başlamıştı. "Öyleyse kalacaksın, Smith. Atların bakımına yardım edebilirsin... ve ben-ben de sana yardım ederim, tabii. Bu arada sana bazı şeyleri de öğretmem gerekecek— bazı önemli şeyleri. Öğreneceğin çok şey var. Sana önce okumayı öğreteceğim."

Smith'in ağzı şaşkınlıktan kocaman açıldı. Ne demişti kız?Okumayı öğretmek? Okumak! Smith'in sevinci yüzünden de anlaşılıyordu. Bayan Mansfield buna dikkat etti ama sebebini anlayamadı.

"Bu fikri beğendi, baba", dedi sessizce. "Belki de atları seviyordur."

"Kardeşlerine bir haber yollamalıyız, Smith", dedi yaşlı adam.

Smith bunu yapmalarını istemedi. Kahverengi elbiseli adamlar hiç aklından çıkmıyorlardı. "Hayır", dedi. "Ben onlara söylerim."

Odasına çıkıp Bay Field'in belgelerini çıkardı. Onları havaya atıp tutuyordu.

"Seni yakında okuyabileceğim", dedi belgeye. "Ondan sonra da zengin olacağım."

Merdivenlerde sesler vardı. Smith mendili hemen değerli kâğıtların etarfına sardı. Pijamalarının altına sakladı. O sırada kapı açıldı ve içeri iki uşak girdi.

"Bayan Mansfield'in emirlerine göre seni derhal yıkamamız gerekiyor, Smith. Su mutfakta hazır."

Smith şimdiye kadar hiç yıkanmamıştı. Su ve sabun ona o kadar yabancıydı ki, Bayan Mansfield'in bu emrinden hiç hoşlanmamıştı. Yine de mutfağa gitti ve soyundu. Uşaklar da onu sıcak suyun içinde bir güzel yıkadılar.

İki saat sonra Smith'in kirli vücudu tertemizdi. Eski elbiseleri yakılmıştı. Onu beyaz bir havluya sardılar.

"Şimdi odana git ve yeni giysilerini bekle."

Smith mutlu mutlu merdivenleri çıktı. Odasına girdi. Etrafına baktığı anda ağlamaya başladı. Yatak bomboştu. Pijamaları ve belgeler orada değildi!

BÖLÜM 7

"NE oldu, Smith? Hasta mısın?" diye sordu Bayan Mansfield.

"Hayır, efendim."

Yatağının üstünde oturuyor ve çok üzgün görünüyordu. Yeni mavi takımı hâlâ sandalyenin üzerindeydi. Bayan Mansfield ona sıcak bir şey getirdi ama Smith içmek istemedi. Hiçbir şey yemek veya içmek istemiyordu. Uzun süre orada kıpırdamadan oturdu.

"Galiba ölüyor, Hanımefendi", dedi aşçı. "Bence suyla sabun sebep oldu buna. Fakir çocuklar üzerinde etkisi hep böyle olur."

Bayan Mansfield uşağı yanına çağırdı. "doktora haber ver", dedi. "Ama babama söyleme. Smith'in hasta olduğunu bilmemeli."

Doktor, Bay Mansfield odasında dinlenirken geldi. Smith'in başına dokundu. Gözlerine ve diline baktı.

"Hasta değil", dedi. "Ama iyi de değil. Özür dilerim ama derdini anlayamadım."

Bay Mansfield pek çok defalar Smit'in nerede olduğunu sordu. Her seferinde kızı ona çocuğun yorgun olduğunu ve uyandırılmaması gerektiğini söylüyordu.

Akşama doğru eve Bay Mansfield'in arkadaşı Bay Billing geldi. Bu adam genç bir avukattı. Evin genç hanımına karşı da çok ilgi duyuyor, ama o, adamla sadece alay ediyordu. O akşam, genç avukatla vakit öldürmeyi canı istemedi. Yine gözleriyle konuşuyordu. "Git", diyordu. "Lütfen git! Evde hasta bir çocuk var ve onu iyileştirmem lazım." Ama Bay Billing onun bütün bakışlarını seviyordu. Hatta kızgın olanları bile. Oturmaya ve konuşmaya devam etti. Bayan Mansfield de ona içkiler taşımak zorunda kaldı.

MEG, Bay Mansfield'in evinde, mutfakta çalışırdı. İyi bir kadındı ve Smith'e yardım etmek istiyordu. Aklından diyordu ki: "Eskiden Kızıl Aslan Barı'nda yaşadığına göre herhalde canı bira istiyordur". Saat onbir buçukta yavaşça Smith'in odasına gitti.

"Merhaba", dedi. "Sana bir bardak bira getirdim."

Smith üzgün üzgün ona bakıyordu.

"Burada mutlu olacaksın", diye devam etti o. "Bay Mansfield ve kızı bu şehirdeki en yardımsever insanlardır. Sen de o kadar kirliydin ki, uşaklar yıkamak zorunda kaldılar. Pijamaların neredeyse siyahtı..."

"Pijamalar mı?" dedi Smith "Onları gördün mü?"

"Tabii. Hanımım yakmamı söyledi. Ama yakılmayacak kadar yeni oldukları için yıkamaya karar verdim."

"Bir şey gördün mü, şey, bir mendil?" Smith biranın birazını içti.

"Eski, kirli bir mendil vardı... onu yaktım. Ama Bay Mansfield'in belgelerini sakladım.

Smith gözlerini kocaman açmıştı. "Ne belgesi?" diye sordu.

"Bir avukata gitti. Pijamaların arasında buldum. Bay Mansfield mektuplarını ve özel eşyalarını çok garip yerlere düşürme alışkanlığındadır.

Smith yerinde duramıyordu. "Kâğıtları okudun mu?"

"Adresi okudum," diye cevap verdi Meg. "Avukat Bay Lennard'a yazılmıştı. Billing ve Lennard, Curtis Alanı. 'Bay Billing'i tanıyoruz, tabii. Kendisi şu anda burada."

"Belgeyi ona verdiniz mi?" dedi Smith.

"Bay Billing'e mi? Hayır, tabii ki vermedim. Bay Mansfield'in masasına koydum. Kötü koktuğu için de masadaki kâğıtların en altına soktum."

Meg boş bardağı Smith'in elinden aldı ve ayağa kalktı. "Aferin! Şimdi daha iyisin, değil mi? Sadece biraz biraya ihtiyacın vardı!!" dedikten sonra odadan çıkıp mutfağına geri döndü.

Yargıcın çalışma odasında her yer kağıtlarla kaplıydı.

Sonunda Bay Billing gitmeye karar verebildi. Saat gecenin biriydi. Bayan Mansfield çok sinirlenmişti. Babasına yatması için yardım etti. Sonra hemen Smith'in odasına doğru yürüdü.

Odanın kapısını açtı. İçeri baktı. Neredeyse lamba elinden düşüyordu. Oda bomboştu. Çocuk orada değildi. Birden çok korktu. "Aşçı haklıymış," diye düşündü. "Kaçmış! Caddelerde ölmek istiyor."

Bayan Mansfield üzüntüyle merdivenlerden iniyordu. Birden babasının çalışma odasından gelen bazı garip sesler duydu. Lambayı yukarı kaldırıp kapıyı açtı.

"Smith!"

Yerler yargıcın kâğıtları ile kaplanmıştı. Smith de onların arasında oturuyordu. Bayan Mansfield çok kızmıştı.

"Smith!" diye bağırdı. "Biliyordum! Hırsız olduğunu biliyordum! Sana iyilik eden kör bir adamı soymaya çalışıyorsun! Ve hâlâ iyi çocuk olduğunu söylüyorsun!"

Smith korkmuştu. Mutsuz mutsuz ona baktı. Kız kapının önünde durduğu için dışarı da kaçamıyordu. "Eğer," diye düşündü, "Şansım varsa beni buradan atmakla yetinirler. Ama ipe de gidebilirim. Ne yazık ki belgeleri kaybettim. Ondan eminim."

"Onu soymuyorum, efendim," diye başladı. "Bu doğru değil..."

"Olanları Bay Mansfield'e söylersem çok üzülür. Seni seviyor, Smith. Ve sana yardım etmek istiyor. Kızından daha iyi kalpli bir insandır. Bir daha asla onun kâğıtlarına dokunma! Duyuyor musun? Darağacına gitmek istemezsin, değil mi? Öyleyse hiç aklından çıkarma: Onun eşyalarına elini sürmek yok. Şimdi doğru yatağına. Ağlamayı da kes. Sana bir fırsat veriyorum."

BÖLÜM 8

SMİTH, Vine Caddesi, 7 numarada yaşamaya devam etti. Oldukça mutluydu. Atların ve arabaların bakımına yardım ediyordu. Aynı zamanda Bayan Mansfield için haber götürüp getiriyordu.

Üç hafta kadar sonra Smith yolda bir arkadaşıyla karşılaştı. Adam ondan kızkardeşlerine bir mesaj götürdü. Mesajda "genç bir insanın" çok mutlu ve iyi olduğu haberi vardı.

Smith, yaşlı, kör yargıcı çok seviyordu. Hatta Bayan Mansfield'i bile sevmeye başlamıştı. Her gün birlikte çalışıyorlardı. Kısa sürede birçok kelimeyi ve bazı kısa cümleleri okumayı başarmıştı. Öğretmeni ondan çok memnundu. Belgeleri ise hâlâ ele geçirememişti. Bay Mansfield'in odasına da hiç girmiyordu. "Belki bir gün kâğıtları görürüm," diye düşünüyordu. "O zaman okuyabilirim."

Meg, Smith'in kitaplara olan merakıyla çok eğleniyordu. Bir gün, "Neden okumayı öğrenmek istiyorsun, Smith," diye sordu. "Kitaplar insanın başına yalnızca dert açarlar."

"Ama sen okuyabiliyorsun, Meg," dedi Smith.

"O belgelerin üstünde yazan avukatın ismini okudun."

"Öyle küçük şeyleri okurum, delikanlı," dedi Meg. "Ama ömrümde bütün bir kitap okumadım."

Bay Billing de durumdan memnundu. "Bir öğrenciniz olduğu için çok seviniyorum," dedi Bayan Mansfield'e. "Oğlan bir aydır burada ve bir aydır gözleriniz mavi mücevherler gibi. Çocukla yakında tanışabileceğimi umuyorum."

Bayan Mansfield, Smith'i çok seviyordu. Babasının haklı olduğunu anlamıştı. Smith çok tatlı ve iyi bir çocuktu. Babasının haklı olduğunu anlamıştı. Hem çok çalışıyor, hem de çabuk öğreniyordu. Ama kız henüz onun Bay Billing'le tanışmasını istemiyordu. "Güzel konuşmayı öğrendiğin de seni ona tanıtacağım," diyordu Smith'e.

Smith de bütün gücüyle Kızıl Aslan barında öğrendiği pis kelimeleri unutmaya çalışıyordu.

17 Ocak, Smith'in asla unutamayacağı bir gün oldu. O sabah Bayan Mansfield ona, "Smith, canım, artık bu evde bulunan her kitabı okuyabilirsin," dedi.

Smith hemen belgeleri hatırladı. Kalbi neredeyse vücudundan dışarı fırlayacaktı. "Okuyabiliyorum! Okuyabiliyorum!" diye bağırmaya başladı.

Tam o sırada ön kapıya bir ziyaretçi gelmişti.

"Bay Billing geldiler, hanımefendi," dedi uşaklardan biri. "Buraya getirebilir miyim?"

Bayan Mansfield, Smith'e baktı. "Ben en iyisi mutfağa ineyim," dedi Smith. Ama Bay Billing çoktan içeri girmişti bile. Smith onu bir an için odanın kapısında gördü. Kendi kendine güldü ve mutlu bir ifadeyle "Günaydın, Bay Billing," dedi.

Avukat, Smith'e baktı. Bir anda kırmızı yüzündeki bütün renk uçtu, gitti. Gözleri ve ağzı kocaman açılmıştı. Çabucak arkasını döndü ve koşarak evden çıktı.

MUTFAKTA Smith, Meg'le konuşuyordu. "Galiba Bay Billing benden korktu," dedi. Zaten kendisi de ondan korkmuştu.

"Niye öyle birden gitti?" diye sordu Bay Mansfield kızına.

"Bilmiyorum, efendim. Onu görmedim. Çok garip."

Fakat bir süre sonra Bay Billing geri döndü. Bayan Mansfield ve bir uşak onu karşılayıp yargıcın çalışma odasına götürdüler. Uşak sonra mutfağa gitti.

"Bay Billing çok garip davranıyor," dedi. "Suratı bembeyaz. Bir bardak bira istiyor."

Meg birayı uşağa verdi. Adam mutfaktan çıkar çıkmaz tekrar geri döndü. "Sana bir mesaj var Smith," dedi. "Bay Mansfield seni görmek istiyor."

Smith, yargıcın, avukatın ve genç hanımın önünde ayakta duruyordu.

"Çocuk bu," dedi Bay Billing. "Onu orada gördüm. Bay Field'i bıçakla öldürdü. Sevgili dostlarım, evinizde bir katil yaşıyor!"

Bay Billing, Smith'i o köşede gören adamdı. Çalıştığı yerin pencereleri cinayetin işlendiği alana bakıyordu. Kitapçıda olanları biliyordu. Dükkan sahibine soru soran da Bay Billing'di.

BÖLÜM 9

HAYIR! Hayır! Bu doğru olamaz!" dedi Bayan Mansfield. "Büyük bir yanlışlık yapıyorsunuz! Bu çocuk aradığınız çocuk değil!..

"Evet, o," dedi avukat. "Penceremden olanları seyrettim. Elindeki bıçakla Bay Field'i öldürdü, sonra da kaçtı."

Bay Billing'in sesi sakindi ama gözleri sert ve zalimdi. Bayan Mansfield yine "Hayır!" diye bağırdı. Bay Billing'in yüzü o zaman biraz değişti. Söyledikleri gerçekten doğru değildi. Bir an için üzüldü. Bu olay aşkının sonu demekti ve o da bunu biliyordu.

Smith avazı çıktığı kadar bağırıyordu. "Delisiniz! Siz delisiniz!" "Bay Billing, ben o yaşlı adama dokunmadım. Ben asla - asla - asla... yanılıyorsunuz! Onu öldürmedim. Bu insanlara gerçeği söyleyin!"

"Ben doğruyu söylüyorum, Smith. Seni gördüm. Biliyorum."

Smith, Bayan Mansfield'e koştu. "Efendim! Beni tanıyorsunuz! Böyle bir şeyi asla yapmadım. Bana inanıyorsunuz efendim, değil mi?"

Smith, Bayan Mansfield'e koştu.

Bayan Mansfield örce ona sonra Bay Billing'e baktı. "Ah, Smith," dedi. "Neye inanacağımı bilmiyorum."

Smith kızın babasına döndü. "Bay Mansfield! Benim bir şey yapmadığımı biliyorsunuz! Beni bilirsiniz - ben de sizi bilirim. Bu söylenenler doğru değil!"

Yargıcın yüzü karanlıktı. Cevap vermedi.

"Bay Mansfield! Bilmeniz gerekir. Bana inanmalısınız. Ben yapmadım. Bu işi yapanlar kahverengi elbiseler giymiş iki adamdı ve..."

"Kahverengiler giymiş adamlar mı?"

"Evet! Evet! Ve..."

"Onu öldürdüklerini biliyor muydun?" diye sordu Bay Mansfield.

"Ben, ben..."

"Ama daha önce onu hiç görmediğini söylemiştin. 'Bana bir arkadaşım söyledi,' dedin."

Smith bu sözlere karşı çıkamadı. Kendisi söylemişti bunları. Bütün şansını kaybetmekteydi galiba.

Yargıç yavaşça devam etti. "Demek... demek... onu sen öldürdün. Hangi elini kullandın, Smith? O gece buraya gelirken bana uzattığın elini mi? Küçük, iyi bir el olduğunu düşünmüştüm. Söyle bana, Smith! Ben iyi ve kötü insanlara alışkınım. Benim için hepsi birdir."

"Siz yaşlı ve kör bir adamsınız," dedi Smith üzüntüyle. "Ama kalbinizin de kör olduğunu anlamamıştım."

"Cezaevine gitmeli ve yargılanmayı beklemelisin."

"Mahkeme!" diye bağırdı Smith. "Niye böyle bir şeye gerek duyuyorsunuz? Daha demin yaşlı adamı benim öldürdüğümü söylediniz. Cellâda beni hemen şimdi teslim edebilirsiniz, Yargıç Mansfield."

"Smith."

"Onu ben öldürmedim, Bay Mansfield."

"Adil bir mahkemenin önüne çıkacaksın."

"Sonra da asılacağım!"

"Smith!"

VİNE Caddesi, 7 numarada oturanlar Smith'e çok kızmışlardı. Aşçı, "Evin içinde bir katil," diye söyleniyordu. Uşak onu arabaya iterek bindirdi. Yalnız Meg ona karşı hâlâ iyiydi. "Seni cezaevinde ziyaret edeceğim, canım," dedi. "Güzel yiyecekler getiririm. Sakın korkma, küçük Smith. Meg seni hiç unutmayacak."

Bay Billing de Smith'le birlikte gitti. Arabada ikisi yalnızlardı. Avukatın gözleri zalim zalim bakıyordu.

"Onu bana ver, çocuk," dedi Bay Billing. "Fazla vakit kalmadı. Yaşlı adamın belgelerini istiyorum. Kâğıtları bana ver, sonra gidebilirsin."

"Bende değil," dedi Smith.

"Nerede?"

"Bilmiyorum."

"Dinle, Smith. Sana inanıyorum ve yardım etmek istiyorum. Ben deli değilim. Şu anda senin en iyi arkadaşınım. Ama belgeleri bulmama yardım etmelisin."

"Neden?"

"Çünkü bu senin tek şansın. Eğer onları ele geçiremezsem, seni asarlar. İstersen şimdi bir şey söyleme. Seni ziyaret ettiğimde tekrar konuşuruz. Bana söyleyeceğini umuyorum."

Smith cevap vermedi. İyi bir gününde değildi. Okuyabiliyordu ama belgeler elinde değildi. Ve sırf bu yüzden kodeste yatacaktı.

BÖLÜM 10

GARDİYAN, Smith'i güzel mavi elbisesi ve tertemiz yüzüyle tanıyamamıştı. "Bu Smith olamaz, değil mi?" diye sordu. "Yankesici, pis Smith?"

"Şimdi katil Smith oldu," diye cevapladı Bay Billing.

"Ah, bu çok kötü. Zavallı Bayan Fanny ve Bayan Bridget! Smith'in elbiselerini değiştirmek zorunda kalınca çok ağlayacaklar."

Bay Billing gardiyana biraz para verdi. "Borçluların yanında kalsın," ded "Ayaklarına da zincir takmana gerek yok."

Cezaevi ziyaretçilerle doluydu. Herkes çok ünlü bir haydut olan Dick Mulrone'a güle güle demeye gelmişti. Bay Mulrone, 23 Ocak günü asılacaktı. Bu yüzden gardiyan onun her gün ziyaretçi kabul etmesine izin veriyordu. Borçluların düşünecek pek çok şeyi olduğu için, hiçbiri Smith'e fazla dikkat etmedi. Boş köşelerden birinde yaşlı bir adamla yan yana oturuyordu.

"Burada uyuyabilirsin," dedi yaşlı adam ona. "Köşede oturmak iyidir. Bacadan bol hava gelir. Burada hiç ateş yakmazlar. Üstelik geceleri yıldızları da seyredebilirsin."

Bayan Fanny ve Bayan Bridget, ertesi sabah Smith'i ziyarete geldiler. Onları gördüğüne şaşırdı ama sevindi de.

"Burada olduğumu nasıl öğrendiniz?" diye sordu.

DEVAMI 59. SAYFADA

MİCHİGAN DOLAYLARINDAKİ EAST SAGİNAW KASABASINDA YENİ BİR GÜN BAŞLIYORDU. GÜNEŞ AĞIR AĞIR UFUKTA YÜKSELİRKEN, HOROZLAR DA YENİ GÜNÜ SELÂMLIYOR, İNSANLARA, İŞBAŞI YAPMA SAATİNİN YAKLAŞMAKTA OLDUĞUNU BİLDİRİYORLARDI...
ÜÜRÜ ÜÜÜ! ÜÜRÜ ÜÜÜ!
HOROZUN SESİ KISILDI.
ÜÜRÜ ÇAT! ÜÜRÜ ÇAT!
HAY HOROZ GİBİ!
ÇAT!..
ADOLF! KÜFÜR ETMEYE UTANMIYOR MUSUN?. KAZIK KADAR HERİF OLDUN! KARDEŞİNE BÖYLE Mİ ÖRNEK OLACAKSIN? YA DUYSAYDI DEDİKLERİNİ...
DUYDUM ANACIĞIM. ABİM YERDEN GÖĞE KADAR HAKLI: BU HOROZUN @#*$@ ETMELİ!
ARTÜR!
İKİNİZE DE KAÇ KEZ SÖYLEDİM BU EVDE KÜFÜR ETMEK YASAK DİYE! LÂFTAN ANLAMIYORSUNUZ, KÖTEKTEN ANLAMIYORSUNUZ, N'APMALI SİZE BİLMEM Kİ? BABANIZ KALKINCA GÖRÜRSÜNÜZ İKİNİZ DE!..

SABAHIN KÖRÜNDE BU NE SAMATA BÖYLE? @#$%&! ÇOCUKLARI...
!
?
BİRBİRİNİZLE NE ALIP VEREMEDİĞİNİZ VAR? SÖYLEYİN DE BİZ DE ÖĞRENELİM!
ÖĞRENİRSİN ŞİMDİ!
MÜTHİŞ BİR ŞEY OLDU BABA! OTOMATİK HOROZUMUZ BOZULDU...
DÜN GECE TAM AYARLAMIŞTIK. OLSA OLSA NEMİN ETKİSİYLE ZEMBEREĞİ TUTUKLUK YAPMIŞTIR. İÇİNİ AÇIP BAKMALI...
YOK OTOMATİK HOROZMUŞ, YOK OTOMATİK TAVUKMUŞ, OTOMATİK BİLMEM NEYMİŞ... BIKTIM BE! BİRAZ DA DERSLERİNİZLE İLGİLENSENİZE!
HAKSIZLIK EDİYORSUN ANACIĞIM. NE DİYORUZ BİZ? OKULDA MATEMATİK, ÇİFTLİKTE OTOMATİK!
KESİN DE KAHVALTIYA GELİN HEPİNİZ. ÇAY DEMLENDİ!

DEMEK Kİ EVLATLAR, BU GÜN ÇOK ÖNEMLİ BİR GÜN!
EVET BABA. SENATÖRÜ GÖRÜP İCAT ETTİĞİMİZ YENİ MAKİNE İÇİN YARDIM SAĞLAMASINI İSTEYECEĞİZ. BÜTÜN UMUDUMUZ SENATÖRDE...
NE ZAMAN BİRİNE "İŞİN RAST GİTSİN" DESEM, TERS GİDER. İYİSİ Mİ
!
CAN KURTARAN YOK MU...
DEMEK PARA MAKİNESİ HAZIR. AFERİN ÇOCUKLAR İYİ ÇALIŞMIŞSINIZ...
EMEKLERİMİZİN KARŞILIĞINI ANCAK SİZİN YARDIMINIZLA ELDE EDEBİLECEĞİZ SAYIN SENATÖR
BİRAZ DAHA HIZLI GİDEMEZ MİYİZ? PARA LÂFINI DUYAR DUYMAZ AVUÇLARIM KAŞINMAYA BAŞLADI!
SİZİN GİBİ USTA BİR KUMARBAZ MAKİNENİN DEĞERİNİ BİLECEKTİR SENATÖR.
İLTİFAT EDİYORSUN EVLÂT!
ANNE! BABA! SENATÖR GELDİ!
HOŞ GELDİNİZ SAYIN SENATÖR!
BİR ACI KAHVEMİZİ İÇERSİNİZ DEĞİL Mİ?

SAĞOLUN! LÜTFEN BEN YOKMUŞUM GİBİ DAVRANIN. İŞİNİZİN BAŞINA DÖNÜN!
SAĞOLUN SAYIN SENATÖR!
ŞU TARAFTAN SAYIN SENATÖR!
İŞTE MAKİNEMİZ SAYIN SENATÖR. ADINI KARA KEDİ KOYDUK. ÇOK UĞRAŞTIRDI BİZİ AMA DEĞDİ.
GÜZEEEL!
ANLATIN BAKALIM, NASIL ÇALIŞIYOR BU KARA KEDİ?
GAYET BASİT SAYIN SENATÖR. İLKİN BİR RENK SEÇİYORSUNUZ, SONRA YANINDAKİ DELİĞE PARANIZI ATIYORSUNUZ...
SONRA KOLU ÇEKİYORSUNUZ. KOL ÇARKI DÖNDÜRÜYOR. ÇARK SİZİN SEÇTİĞİNİZ RENGİN ÖNÜNDE DURURSA KAZANIYORSUNUZ. ÜSTELİK MÜZİK DE ÇALIYOR...
HARİKA!.. İZİN VERİRSENİZ SANSIMI DENEYECEĞİM. YANIMDA PARA TAŞIMAYI SEVMEM AMA ÇANTAMDA BUGÜN BİRAZ BOZUKLUK VAR...
MAKİNENİN NASIL ÇALIŞTIĞINI GÖRMEK LÂZIM DEĞİL Mİ YA?
KOLU ÇEKELİM!
KIRMIZIDA DURACAK!
KIRMIZIYI GEÇTİ, SARIYA GELDİ!
YEŞİLE GİDİYOR! DURMA SAKIN!
EVET... EVET... SARI!..
YAŞASIN! YIĞINLA PARA KAZANDIM!

YAŞASIN !..
PARA-LAR...
TOP-LAYALIM..
ÇOK MATRAK BİR OYUN BU...
SAYIN SENATÖR MAKİNEMİZİN ERDEMLERİNİ GÖRDÜNÜZ. İZİN VERİRSENİZ SİZDEN NE İSTEDİĞİMİZE GELELİM. MAKİNEYİ PİYASAYA SÜRMEDEN ÖNCE ÇEVRE KASABALARA GÖTÜRÜP, KUMARBAZLARIN TEPKİSİNİ ÖLÇMEK İSTİYORUZ..
BİZE YARDIMCI OLUR MUSUNUZ?
ÜLKE EKONOMİSİNE YARARLI KONULARDA DAİMA VATANDAŞLARIMA YARDIMCI OLURUM. ARKADAŞLARIMA MEKTUP YAZIP SİZİ DESTEKLEME-LERİNİ İSTEYECEĞİM.
BU KADAR DA DEĞİL... ÇIKACAĞINIZ TEHLİKELİ YOLCULUĞU DA GÜVENCE ALTINA ALMAK GEREK. YOL BOYUNCA SİZE GÜVENİLİR BİRİSİ EŞLİK ETMELİ!
BU İŞ İÇİN BİRİSİ GELİYOR AKLIMA... RED KİT! EĞER DALTON'LARLA BAŞI BELÂDA DEĞİLSE SİZE YARDIMCI OLUR. RED KİT SİZİN İÇİN BİÇİLMİŞ KAFTAN. DOĞRU POSTANEYE GİDİP BİR TELGRAF ÇEKEYİM RED KİT'E...
DUA EDİN DE RED KİT KABUL ETSİN SİZİNLE GELMEYİ. YOKSA @!-# !!X YOLCULUĞUNUZUN!
!
ANNEEE!..
N'OLUYORUZ SAYIN BAYAN?..
PFF PFF

UZAKLARDA BİR YERDE.
SANA TELGRAF VAR PATRON.
SENATÖRDEN GELİYOR. YILLARDIR GÖRÜŞMEMİŞTİK...
ÖNEMLİ BİR İŞ İÇİN KENDİSİNİ GÖRMEMİ İSTİYOR...
YAAA!
DESENE TATİL SONA ERDİ. UCU YİNE BİZE DOKUNACAK..
SEVGİLİ DÜLDÜL YOLA KOYULUYORUZ HEMEN!
HILLTOWN HOTEL
BANA BAK PATRON "KOYULUYORUZ" DİYE ÇOĞUL KONUŞMA. BENİM BİLDİĞİM SEN BELEŞTEN ÇIDIYORSUN GİDECEĞİN YERE...
KİM KOYMUŞSA BU KURALI, HEP AT KOVBOYU TAŞIR. BİR GÜN DE BİR KOVBOY ÇIKIP ATINI TAŞISA YA. N'OLUR SANKİ?
DİLİNİN ALTINDAKİ BAKLAYI ÇIKART DÜLDÜL!
NE DİYECEĞİM BİLİYOR MUSUN? ZAR ATALIM... KAZANAN, YİTİRENİ SIRTINDA TAŞISIN. TAMAM MI?
GÜLDÜRME BENİ DÜLDÜL! ZAR ATMAK KİM SEN KİM!
DAHA İYİ YA PATRON!
PEKÂLÂ! ANLAŞILAN SENİN BİR DERSE İHTİYACIN VAR... DERSİNİ BEN VEREYİM BARİ...
BEN BİR KOVBOY ATIYIM YUVAMDAN UZAKTAYIM...

ERTESİ SABAH
SAYIN SENATÖR... RED KİT DİYE BİRİSİ GELDİ. SİZİ GÖRMEK İSTİYOR. RANDEVUSU VARMIŞ...
TAMAM. BEN DE ONU BEKLİYORDUM!
HABERİNİZ OLSUN SAYIN SENATÖR, BU ADAM BİRAZ ÜŞÜTMÜŞ!.. GÜYA BÜTÜN GÜN ATINI SIRTINDA TAŞIMIŞ... ONUN İÇİN ÇOK YORGUNMUŞ...
?
ARTIK YETER DÜLDÜL! ŞAKANIN DA SIRASI VAR. NEREDEN ÖĞRENMİSSİN ZAR TUTMAYI ÖĞRENMİSSİN, CALIMINDAN GEÇİLMİYOR. N'OLDU YANİ SEN KAZANDINSA...
GÜNAYDIN, SENATÖR! NE HABERLER?
HOŞ GELDİN RED KİT! OTUR DA ANLATAYIM. ÇOK İLGİNÇ BİR İŞ VAR...
BUNUN ÜSTESİNDEN SEN GELİRSİN DİYE DÜŞÜNDÜM. BU NEDENLE TELGRAF ÇEKTİM SANA...
TAMAM MI, KABUL EDİYOR MUSUN ÖNERİMİ?
ASLINDA HER TÜRLÜ KUMARA KARŞI OLDUĞUMU BİLİRSİN... OLDUM OLASI HOŞLANMAM OYUNDAN.
BANA BAK DÜLDÜL, KES SESİNİ. YOKSA YANINA GELİR DÜNYAYA GELDİĞİNE PİŞMAN EDERİM SENİ!
... OYUN SEVMEM AMA, BU ÇOCUKLAR DA KASABALARININ DIŞINA ÇIKMAMIŞLARSA HİÇ, BU İŞİ BECEREMEZLER. DAHA O GÜN SOYGUNCULARIN AĞINA DÜŞERLER. İSTER İSTEMEZ KABUL ETMEK ZORUNDAYIM ÖNERİNİ.
YAŞASIN!

GELİN ÇOCUKLAR, SİZİ RED KİT'LE TANIŞTIRAYIM...
MERHABA RED KİT. KARARINIZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ.

İZİN VERİRSENİZ ELİNİZİ SIKMAK İSTİYORUM...

HAYDAAAH! NEREYE KOYDUM ACABA? YERİNDE YOK...

!
SELÂM RED KİT! BEN VE KARDEŞİM HER ŞEYİN OTOMATİK OLMASINDAN YANAYIZ. HAYATIMIZI KOYDUK BU İŞE. BİZE YARDIM ETMEKLE İNSANLIĞA YARDIM ETMİŞ OLACAKSINIZ!..

SİZİ TANIDIĞIMA SEVİNDİM! YARIN SABAH ERKENDEN YOLA ÇIKARIZ.

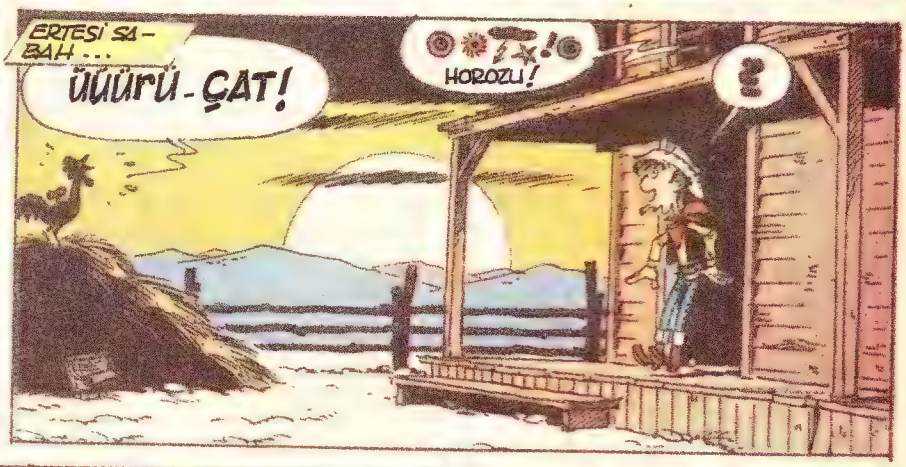
ERTESİ SABAH...
ÜÜÜRÜ-ÇAT!
HOROZU!
?

BU KADAR ERKEN UYANMANIN SIRASI MIYDI SANKİ!
PAZARTESİ ÇAMAŞIR GÜNÜM. HER PAZARTESİ ERKENDEN FIRLARIM YATAKTAN?..

HAZIRLAN ARTIK DÜLDÜL, GİDİYORUZ!
BEŞ DAKİKA BEKLEYİVEK!

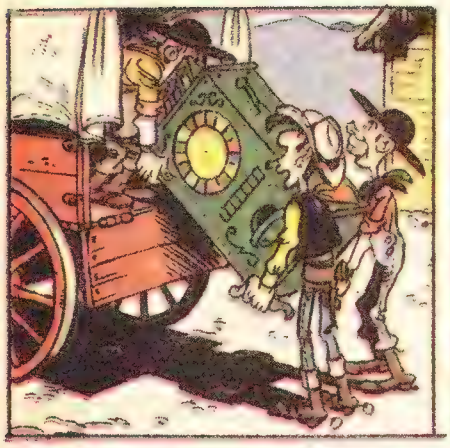

HERKES BİNDİ Mİ? TAMAM MI? İLERİİİİ!
YUPPPİİİİ! HAYDİ ASLANLARIM BENİM, GÖSTERİN KENDİNİZİ!

KAZASIZ BELÂSIZ GİDERLER İNŞALLAH!
MERAK ETME!

ÖYLE FENA OLDUM Kİ.. İLK KEZ AYRILIYORUM ÇOCUKLARDAN ...
O KADAR BÜYÜTME CANIM.
HÜNGÜR..

BAŞLARINA BİR ŞEY GELECEK OLURSA DÜN YAVİ...
EYVAAH!

İLK DURAK SARIKENT. İKİ SAATE VARMADAN ULAŞMIŞ OLACAĞIZ BU GİDİŞLE...

ASLINI ARARSANIZ SARIKENT TAM BİR KUMAR BAZLAR KENTİ DEĞİL. AMA POKERCİLERİ ÜNLÜ. MAKİNEYİ POKERCİLERE GÖSTERİP TEPKİLERİNİ DEĞERLENDİRİRİZ...

...SENATÖRÜN ARKADAŞI JONATHAN FISHSTİCK DİYE BİRİNİ ARAYIP BULACAĞIZ. BİZİ POKERCİLERLE TANIŞTIRACAK...

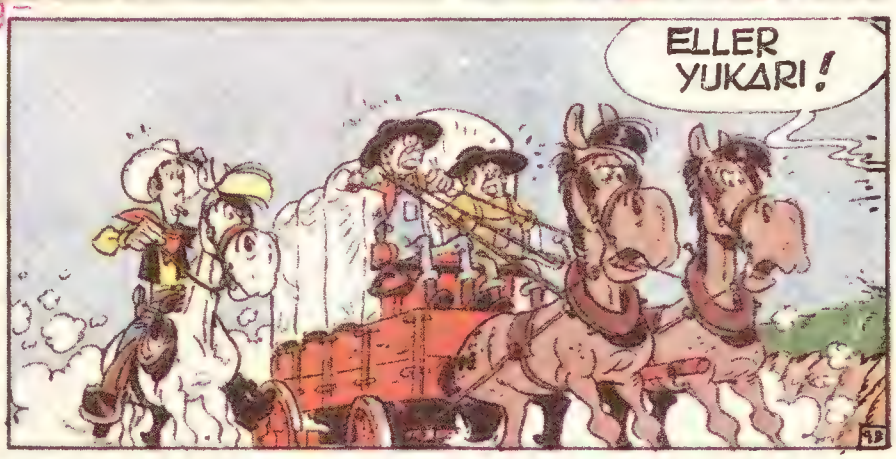
ELLER YUKARI!

YA PARANIZI YA CANINIZI!
NE PARASI AHBAP? METELİ-GE KURŞUN ATI-YORUZ BİZ...
...AMA BU BİÇİM KURŞUN ANLADIN MI?
HER ŞEY TAMAM. KÜTÜĞÜ KALDIRIP YOLA DEVAM EDİYORUZ!
KÖPRÜYE BAK RED KİT!
YERLE BİR ETMİŞLER. NASIL GEÇECEĞİZ ŞİMDİ KARŞI KIYIYA?
SIKMA CANINI. HER ŞEYİN BİR ÇARESİ BULUNUR!
ARABANIN ATLARI DA AMMA ÖDLEKMİŞ. ATLIK ADINA UTAN-DIM...

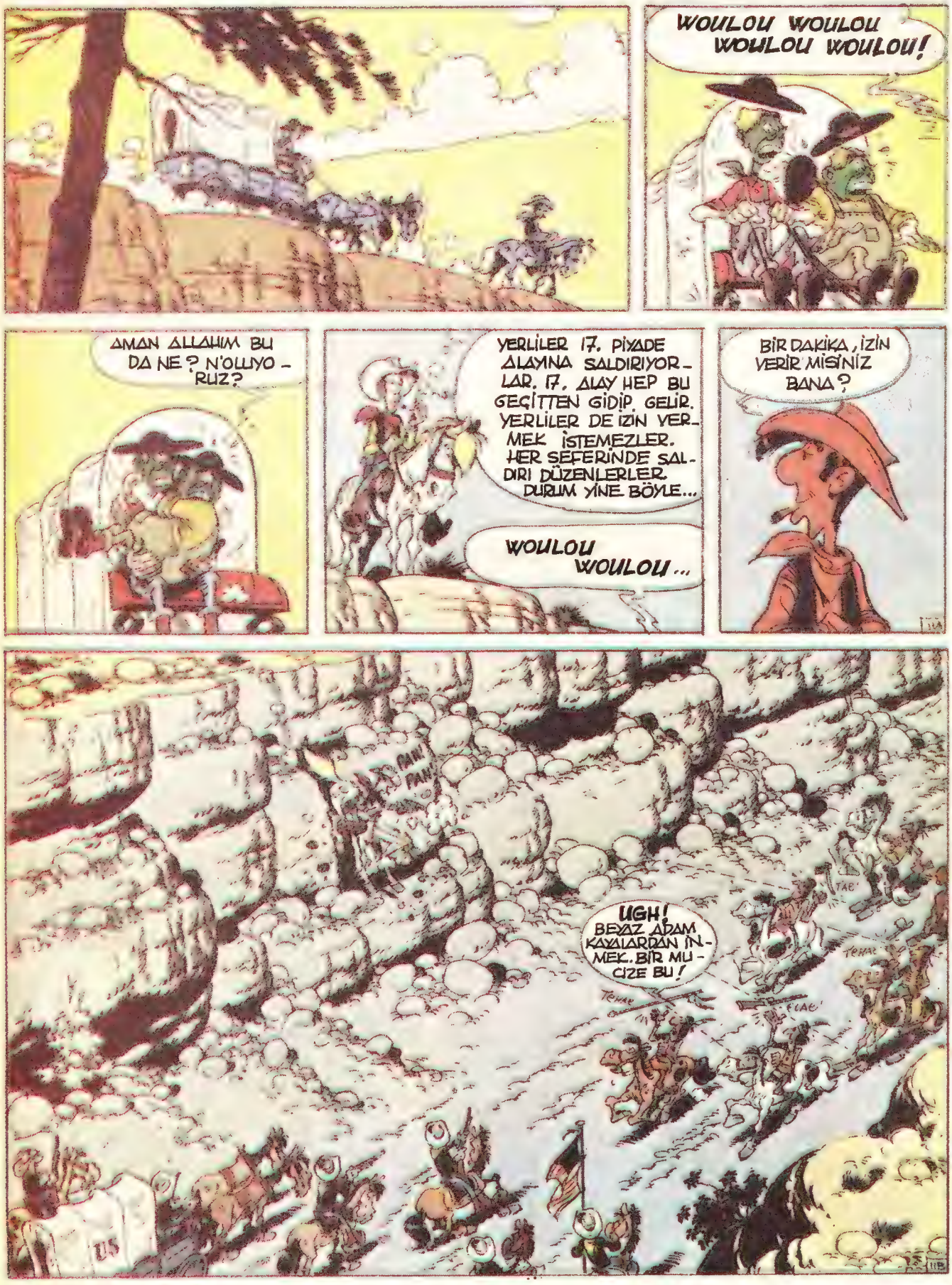
WOULOU WOULOU WOULOU WOULOU!
AMAN ALLAHIM BU DA NE? N'OLUYO - RUZ?
YERLİLER 17. PİYADE ALAYINA SALDIRIYOR - LAR. 17. ALAY HEP BU GEÇİTTEN GİDİP GELİR. YERLİLER DE İZİN VER - MEK İSTEMEZLER. HER SEFERİNDE SAL - DIRI DÜZENLERLER. DURUM YİNE BÖYLE...
WOULOU WOULOU...
BİR DAKİKA, İZİN VERİR MİSİNİZ BANA?
PAN! PAN!
UGH! BEYAZ ADAM KAYALARDAN İN - MEK. BİR MU - CİZE BU!
TAK!
TCHAK!
TCHAK!
FLAK!
US

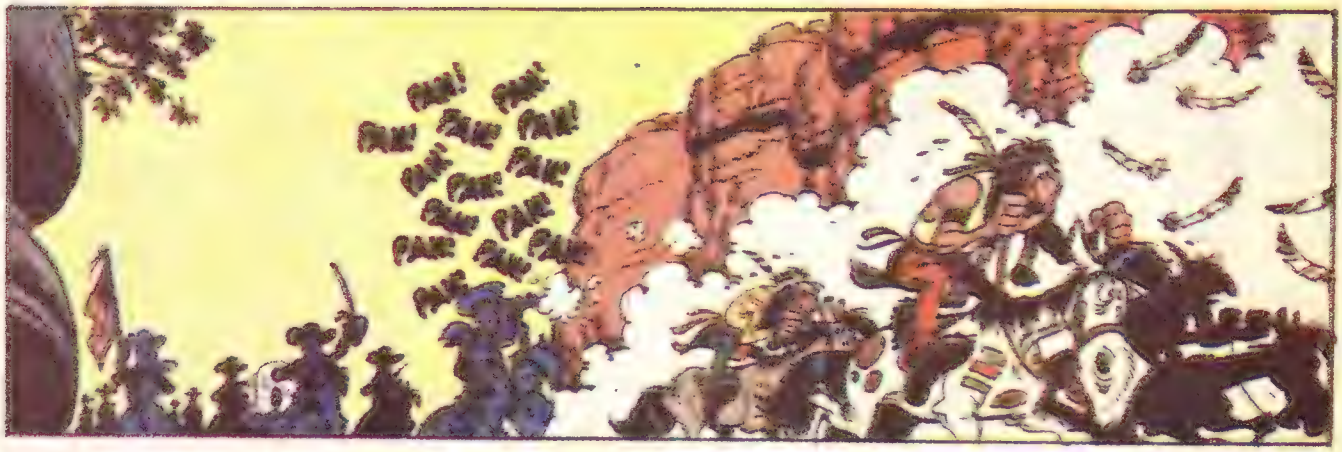
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!
PAK!

KAZANDIK! GERİ DÖNÜYORLAR!
SANSIMIZ VARMIŞ...

...TABANCAMDA ATACAK KURŞUN KALMAMIŞTI...
cık! cık!

SAĞOL RED KİT. SEN OLMASAYDIN DURUMUMUZ ÇOK KÖTÜYDÜ...
YOLUNUZ AÇIK OLSUN ALBAYIM...

TABELAYI GÖRDÜN MÜ? GELDİK SAYILIR!

TATSIZ VE SIKICI BİR YOLCULUK OLDU. NEYSE Kİ SONA ERİYOR...

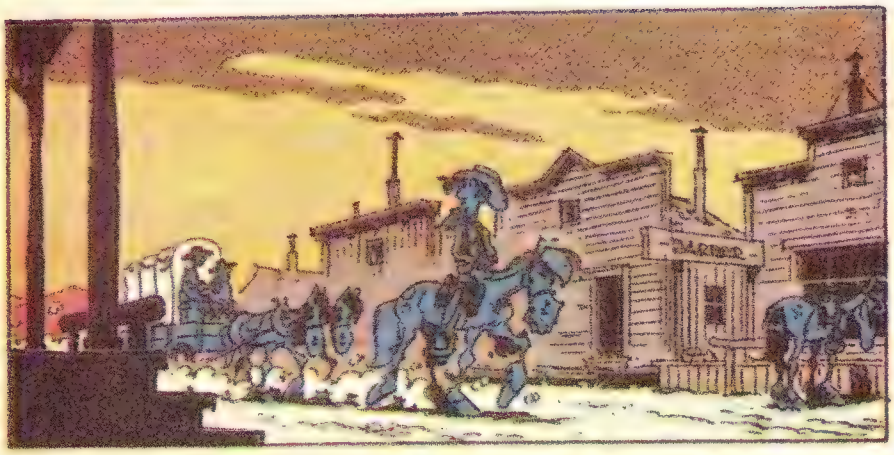

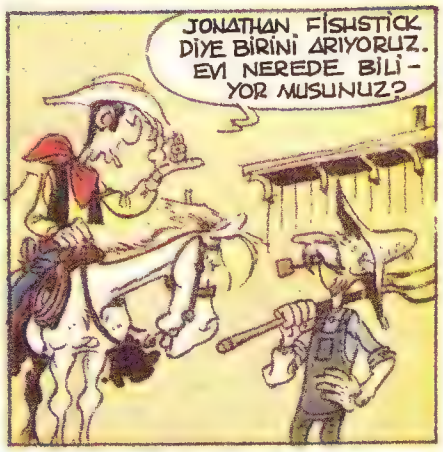
JONATHAN FİSHSTİCK DİYE BİRİNİ ARIYORUZ. EVİ NEREDE BİLİYOR MUSUNUZ?

DOĞRU GİDİN YOLUN SONUNDAKİ BÜYÜK KONAK. TANRI SİZİNLE OLSUN YABANCI ADAM...

RED KİT İLE ARKADAŞLARI MI. EVET HABERİM VAR. HEMEN İÇERİ AL KONUKLARI!

SENATÖR TELGRAFLA GELECEĞİNİZİ HABER VERMİŞTİ. SARIKENT'E HOŞ GELDİNİZ DOSTLARIM!

NE İSTEDİĞİNİZİ BİLİYORUM. ELİMDEN GELDİĞİNCE SİZE YARDIMCI OLACAĞIM...

YALNIZ EMMA BU İŞE NE DİYECEK KESTİREMİYORUM...

NEYSE, BUYRUN GİDELİM...
EMMA...
?

TAM İSTEDİĞİNİZ GİBİ BİR YERE DÜŞTÜK ÇOCUKLAR. BU BARIN MÜŞTERİLERİ MÜTHİŞ POKERCİDİR!
NE POKERİ YAHU? IHLAMUR İÇİP DOMİNO OYNUYORLAR. İÇLERİ GEÇMİŞ BUNLARIN!
ARKADAŞLAR BU BAYLAR BİR MAKİNA İCAT ETMİŞLER. FİKRİNİZİ ÖĞRENMEK İSTİYORLAR.
DÖRT IHLAMUR DAHA YAPIVER EVLADIM. KONUKLARIMIZ GELİYOR!
BU İŞE AKLIM ERMEDİ. İKİ HAFTA ÖNCE BURADA SABAHA KADAR POKER OYNANIR, KAVGA GÜRÜLTÜ EKSİK OLMAZDI. ŞİMDİYSE ORTALIK SÜT LİMAN...
NE OLUYOR BURADA, AÇIKLAR MISINIZ LÜTFEN?
HER ŞEYİN SEBEBİ EMMA!
EMMA DA KİM OLUYOR? İKİDE BİR ADINI ANIYORSUNUZ!
EMMA, KUMARLA SAVAŞAN KADINLAR DERNEĞİNİN GENEL BAŞKANI. BİR DE BENİ İLGİLENDİREN YÖNÜ VAR. KARIM...
TAM DEDİĞİ GİBİ...
...BU YABANCILAR NE İSTİYORLAR JONATHAN?
SİNİRLENME GÜZELİM, KIZMA YAVRUCUĞUM...

SAKİN OL TATLIM · BİR MAKİNELERİ VARMIŞ ONU DENEMEMİZİ İSTİYORLAR. ZARARSIZ BİR MAKİNE. ŞEY... YANİ... ŞEY MAKİNESİ...
-- PARA MAKİNESİ SİZİN ANLAYACAĞINIZ ?..
NE MAKİNESİ?
BAK TATLIM, DELİĞİNDEN PARA ATIYORSUN..
DUYDUNUZ DEĞİL Mİ KIZLAR. MUTLAKA KARŞI ÇIKMAMIZ GEREKEN BİR OLAY KARŞISINDAYIZ. PARA MAKİNESİYMİŞ !..
BU İŞİN İÇİNDE MUTLAKA ŞEYTANIN PARMAĞI VAR. PARA MAKİNESİ DEDİKLERİ ŞEYTAN MAKİNESİ OLMALI !
KARDEŞLERİM. SÖYLEDİKLERİME KULAK VERİN. ŞEYTANIN OYUNUNA GELMEK İSTEMİYORSAK, "TEK KOLLU HAYDUTU"(*) KASABAMIZIN SINIRLARI İÇİNE SOKMAMALIYIZ...
?
BU ŞEYTANİ İŞİ MAKİNE NASIL ÇALIŞIYOR. BİRİNİZ ANLATIN BAKAYIM!
(*) "TEK KOLLU HAYDUT" DEYİMİ O GÜNDEN SONRA BU MAKİNENİN ADI OLDU.
BİR KAÇ AÇIKLAMADAN SONRA...
YUPPİİİ! BUNU MAVİYE!
YEŞİLE İKİ TANE!
SİYAHA... YOK YOK KIRMIZIYA.
TCHING
ERRR
YAŞASIN, DÜNYANIN PARASINI KAZANDIM!
TING LING!
MARİFETLİ BİR MAKİNEYMİŞ. KARAR VERMEKTE BİRAZ ACELE ETTİK GALİBA...

BEN KARARIMI VERDİM. BU MAKİNEYİ SİZDEN SATIN ALACAĞIM. KUMARLA SAVAŞAN KADINLAR DERNEĞİNİN LOKALİNE YERLEŞTİRECEĞİM...
YAŞASIN BAŞKANIMIZ!
KUMAR YİĞİDİN KAMBURUDUR.
KUMARA HAYIR!
KUMAR BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN ANASIDIR.
YAŞASIN TEK KOLLU HAYDUT!
SİZİN MAKİNENİN TALİHİ AÇILIYOR GALİBA. BAKALIM N'OLACAK!
PEŞİMDEN GELİN KIZLAR!
İÇKİLER BENDEN WİLLİAM. HERKESE BİRER BARDAK DAĞIT!
16 IHLAMUR YAP. DEMLİ OLSUN!
?
IHLAMUR MU? NE IHLAMURU? ÖYLE BİR ŞEY DEMEDİM Kİ BEN!
VİSKİ İSTİYORUM. HEM DE EN SERTİNDEN. SKOÇ OLSUN!
AAAAYY!
BOM!
KENDİNİZE GELİN CANIM. BU KADAR BÜYÜTMEYİN!..
TAP TAP

BAŞARDIK SAYILIR. BURASI CEPTE KEKLİK.
YARIN SABAH YOLUMUZA DEVAM EDERİZ.
ERTESİ SABAH...
DEMEK SATMIYORSUNUZ BİZE? OYSA İSTEDİĞİNİZ PARAYI VERMEYE HAZIRDIK.
N'APALIM. MAL SİZİN. YALNIZ SUNU AKUNIZDAN ÇIKARTMAYIN. BİZ HER ZAMAN MAKİNEYİ ALMAYA HAZIRIZ.
MAKİNENİN DELİKLERİNDEN ATACAK ÜÇ BEŞ KURUŞ BULUNUR DAİMA CEBİMİZDE. UNUTMAYIN DEDİKLERİMİ...
ŞİMDİ DE NEBRASKA'DA POKER-KENT'E GİDİYORUZ. ÇOK İLGİNÇ BİR YERDİR...
KASABANIN TOPLU TOPU BEŞ ALTI YÜZ NUFUSU VAR. AMA HERKES SABAHTAN AKŞAMA KADAR POKER OYNAR. DÜNYANIN EN İYİ POKERCİLERİ BURADAN YETİŞİR.
BİR SÜRE GELDİKLERİ YOLDAN GERİ DÖNDÜLER... YİNE BENZER DURUMLARLA KARŞILAŞTILAR...
DAN! DAN!

AYNİ ENGELLER KARŞILARINA ÇIKTI...

BAZEN BEKLENMEDİK AKSAKLIKLAR DA OLUYORDU...

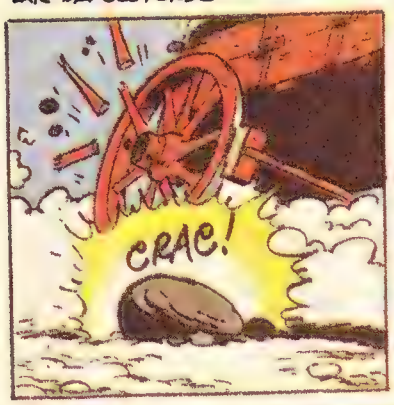

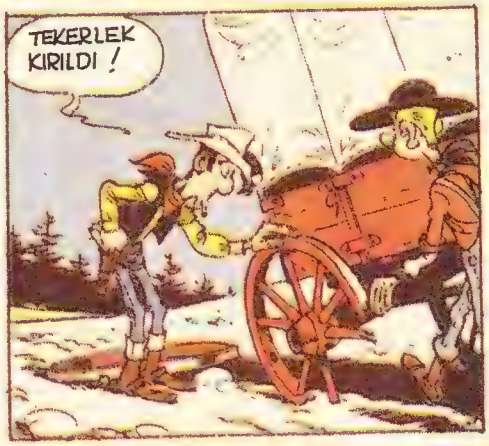

HARİKA BİR YEMEK YEDİK!
KURU FASULYANIN İÇİNE DOMATES SALÇASI ATMAYI KİM İCAT ETTİYSE BİN YAŞASIN!
AFİYET OLSUN. ŞİMDİ YATMAK ZAMANI GELDİ. EYERİ YASTIK YAPACAKSINIZ. YILDIZLI GÖKYÜZÜNÜ DE BATTANİYE NİYETİNE ÜSTÜNÜZE ÇEKİP BİR GÜZEL UYUYACAKSINIZ!
BİZ TEDBİRLİ İNSANLARIZ RED KİT!
ZZZ
ZZZZ
COCORİCOOOO!...
YAŞASIN! BU SEFER HOROZ GİBİ ÖTTÜ!
?
COCORİCOOO!
HAKLIYMIŞIM DEMEK. İKİ ÇARKIN ARASINA BİR TEL GERİNCE MESELE HALLOLDU.

FRRRRR...
TOOOOOT!..
KAHVELER HAZIR!..
TOOOOOOT...
YİNE YOLA KOYULDULAR...
BEN ÖNDEN GİDİP YOLUN NE DURUMDA OLDUĞUNA BAKACAĞIM!
PEKİ RED KİT.
DAVETSİZ BİR MİSAFİR GÖRÜNDÜ...
ELLER YUKARI! BU BİR SOYGUNDUR!
CLOPS!...
NİHAYET GELDİK. İŞTE POKERKENT!
-20-
POKERKENT OLDUĞU BELLİ. İYİ ÇALIŞIYORLAR ADAMLAR!
POKERKENT
NÜFUS 501
"Yabancıların dikkatine; Pokerde dört as vardır. Beşinci as adamı astırır."

POKERKENT'İN DÖRT BİR YANI KUMARHANEYDİ...

HERKES DURMADAN BİR-BİRLERİYLE BAHSE TUTUŞUYORDU...

BENİM ADIM RED KİT. BUNLAR DA ARKADAŞLARIM ADOLF İLE ARTÜR-- BİR MAKİNE İCAT ETTİLER...
SÖYLEMENİZE GEREK YOK, BİLİYORUM. PARA MAKİNESİ İCAT ETMİŞLER.
HOŞ GELDİNİZ KASABAMIZA. SİZİ BEKLİYORDUK ZATEN. İNANMAZSANIZ ON DOLARINA BAHSE GİRERİM.
SAĞOLUN, KUMAR OYNAMAM BEN...
BU GECE KONUĞUM OLACAKSINIZ. YARIN SABAH MAKİNAYI NEREYE YERLEŞTİREBİLECEĞİMİZİ SAPTARIZ!
SİZ BUYURUN. AS ÖNDEN GİDER DAİMA!
BAYLAR SİZE KARIM EMİLY'Yİ TANITAYIM. HAYAT KUMARINDA BUNA GELEN EN BÜYÜK KOZDUR EMİLY.
SEVİNDİM!
BANKO!
BU DA OĞLUMUZ. OKULDAN DÖNÜYOR. BELLİ Kİ TENEFFÜSTE İSKAMBİL OYNARKEN HİLE YAPMIŞ!
BU DA SADIK KÖPEĞİMİZ.. AİLEMİZİN ÖZELLİKLERİNE SAHİPTİR O DA!
YIKANIP TEMİZLENDİKTEN SONRA MASAYA OTURABİLİRİZ!

MORRİS ve GOSCİNNY

İKİNCİ Dünya Savaşı daha sona ermemişti... Usta Belçikalı çizer **Joseph Gillain** (Jiji), henüz yetişmekte olan genç sanatçıları toplamış, küçük bir stüdyoda çizgi-film denemeleri yapıyorlardı. Jiji'nin tek isteği, bu yetenekli gençlerin çok çalışarak yeni tipler yaratmalarıydı. Genç ressamlar ise çoğunlukla bilinen tipleri çiziyorlar, ya da yeni sayılamayacak yinelemelerden öteye gidemiyorlardı.

Bu tekdüzelik içinde, sarışın, gözlüklü genç **Morris**, ilginç bir tip önerdi: Komik unsurların bolca kullanıldığı bir kovboy dizisi! Jiji bu öneriyi getiren Morris'e güvendi... Zaten Morris o âna dek birçok komik kapak resmi yapmış, herkesi bol bol güldürmüştü. Ona, kısa bir öyküde şansını denemesi için izin verildi ve günümüzde bile ilgiyle izlenen **Red Kit** dizisinin ilk adımları atılmış oldu.

SESSİZ, durgun görüntüsünün altında çok canlı, neşeli bir karakter taşıyan **Morris**, 1923 yılında doğdu. Okul yıllarından başlayarak resim yapmaya başladı. Yalnızca öğretmenlerinin karikatürlerini yapmakla kalmıyor, ciddî ciddî model çalışmalarına da girişiyordu. Sonraki yıllarda Jiji'nin stüdyosunda çalışmaya başlamış; yukarıda da söz edildiği gibi, bir mizah dergisinde (Le Moustique) kapak resimleri yapmış, ilgi toplamıştı.

ÖZEL sayımızın konusu olan bu kovboy dizisiyle ilgili daha geniş bilgilere geçmeden, okuyucularımıza anımsatmak istediğimiz bir noktaya değinelim:

Bizim, yıllardan beri **"Red Kit"** olarak tanıdığımız bu kovboyun özgün adı **"Lucky Luck"** (Laki Lak)'dır. Ülkemizde ilk yayımlanmaya başladığında, yayıncılar bu adı değiştirmişler ve Türkiye okuyucusuna Red Kit olarak sunmuşlardır. Sonradan bu ad ülkemizde gerçekten tutmuş ve Red Kit'in Batı'daki gerçek adı "Lucky Luck"dır dendiğinde, bu gerçek ad bile, öteki denli sevimli bulunmamıştır. Ama bilinen odur ki; dünya üzerindeki milyonlarca okuyucu, Red Kit'i Lucky Luck olarak tanıyıp, sevmişlerdir... Bizim Red Kit olarak tanıyıp, sevdiğimiz gibi.

Biz, bu yazımızda kovboyumuzdan ülkemizde tanındığı Red Kit adıyla söz edeceğiz.

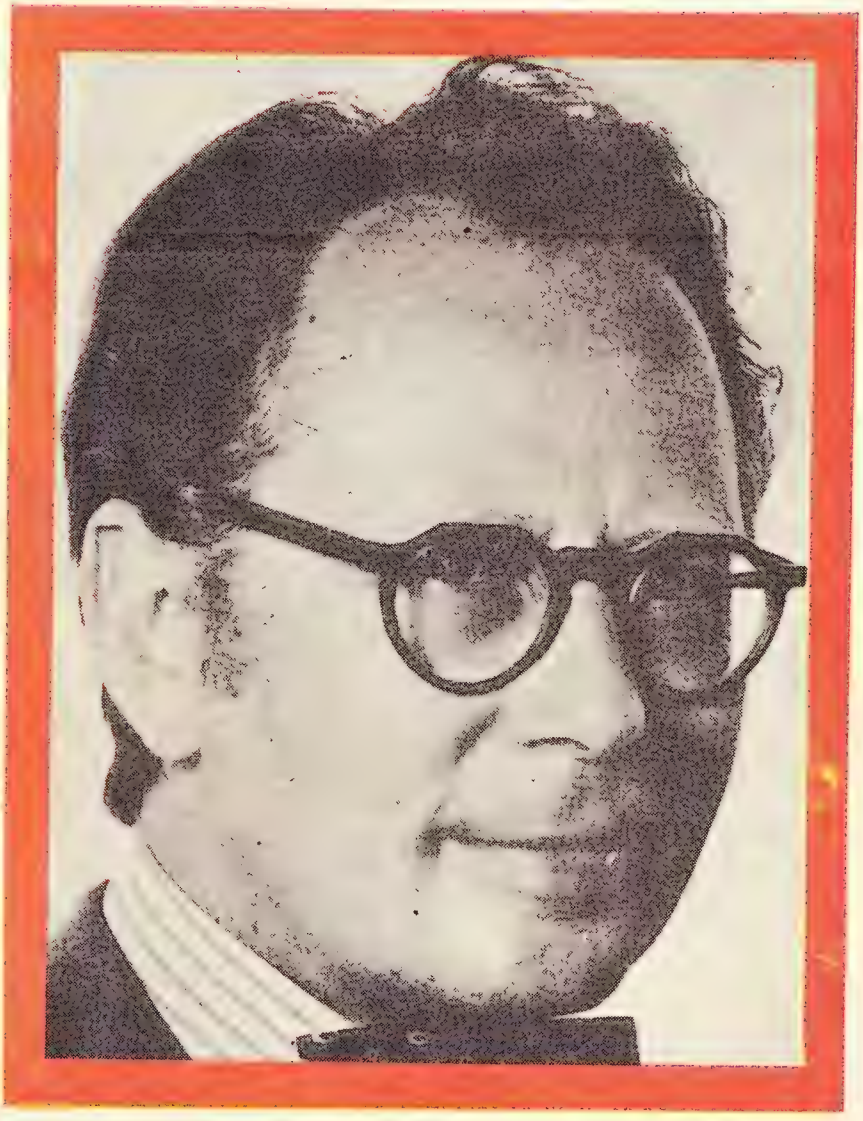

Red Kit'in ressamı MORRİS

MORRİS'in ilk Red Kit'i bugünküne oranla çok daha değişikti. Hatta biraz ileri giderek denilebilir ki, o Red Kit'le bugünkü arasında aynı adı taşıyor olmaları dışında pek bir benzerlik de yoktu! Çizgiler, tipler yuvarlaktı. Böyle olması da doğal sayılabilir; çünkü Morris'in gördüğü eğitime göre, çizgi-film çalışmalarında yuvarlak çizgiler; düz, uzun çizgilere kıyasla hareketliliğe daha elverişli olarak kabul ediliyorlardı. Her şeye karşın dizi alkışlarla karşılandı ve Morris'ten diziyi sürdürmesi istendi. İsteklerin ciddî ölçülere ulaşması karşısında sanatçı, diziyi sürdürmeyi kararlaştırdı. Sonuç olarak ilk senaryo ve çizgi çalışması **"Dick Digger'ın Altın Madeni"** adıyla yayımlandı. Red Kit artık daha hızlı davranıyordu... Dizide yer alan haydutlar da artık aptal değil, kurnaz kişilerdi.

Morris diziye ısındıkça olayları gerçeğe daha uygun olarak yapmak, Uzak-Batı'nın gerçekten yaşamış ünlü tiplerini de karikatürize etmek istedi. Ancak elinde yeterli bilgiler yoktu. Sağlam bir mizah yapmak için bu tipleri öz kaynağında incelemeli, yaşadıkları yerleri görmeliydi. Kararını verdi ve bavulunu topladığı gibi, bir-iki arkadaşıyla yola çıktı (1948). Hedef New York'tu. Amerika'yı bir uçtan bir uca dolaştılar; bol bol malzeme topladılar. Gezi bitip New York'a döndüklerinde, Morris arkadaşlarını Avrupa'ya yolladı; kendisi ise bir süre daha Amerika'da kaldı. Çizgi-film ve dizi stüdyolarında çalışma ortamı buldu; Fransa ve Belçika'ya düzenli olarak serüvenler yolladı.

Milliyet

ÇOCUK

ÖZEL SAYI

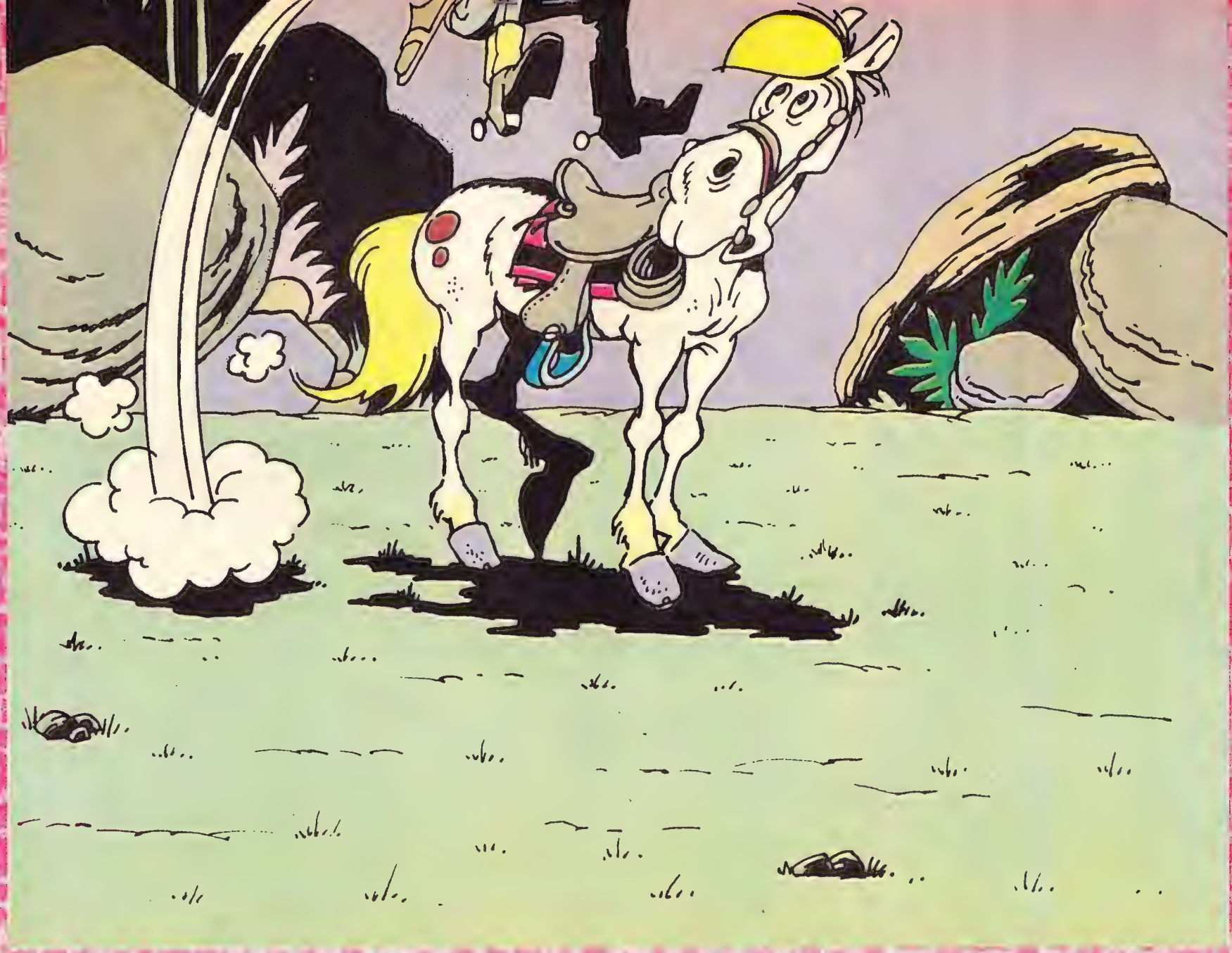

O DÖNEMLERDE Amerika'nın çizgi-roman çevrelerinde yaşayan bir Fransız da epey ilgi topluyor, adından bir mizah ustası olarak söz ediliyordu. Bu adam Goscinny'ydi ve bir çizgi-roman ajansının müdürü, Amerika'da yaşayan bu iki Avrupalıyı birbirleriyle tanıştırmanın yararlı olacağını düşünüyordu. Morris'e Goscinny için, Goscinny'ye de Morris için, şu, aynı sözleri söylüyordu: "Göreceksin... Bu adam gerçekten büyük bir usta, çılgın bir mizahçı!.." Böylece, ikisinde de tanışma konusunda karşı konulmaz bir merak uyandırıp karşılaşmayı gerçekleştirdi. Her ikisi de birbirlerini gerçekten "çılgın, neşeli mizahçılar" olarak buldular. Yeniden görüştüler; Batı'dan, kovboylardan söz ettiler... Bir de kaçınılmaz biçimde Avrupa'dan! Çizgi-roman alanında yapılabilecek yeniliklerden, bu alana kovboyları sokmanın ne denli ilgi çekici olacağından dem vurdular. Bu arada Goscinny de kovboylar ve o dönem Amerika tarihi üzerine tonlarca kitap okuyordu. Bu ilişkiler sırasında konuşulan bir konu da New York'un havasının yitip gidişi üzerineydi. Üstüne üstlük Paris de eski görkemliliğine kavuşuyordu. En iyisi Avrupa'ya dönmekti. Bu dostça havanın kendiliğinden oluşturduğu Morris-Goscinny beraberliği artık Paris'te sürecekti (1955).

GOSCİNNY, 1926'da Paris'te doğdu. Daha iki yaşındayken ailesiyle Arjantin'e gitti ve 17 yıl orada yaşadı. Desinatörlük öğrenimi gördü ve bu alanda çalışmak üzere ABD'ye gitti. Fakat bula bula, Fas'la ticaret yapan bir ortaklıkta iş bulabildi. Ama öğle tatillerinde ve geceleri durmaksızın resim çalışıyordu. O yıllara ilişkin zorluklarını "...bir işiniz olmadığı sürece yok sayılırsınız..." sözüyle özetler ve şöyle sürdürürdü: "Elimde resim dosyası, New York yayıncılarını kapı kapı dolaşmak benim için büyük bir işkenceydi."

Bu dönemi atlattıktan sonra, son derece başarılı bir meslek yaşamı oldu. "MAD" dergisi kurucularıyla tanıştı, çocuk kitapları resimledi ve her türlü ürün için reklâm filmleri yaptı. Tek pişmanlığı ünlü Walt Disney'le çalışamamış olmasıydı. Ancak Morris ve Uderzo (bu ressam, tanınmış çizgi-roman Asterix'in çizeridir) ile karşılaşması onun için bir dönüm noktası oldu.

Tintin (Tenten), **Spirou** ve **Record** dergilerinden sonra, çizgi-romanın en güzel örneklerini vermiş olan **"Pilote"** dergisinin yazı işleri müdürü oldu. Daha sonra kazancının büyük bölümünü, Uderzo'yla birlikte kurdukları **İdefix Çizgi-Film Stüdyoları** için ayırdı; birçok sanatçının yetişmesine önayak oldu.

UZAK-BATI'nın azılı haydutlarından **Frank, Bob, Grat** ve **Emett, "Daltonlar"** adıyla bir çete kurmuşlar, peşpeşe tren soygunları düzenliyorlardı. Kasasında epey para biriktiği duyulan Coffeyville kenti kasabasını soymayı kararlaştırdılar. Ancak, bu tasarıları gerçekleşmedi. Kent halkı ve güvenlik görevlileri tarafından, 5 Ekim 1892 günü yapmak istedikleri ilk banka soygunu girişimleri sırasında vurularak öldürüldüler.

Morris ve Goscinny, **Daltonlar**'ın bu serüvenini yazıp çizdiler ve gerçeğe uygun olarak haydutları öldürdüler. Ancak okuyucular, çok sevdikleri Dalton Çetesi tiplerinin ölerek sahneden çekilmelerini benimsemediler. Bunun üzerine Goscinny "yeni" Daltonlar'ı yarattı... İlk Daltonlar'a çok benzeyen yeğenler; **Joe, William, Jack** ve **Avarell, "Daltonlar Çetesi"**ni yeniden oluşturdular. Daltonlar dışında, çoğunlukla aptal ve dalgın olarak çizilen **Rin Tin Tin** ve kovboyumuzun her zaman en büyük yardımcısı olan **Düldül** de diziyi sürükleyen tipler oldular.

MORRİS ve Goscinny, çağdaş anlamda ve belirli ilkelere göre çalışan ilk çizgi-romancılar sayılabilirler. Dizinin yazarı Goscinny, daha sonraları birçok çizgi-romancı tarafından benimsenen bir uygulama başlattı. Daha çizgi olarak ortada hiçbir şey yokken, 44 sayfalık bir ana plân çıkartıyor, bunları her sayfa için onar satırlık yazılar biçiminde bölüyordu. Çizer, ancak bundan sonradır ki devreye giriyor ve yazıları resimliyordu. Bu yöntem, artık genel bir çizgi-roman uygulaması olarak yerleşmiştir.

GOSCİNNY'yi birkaç yıl önce yitirdiğimizde, Fransa'nın ünlü çizgi-roman dergisi **"Tintin"** sanatçıyla ilgili veda yazısını şu satırlarla bitiriyordu:

"...Büyük bir yaratıcı, büyük bir dost bizi bıraktı. Tintin dergisi ve dünyanın tüm çizgi-roman kahramanları olarak Renè'yi uğurluyoruz. Ancak, şairlerin ruhu ölmediği için, mizahçılarınki de ölmüyor. Renè her zaman aramızda olacaktır!"

Red Kit'in yazarı GOSCİNNY

!
SERVİS SENDE EMİLY!
NE YEMEK VAR?
ROSTO KARE.
GÖRDÜM. AÇ KAPAĞINI.
PATATES KIZARTMALI KUZU BUDU İSTİYORUM. TABAK FUL OLSUN!
KIRMIZI LAHANA - YA BAYILIRIM. KIRMIZI BANKO!
YEMEĞİ İLK BEN BİTİRECEĞİM. BEŞ DOLARINA BAHSE GİREN VAR MI?
!
YEMEKLER GERÇEKTEN ÇOK LEZZETLİYDİ!
HAKSIZ SAYILMAZSINIZ, ÇÜNKÜ BİZİM EMİLY YEMEKTE HİLE YAPMAZ!
AFİYET OLSUN REDKİT! PASTA İSTEMEZ MİSİNİZ?
BU SEFER BEN PAS DİYORUM. GİDİP YATACAĞIM!
POKERKENT TAM BİR KUMARBAZLAR CENNETİ DÜLDÜL!
BEN DE BU KONUDA SANA BAHSE GİRELİM DİYECEKTİM!
GEÇ KALDIN. İYİ GECELER DÜLDÜL!
İYİ GECELER PATRON!

ERTESİ SABAH...

BRELAN BRELAN BRELAN

BANA KALIRSA, SİZİN MAKİNEYİ DENEYECEĞİMİZ EN İYİ YER "KARE AS" HER CİNSTEN OYUNCU GELİR BURAYA. CEPLERİ DE PARA DOLU OLUR!

MADEM ÖYLE KABUL. ORAYA GİDELİM!

GELENLERİN YABANCI OLDUĞUNA BEŞ DOLARINA BAHSE GİREN VAR MI?

HA!.

TEK ZARLA YİNE Mİ YEDİ ATTIM DİYORSUN?

AYIP YAHU. BENDEN DAHA ÇOK HİLE YAPIYORSUN.

HAYIR EFENDİM BEN SENDEN DAHA İYİ HİLE YAPIYORUM, DAHA FAZLA DEĞİL!

PAN! PAN! PAN! PAN! PAN! PAN!

TABANCASINDA KURŞUN BİTTİ. İKİ ŞİŞESİNE VAR MISIN?

TAMAM!

PAN! PAN! PAN! PAN!

SUSALIM!

HERKES BENİ DİNLESİN!

SU GÖRDÜĞÜNÜZ MAKİNENİN ADI PARA MAKİNESİ. DÜNYADA İLK KEZ SİZİN BARINIZA GETİRİLDİ. BAKALIM SEVECEK MİSİNİZ? DENEMESİ BEDAVA!

YOK CANIM!

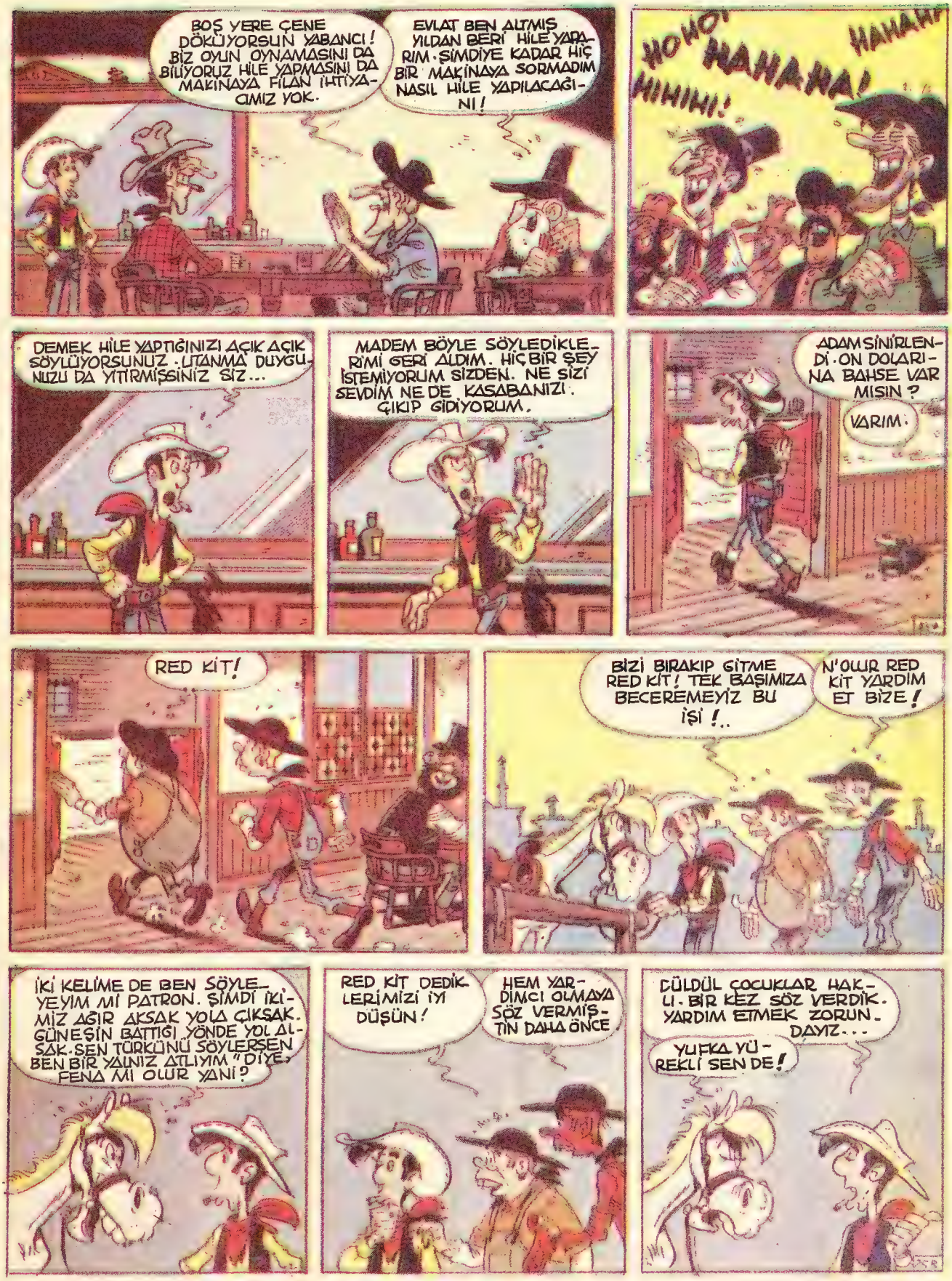
BOŞ YERE ÇENE DÖKÜYORSUN YABANCI! BİZ OYUN OYNAMASINI DA BİLİYORUZ HİLE YAPMASINI DA MAKİNAYA FİLAN İHTİYACIMIZ YOK.
EVLAT BEN ALTMIŞ YILDAN BERİ HİLE YAPARIM. ŞİMDİYE KADAR HİÇ BİR MAKİNAYA SORMADIM NASIL HİLE YAPILACAĞINI!
HOHO! HAHAHA! HIHIHI!
DEMEK HİLE YAPTIĞINIZI AÇIK AÇIK SÖYLÜYORSUNUZ. UTANMA DUYGUNUZU DA YİTİRMİŞSİNİZ SİZ...
MADEM BÖYLE SÖYLEDİKLERİMİ GERİ ALDIM. HİÇBİR ŞEY İSTEMİYORUM SİZDEN. NE SİZİ SEVDİM NE DE KASABANIZI. ÇIKIP GİDİYORUM.
ADAM SİNİRLENDİ. ON DOLARINA BAHSE VAR MISIN?
VARIM.
RED KİT!
BİZİ BIRAKIP GİTME RED KİT! TEK BAŞIMIZA BECEREMEYİZ BU İŞİ!..
N'OLUR RED KİT YARDIM ET BİZE!
İKİ KELİME DE BEN SÖYLEYEYİM Mİ PATRON. ŞİMDİ İKİMİZ AĞIR AKSAK YOLA ÇIKSAK. GÜNEŞİN BATTIĞI YÖNDE YOL ALSAK. SEN TÜRKÜNÜ SÖYLERSEN BEN BİR YALNIZ ATLIYIM" DİYE, FENA MI OLUR YANİ?
RED KİT DEDİKLERİMİZİ İYİ DÜŞÜN!
HEM YARDIMCI OLMAYA SÖZ VERMİŞTİN DAHA ÖNCE
DÜLDÜL ÇOCUKLAR HAKLI. BİR KEZ SÖZ VERDİK. YARDIM ETMEK ZORUNDAYIZ...
YUFKA YÜREKLİ SEN DE!

BAYLAR SİZDEN MAKİNAYI DENEYİP, BEĞENİP BEĞENMEDİĞİNİZİ SÖYLEMENİZİ İSTİYORUZ YALNIZCA ...
BENDE FUL AS VAR. SENDE NE VAR?
VİSKİLER KİMİN?
KAZANDIN.
DÖRT DAM VAR BENDE!
BENDE DE BEŞ DAM VAR!
DEDİKLERİMİZİ DİNLEMİYORLAR BİLE ...
BIRAKIN BİR DE BEN DENEYEYİM...
PAM!
İÇİNİZDE MAKİNEYİ DENEMEK İSTEMEYEN VARSA PARMAĞINI KALDIRSIN...
ASLINDA MADENİ PARAYI HAVADA VURMAK DAHA FİYAKALI OLUYOR AMA BOZUKLUĞUM BİTMİŞTİ...

DENEYELİM BAKALIM. YEŞİLE KOYDUM.
TING LING!
PARALAR! DÜNYA KADAR PARA KAZANDIM!
TCHING TRING!
BU İŞ DE İŞ VAR. BU KEZ DE MAVİYE KOYUYORUM. BAKALIM YİNE TUTACAK MI?
AHBAP BİRAZ DA BAŞKALARI OYNASA NASIL OLUR HA?
DİMİ YA?
SAKİN OLUN. PARAYLA DEĞİL SIRAYLA. BEN SIRAMI KULLANIYORUM!
SENİN NİYETİN ANLAŞILDI!..
ÇABUK AYNAYI KAÇIRALIM!
N'OLMUŞ NİYETİME YANİ?
CLONG!

ÇOCUKLAR KUSURA BAKMAYIN. SİZİN MAKİNENİN TALİHİ YOK ANLAŞILAN. BURADA DA İŞLER TERS GİTTİ.
YANILIYORSUNUZ. BUNDAN İYİSİ CAN SAĞLIĞI.
HAVAYI KIZIŞTIRIP HEPİMİZİ GENÇLEŞTİRDİ.
KISMET BARININ SAHİBİYİM BEN. BU MAKİNEDEN ON TANE HAZIRLAYIN BENİM İÇİN. İŞİM BİTİNCE GELİP SİZİNLE SÖZLEŞME İMZALAYABİLİRİM!
BAŞÜSTÜNE!
ANLADIN MI ŞEŞBEŞ? BU MAKİNALAR KASABAYA GİRERSE HER ŞEYİN SONU GELİR. NE OYUNCU KALIR NE DE KUMAR. BİR ÇARE BULMALIYIZ!
HAKLISIN FUNES!
BU APTALLAR PARALARINI MAKİNEYE KAPTIRACAK OLURLARSA, BİZ NE YAPARIZ, NASIL YOLARIZ TÜYLERİNİ BU KAZLARIN?
HAKLISIN FUNES!
HAKSIZ REKABET DERLER BUNA! HEMEN GEREKLİ ÖNLEMLERİ ALMALIYIZ. ELLERİMİZ KOLLARIMIZ BAĞLI OTURACAK DEĞİLİZ YA. BİR OYUN OYNAYALIM ONLARA.
HAKLISIN FUNES!
SÖYLEYECEKLERİN BİTTİYSE BEŞ DAKİKA İZİN VER BANA. GİDİP ŞU MAKİNADA BEN DE ŞANSIMI DENEYEYİM. TAMAM MI FUNES?
APTAL! BİR ŞEY ANLAMAMIŞ DEDİKLERİMDEN.
ODUN KAFALI HERİF SEN DE!
AKUM DIŞARI TAŞTI GALİBA FUNES.

KAVGA GÜRÜLTÜ BİTTİ. AYNAYI YERİNE GÖTÜRELİM ARTIK...
DOĞRU ATLARA...
TAMAM FUNES!
CLANG!
BİRAZDAN MAKİNALARINI ALIP YOLA KOYULACAKLAR. NE YAPIP YAPIP DEVAM ETMEMELERİNİ SAĞLAMALIYIZ!
HAKLISIN FUNES.
KASABADAN ÇIKINCA İSTER İSTEMEZ İNGİLİZ GEÇİDİNDEN GEÇECEKLER. TUZAĞI ORADA KURMALIYIZ!
TAMAM FUNES.
YAPACAĞIMIZ İŞ ÇOK BASİT...
ÖYLEDİR FUNES!
BENİ İYİ DİNLE. BEN GEÇİDİN ÖBÜR UCUNA GİDİP YOLU KAYALARLA KAPATACAĞIM. SEN DE KIPIRDAYAN BİR ŞEY GÖRDÜN MÜ ATEŞ EDECEKSİN. TAMAM MI?
TAMAM FUNES!
PAN!
KIPIRDAYAN BİR ŞEY GÖRÜNCE ATEŞ ET DEMEDİN Mİ SEN? NE DİYE KIZIYORSUN ŞİMDİ DURUP DURURKEN!
SARSAK HERİF!
İNSAN HEM BU KADAR APTAL, HEM BU KADAR SALAK, HEM BU KADAR SARSAK OLAMAZ Kİ CANIM.
AL SANA! AL SANA! AL SANA!
İŞTE BÖYLE!

AÇ KULAĞINI DA İYİ DİNLE. AŞAĞIDA KIPIRDAYAN BİR ŞEY OLUNCA ATEŞ EDECEKSİN TAMAM MI?
TAMAM RUNES!
GEÇİDİN GİRİSİNDE...
DUYDUNUZ MU BİR EL ATEŞ EDİLDİ!
BELKİ DE BİR AVCIYDI...
BURADA KİMSE AVLANMAZ. BUNA KARŞILIK GEÇİT TUZAK KURMAYA ÇOK ELVERİŞLİ. BU İŞTEN KUŞKULANDIM...
İYİSİ Mİ BİZ TEDBİRİ ELDEN BIRAKMAYALIM. BİRAZ ZAHMETİ GÖZE ALIP TEPEDEN GEÇELİM...
MERHABA AHBAP!
MERHABA!
MERHABA AHBAP!
MERHABA!
AMA, AMA!
ŞEŞBEEEŞŞ!!

ÜSTÜNE ÜSTELİK ATLAR DA ÜRKÜP KAÇTI. GÖRDÜN MÜ BAŞIMIZA GELENLERİ ŞİMDİ?
GÖRDÜM FUNES!
ACABA YOLA BAŞKA TÜRLÜ DEVAM EDEMEZ MİYİZ FUNES?
TAGADA...
TAGADA...
TAGADA...
KABAHAT SENDE ÇEŞBES-ATLAR SENİN YÜZÜNDEN KAÇTI. KES SESİNİ DE PERGELLERİ AÇ.
AMA HERKES BİZE BAKIYOR FUNES
BAKARLARSA BAKSINLAR. CAHİL YAMYAMLAR BUNLAR.
DEEEH!
AYY!
NE DERSİN DOSTUM, İKİSİ DE İLGİNÇ AKIL SAPMASI ÖRNEĞİ DEĞİL Mİ?
HAKLISIN ÜSTAT. GÖRÜŞÜNÜZE BEN DE KATILIYORUM. BU HASTALAR GENELLİKLE ÇEVRELERİNDE OLUP BİTENLE İLGİLERİNİ KESİP KENDİLERİNİ SOYUTLARLAR VE BİLİNÇ ALTINDAN GELEN DÜRTÜLERİN ETKİSİYLE DÜŞTEN BİR EVREN KURARLAR. SON ÇÖZÜMLEMEDE BU GİBİLER...
TAGADA...
TAGADA...
TAGADA...
NE OLDU NE DURAKLADIN?
YANILMIYORSAM BİR NALIM DÜŞTÜ FUNES!
YAKINDA BİR KASABA VAR ORADA ÇIKARTIRIZ.
DUR!
PEKİ FUNES!
BLACKSMITH
BANA BAK DOSTUM, HIZLI KOŞAN BİR İNSANA DEĞİL, ATA İHTİYACIM VAR. NEREDE BULABİLİRİM.
BİZİM SOKAĞIN UCUNDA BULURSUNUZ.

NİYE BİR AT ALDIN, İKİ TANE ALSAN OLMAZ MIYDI FUNES?
PFFF!
PFFF!
PARA DURUMUMUZ PARLAK DEĞİL BU ARA. MASRAFLARI KISMAK LÂZIM. ANLADIN MI?
...SONRA HERKES ÇOKİNG YAPIYOR ŞİMDİ. SAĞLIĞA YARARLIYMIŞ. SENİN SAĞLIĞINA ÇOK ÖNEM VERDİĞİMDEN ATA BİNMEK FEDAKÂRLIĞINI BEN GÖSTERDİM!
ÇOK NAZIKSİN FUNES.
PFFF!
ÇOK NAZIKSİN!
REDKİT YANINDAKİ ADAMLARLA BİRLİKTE KUMARKENT'E GİDİYORMUŞ. MAKİNEYİ ORADA DENEYECEKLER. NE YAPIP YAPIP ENGELLEMELİYİZ!
TAMAM FUNES!
PFF..PFFF!
KUMARKENT'E KADAR TRENLE GİDECEĞİZ...
BÖYLECE ONLARDAN ÜÇ DÖRT SAAT ÖNCE VARMIŞ OLURUZ.
A.R.R.
KUMARKENT'İ ESKİDEN DE BİLİRİM - GİRİŞTE YOL DARALIR. TUZAK KURMAK İÇİN DÖRTDÖRTLÜK BİR YER MEYDANA GETİRİR...
İŞTE ORADA HEM BU HERİFLERİN, HEM DE MAKİNELERİNİN CANLARINI CEHENNEME GÖNDERECEĞİM...
DAHA ÇOK VAR MI FUNES! PUFF! PUFF!

BİRAZ DURUP OTLAMAK İSTİYORUM FUNES, NE DERSİN?
ŞİMDİ OLMAZ. ONLARDAN EVVEL VARIP HAZIRLIĞIMIZI TAMAMLAMALIYIZ!
BUNDAN ALASI CAN SAĞLIĞI. KÖPRÜYÜ ATTIK MI İŞLERİ BİTİKTİR!
DUUUURRR ŞEŞBEŞ! DEDİĞİM YERE GELDİK İŞTE...
BİTTİM, ÖLDÜM FUNES. AYAKLARIM BİR YANDAN KAFAM BİR YANDAN.
KES BE. KAFA ÜTÜLEMEYİ KES. İŞİMİZ VAR.
YETER DEDİM.
TAM ONLAR KÖPRÜDEN GEÇERKEN HEPSİNİ HAVAYA UÇURACAĞIZ. O MAKİNE KUMARKENT'İN KAPISINDAN İÇERİ ADIM ATAMAYACAK!..
GALİBA BEN DE, FUNES. AYAKLARIM TUTMUYOR ARTIK.
!
AYAKLARIN! AYAKLARIN! AYAKLARIN!
SIRTIM! SIRTIM! SIRTIM!
DİNAMİTİ YERLEŞTİRDİM. İŞ, ZAMANI GELDİĞİNDE FİTİLİ ATEŞLEMEYE KALDI.
FİTİLİ ATEŞLEMEK DE SANA DÜŞECEK ŞEŞBEŞ. ASLINDA YUFKA YÜREKLİSİNDİR AMA BU KADARCIK YARDIMDAN DA KAÇINMAZSIN ELBETTE.
PİİİŞŞŞTT!
SONRA DA BUUUM!

HATIRLADINIZ MI RED KİT, HANİ İNGİLİZ GEÇİDİNE GİRERKEN İKİ ADAM GÖRMÜŞTÜNÜZ DE KUŞKULANMIŞTINIZ ONLARDAN. OYSA SAĞ SALİM DEVAM EDİYORUZ YOLUMUZA...
ÖYLE...
AMA KUMARKENT'E VARMADIK HENÜZ. DAHA YOLUMUZ VAR...
... YOL BOYUNCA DA TUZAK KURMAYA ELVERİŞLİ BİR SÜRÜ YER VAR...
KORKUYORUM. BİR ŞEY YAPMAYIN BANA!
BEN DE ONLARIN YERİNDE OLSAM GEÇTİĞİMİZ DÜZ OVADA SALDIRMAZDIM KİMSEYE AMA İLERİDE...
İŞTE BAKIN BİR KÖPRÜ VAR. SALDIRI İÇİN SON DERECE ELVERİŞLİ. KÖPRÜYÜ UÇURDUN MU...
BRAOUM!

SİZ BURADA BEKLEYİN. BEN GİDİP BİR BAKAYIM!
APTAL HERİF. FİTİLİ ERKEN ATEŞLEDİN.
PAN!
DEMEK KÖPRÜLERİ HAVAYA UÇURMA MERAKINIZ VAR SİZİN. ÖYLE Mİ?
YANILIYORSUNUZ. BİZ YAPMADIK. KÖPRÜYÜ İKİ KİŞİ UÇURDU VE KAÇTI!
... HATTA ÖYLE SALAKLAR KI FİTİLİ ERKEN TUTUŞTURDULAR!
İZNİNİZLE BİZ GİDİYORUZ. ACELE BİR İŞİMİZ VAR DA!
WHAMM!

BU KADAR NUMARA YETER. TAM İKİ KEZ ÖLDÜRMEYİ DENEDİNİZ BİZİ. AMA BECEREMEDİNİZ. BİR NUMARA YAPMAYA KALKMAYIN SAKIN!
PAN!
PAN!
TAM SIRASI. HER DERDE DEVA MİNİ TABANCAYI ÇEKERİM BEN DE.
PAN!

KESİN ARTIK MASKARALIĞI. SİZİ ÖNÜME KATIP KASABAYA GÖTÜRECEĞİM. ORADA POLİS KABİNİZA BAKAR!
HİÇ BİR SUÇUMUZ YOK BİZİM. YANILIYORSUNUZ. BÜYÜK BİR ADLİ HATAYA YOL AÇACAKSINIZ. İYİ DÜŞÜNÜN.
BEN DÜŞÜNDÜM. ASIL SİZ HAPİSANEDE DÜŞÜNÜRSÜNÜZ BUNDAN BÖYLE.
HAPİSANE DİYOR! ALLAH KORUSUN! TABANLARI YAĞLA ŞEŞBEŞ!
TAGADATAGADATAGA...
YAKALA ŞUNLARI DÜLDÜL!
BEN DEĞİL, SEN YAKALAYACAKSIN ONLARI!
HAYDİ DÜLDÜL!
HAYDİ ŞEŞBEŞ!
DUUR!
YAKALAYAMAYACAĞIZ. İLK KEZ BÖYLE BİR ŞEY GELİYOR BAŞIMA. N'APALIM ONUN BİNEĞİ DAHA HIZLI KOŞUYOR!
BU İŞTEN BİR ŞEY ANLADIMSA ARAP OLAYIM PATRON!

BOŞ VER. ŞANSLARI VARMIŞ DEYİP BU İŞİ KAPATALIM. BİZ YİNE DÖNELİM KENDİ İŞİMİZİN BAŞINA.
SANA GÖRE HAVA HOŞ. AMA BEN REZİL OLDUM PATRON!
PAÇAYI KURTARDIK. EKTİK ONLARI. BATININ EN HIZLI ATINI EKTİK!!!
ANLADIK FUNES!
ŞİMDİ KUMARKENT'E Mİ GİDİYORUZ FUNES?
BAKALIM NASIL GİDECEĞİZ: SALAĞIN BİRİ KÖPRÜYÜ HAVAYA UÇURMUŞ!!
SUS SERSEM!
AY CANIM AÇIYOR!
SU İŞARETİN GÖSTERDİĞİ KASABAYA GİDİP KENDİMİZE GELELİM. SONRA NE YAPACAĞIMIZI BELİRLERİZ.
PEKİ FUNES.
... O MAKİNEYİ NE YAPIP YAPIP ORTADAN KALDIRMALIYIZ ...
HAKLISIN FUNES.
BİR DAKİKA BAKAR MISINIZ?
SİZİ GÖRÜR GÖRMEZ GÖZÜME KESTİRDİM. UZAKTAN KOŞUP GELDİM. BİR İŞ ÖNERECEĞİM. İYİ DİNLEYİN BENİ..
KABUL ETTİNİZ DEMEK Kİ ?..
TAMAM!
LUUUP! LUUUP! LUUUP!

PARA MAKİNESİNİ NE YAPACAĞIZ FUNES? KARAR VERDİN Mİ?
BANA BAK BAKAYIM ŞEŞBEŞ!
BURAYA DEĞİL!..
GÖZLERİ-MİN İÇİNE!
PARA MAKİNESİNE BOŞ VERİYORUZ! RED KİT'E DE, ADAM LARINA DA BOŞVERİ-YORUZ.
...ÇÜNKÜ EFENDİM MÜTHİŞ BİR OLAY OLDU. GÜNLÜĞÜ 400 DOLARDAN BİR SÖZLEŞME İMZALADIM. BEN ÇOK KOMİKMİŞİM. HOLLY-WOOD'A FİLM ÇEVİRMEYE GİDİYORUM...
DEEEHH İSTİKAMET HOLLYWOOD!
TAMAM FUNES.
BU SIRADA..
BAŞKA SEÇENEK YOK. NE YAPIP YAPIP KARŞI TARAFA ULAŞMANIN ÇARESİNİ BULMA-LIYIZ.
BU SEFER ŞİŞTİK RED KİT!
GERİ DÖNÜP BAŞKA YOLDAN GİTMEK HAFTALAR SÜRER...

NASIL GEÇERİZ KARŞI-YA? ARADAKİ MESAFE ÇOK FAZLA ...
... ANNEE BA-ŞIM DÖNDÜ ...
BİR TEK ÇARE VAR !
ÇARE DE NE ÇAREYMİŞ AMA !..

N'OLURSUN DİKKATLİ OL. İKİMİZ DE CENNETİ BOYLARIZ YOKSA!
HA GAYRET AZ KALDI. BAŞARDI-NIZ NEREDEYSE!
ÇOK ŞÜKÜR!
AFERİN!
BİR DAKİKA OTURUP KENDİME GELEYİM. DİZLERİMİN BAĞI ÇÖZÜL-DÜ. KORKUDAN BAŞIM DÖNER. AMA BU KEZ DÖNMEDİ.
HADİ GEÇMİŞ OLSUN!
GEÇTİ AMA BİR DE BANA SORUN NASIL GEÇ-TİĞİNİ! ECELİMİZ DOL-MAMIŞ DEMEK Kİ!
BEN DE ÇOK KORK-TUM!
ARTIK İNSENE SIRTIMDAN. HOŞU-NA GİTTİ GALİBA SIRTTA TAŞIN-MAK!
HÂLÂ KORKU-YORUM!
BİR DAHA DÜŞÜNE-LİM. UÇURUMUN BU YANI-NA GEÇMEYİ BAŞARDIK. AMA ARABASIZ NASIL YO-LA DEVAM EDE-CEĞİZ?
İSTERSENİZ SİZE YARDIMCI OLU-RUM...
TANIMADINIZ TABİİ BENİ. ÖLÜM VA-DİSİ ÖBÜR DÜNYA İŞLERİ GÖREVLİSİ-YİM. GECE GÜNDÜZ NÖBETTEYİM...
BUNLAR DA AKRABALARIM.
ÖLÜM VADİSİ

KUMARKENT'E GİDİYORUM. ARABAM DA MÜŞTERİ YOK. İSTERSENİZ SİZİ GÖTÜREBİLİRİM...
ADIM RED KİT. NAZİK TEKLİFİNİZİ KABUL EDİYORUZ. ÇOK TEŞEKKÜR EDERİZ!
TEŞEKKÜRE GEREK YOK...
KİMBİLİR BELKİ GÜNÜN BİRİNDE GERÇEKTEN MÜŞTERİM OLURSUNUZ.
KUŞ UÇMAZ KERVAN GEÇMEZ BİR ÇÖLDE BÖYLE BEKLENMEDİK BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞMAK ÇOK İYİ OLDU DOĞRUSU!
ASLA KARAMSAR OLMAMAK LAZIM DOSTUM. KARAMSARLARDAN DA KARA RENKTEN DE NEFRET EDERİM. ZAMAN ZAMAN BURAYA GELİR KAFAMI DİNLERİM...
İÇİMDEN ŞİİRLER OKURUM. SİZ DE ŞİİR SEVER MİSİNİZ? DANTE'NİN CEHENNEM'İNİ OKUDUNUZ MU?
HAYIR OKUMADIM...
ARKAYA YÜKLEDİĞİNİZ O TABUTTA NE VAR?
BİR OYUN MAKİNESİ. BİR RENK SEÇİYORSUNUZ. YANINDAKİ DELİĞE PARANIZI ATIYORSUNUZ, SONRA...
BOŞUNA ANLATMAYIN KUMARDAN, OYUNDAN HOŞLANMAM HİÇ!..
...AMA RUS RULETİ BAŞKA. ONA BAYILIRIM...

KUMARKENT'E DAHA VAR MI?

İKİ KİLOMETREDEN AZ KALDI. BEŞ ALTI SAATE KALMAZ VARIRIZ.

TABİİ BİRAZ HIZLI GİDERSEK...

İKİ KİLOMETRE YOLU ALMAK İÇİN ALTI SAAT Mİ GEREKLİ? BENİM ATIM BEŞ DAKİKADA ALIR BU MESAFEYİ...

HEM DE FORMUMDA DEĞİLSEM EĞER!

BENİM DURUMUM BAŞKA. MÜŞTERİLERİM ACELEDEN HİÇ HOŞLANMAZLAR!

ALTI SAAT ÇOK!

GÜNÜMÜZÜN EN KÖTÜ ALIŞKANLIĞI NE BİLİYOR MUSUNUZ, İNSANLARDEN YAŞAMAYA VAKİT BULAMIYORLAR.

İÇİNİZDEN HIZLI GİTMEK İSTEĞİNİN GELDİĞİ OLDU MU HİÇ?

SİZE BİR FIKRA ANLATAYIM DA VAKİT ÖLDÜRELİM BİRAZ. ADAMIN BİRİ ÖLMÜŞ. DOĞRU CEHENNEME POSTALAMIŞLAR. BİR DE NE GÖRSÜN, BÜTÜN ZEBANİLER DÖVÜŞMÜYORLAR MI? DERKEN ŞEYTAN ÇIKAGELMİŞ...

KARDEŞ, DÖRT NALA GİTMEK NE DEMEK?

DÖRT NALA GİTMEK DEMEK İŞTE! TIKIDIK TIKIDIK!

VE KUMARKENT'E ŞEN ŞARKILAR SÖYLEYEREK VARDILAR...

CEHENNEM ATEŞİ HER YANI SARDI, ÖLÜMLÜ RUHLAR KONAĞA VARDI...

GAMBLING-TOWN
KUMARKENT
KUMARHANELERE GİDER

BU KASABANIN BELEDİYE BAŞKANI OLARAK HEPİNİZE HOŞ GELDİNİZ DİYORUM!

GELECEĞİMİZİ BİLİYORDUNUZ DEMEK?

POKERKENT'TEN GELEN OYUNCULAR MAKİNANIZDAN SÖZ ETTİLER BİZE. HER KUMARHANE İÇİN BİR TANE SATIN ALMAYA KARAR VERDİK!

TEK BAŞINA NE DURUYORSUN BURADA. GİT BİRAZ EĞLEN SEN DE...

BOŞ VER DÜLDÜL! KUMARI DA KUMARBAZLARI DA SEVMEM ÖLDÜM OLASI.

LADY LUCK SALOON

HEPSİNİ KIRMIZIYA KOYUYORUM.

YAŞASIN!

ERTESİ GÜN....
ARABA İÇİN TEKRAR TEŞEKKÜR EDERİM. YAKINDA GÖRÜŞECEĞİZ!
SİPARİŞ ETTİĞİMİZ YİRMİ MAKİNEYİ BİR AN ÖNCE GETİRİN. BU İŞTE ÇOK İŞ VAR.
RED KİT!
DALTON KARDEŞLERİN DÖRDÜNÜN DE HAPİSTEN KAÇTIĞINI BİLDİREN DÖRT TELGRAF. SON ZAMANLARDA GARDİYANLAR DA TUTUKLULAR KADAR SALAKLAŞTI ANLAŞILAN!
YOLLARIMIZ AYRILIYOR ARTIK. BUNDAN SONRA BAŞINIZIN ÇARESİNE BENSİZ BAKACAKSINIZ. BENİM HEMEN DALTON KARDEŞLERİN PEŞİNE DÜŞMEM GEREKİYOR.
BİZİ DÜŞÜNME RED KİT. EVE DÖNÜP SİPARİŞ EDİLEN MAKİNELERİN YAPIMINA BAŞLAYACAĞIZ HEMEN!
AMA YOLUMUZUN ÜSTÜNDEKİ ŞU KASABAYA DA UĞRAYIP MALI BİR DE ONLARA GÖSTERELİM...
CESARETİNİZ KIRILMASIN AMA O KASABADAN İŞ ÇIKACAĞINI HİÇ SANMIYORUM... KUMARDAN FİLAN ANLAMAZLAR HİÇ!
... BEŞ YÜZ NÜFUSLU KASABADA TOPU TOPU BİR DESTE İSKAMBİL KÂĞIDI VAR. ALLAH BİLİR O DESTE DE EKSİKTİR...
DAHA İYİ YA, BİZ DE ONLARIN YENİ BİR ALIŞKANLIK EDİNMELERİNİ SAĞLARIZ.
LAS VEGAS
GÜLE GÜLE. YOLUNUZ AÇIK OLSUN!
BEN BİR YALNIZ ATLIYIM. YUVAMDAN UZAKTAYIM...
BİTTİ

"Gardiyan haber verdi bize," dedi Bayan Bridget. "İnsanların utanmasını seyretmekten mutluluk duyuyor bu gardiyan!.."

"Onu ben öldürmedim," dedi Smith. "Biliyorsunuz. Beni suçladılar, ama aslında ben bir şey yapmadım."

"Cezaevindesin! Bu yeteri kadar utandırıyor bizi."

Bayan Fanny'nin aklına hoş bir şey gelmişti. "Büyük ve önemli insanlarla beraber kalıyorsun, Smith. Dick Mulrone burada. Zengin arkadaşları da onu ziyaret ediyorlar. Onları tanışan şanslı bir çocuk sayılırdın."

"Şans," diye bağırdı Bayan Bridget. "Cellât bize o elbiseleri gönderdiği zaman şanslı çocuk sayılmayacak. Çünkü onlar bize, içinde bir çocuk olmadan gelecek."

"Özür dilerim, Smith," dedi Bayan Fanny. "Ama Lord Tom sana yardım etmek istemişti, değil mi? O iki adamı da evden uzaklaştırdı zaten."

"Onları gördünüz mü?"

"Ah, evet. Kızıl Aslan'ın önünden bir hafta kadar hiç ayrılmadılar. Sonunda Lord Tom, tabancasını gösterdi ve o günden beri onları hiç görmedik."

Tam o sırada Lord Tom, borçlular odasına girdi. "Seni burada gördüğüme çok üzüldüm, Smith," dedi. "Demin eski arkadaşım Dick Mulrone ile vedalaştım. Bu işte gelmiş geçmiş en iyilerdendi!"

"Ayıp," dedi Bayan Bridget. Başını öbür yana çevirdi.

"Sana hâlâ yardım edebilirim, Smith," dedi Lord Tom. "İster miydin?"

"Nasıl, Lord Tom?"

"O belgeler! Sende mi hâlâ?"

"Yanımda değil."

"Bulabilir misin?"

"Çalışırım, Lord Tom."

"Aferin, Smith. Yakında yine gelirim."

Genç hanımlarla haydut ayağa kalktılar. Bayan Bridget konuşmaya başladı: "Biz şimdi gidiyoruz... kötü bir çocuksun ama - ama seni unutmayacağız. Fanny'le tekrar geliriz."

Smith birkaç dakika başını kaldırmadı. Kaldırdığı zaman da Bay Billing'i gördü.

"Geri gelmeye söz vermiştim," dedi avukat. "Ve sözümü unutmadım."

"Hayır, unutmadınız," dedi Smith. "Umarım yalanlarınızı da unutmamışsınızdır, Bay Billing. Katil Bay Billing."

"Smith ben kötü bir adam değilim. Zalim bir dünyada yaşıyoruz. Arkadaş olmalıyız. Hayatını kurtardığımı biliyor musun?"

"Beni buraya siz getirdiniz, Bay Billing. Cellat da burada!"

"Vine Caddesinde olduğunu biliyorlardı."

"Kim biliyordu?"

"Kahverengi elbiseli adamlar. Seni orada öldüreceklerdi."

"Onlar sizin arkadaşlarınız değil mi, Bay Billing?"

Avukat, Smith'e dikkatle baktı. "Dinle arkadaşım," dedi. "Seni seviyorum. İkimiz birbirimize benziyoruz. Sana gerçekleri söyleyeceğim. O iki adamı tanırdım."

"O yaşlı adamı öldürmek zorunda mıydılar?" diye sordu Smith. "Bu gerekli miydi?"

"Bay Black'e sor. O adamlar genellikle hiçbir şeyden utanç duymazlar."

"Bay Black mi?" Smith'in ağzı kupkuruydu. "O topal adam mı?"

"Topal adam, Smith. Tahta bir bacağı ve yumuşak, ama zalim bir sesi vardır. Bay Tahta Bacak Black'le karanlık bir gecede karşılaşmayı hiç istemezdim! Ondan korkuyorum. Belgeleri istiyor. Kâğıtlar onun binlerce paund kazanmasını sağlayacak. Ama Smith, eğer sen ve ben - eğer sen -"

"Ben ne, Bay Billing?"

"Sen ve ben... yalnız sen ve ben... Belgeler nerede?"

"Şeyde" - Smith başladı ve durdu. Bacanın köşesinde oturan yaşlı adam zincirleriyle oynuyor ve büyük bir gürültü çıkarıyordu.

"Nerede, Smith? Nerede?"

Ama Smith birden yeni bir şey düşünmüştü. "Hatırlayamıyorum, Bay Billing."

"Neden?"

"Çünkü duruşmamı bekliyorum. Bir insan bazı şeyleri cezaevinde hatırlayamaz, Bay Billing."

"Bana güvenmiyor musun, Smith?"

"Hayır, Bay Billing. Bir daha insanlara asla güvenmeyeceğim. Bu dersi Bayan Mansfield'den ve babasından çok iyi öğrendim."

BÖLÜM 11

BAY Billing, Smith'i her gün ziyaret ediyordu. Smith'in henüz belgeleri ele geçirememesine üzülüyordu.

"Ama yeterli vaktimiz var," dedi bir keresinde. "Bugün Ocağın on beşi. Senin duruşman ayın yirmi üçünde."

Gardiyan, Smith'e "Şanslısın," diyordu. "Ocağın yirmi üçü, Bay Mulrone için de çok önemli bir gün. Önce birini asacağız, sonra da öbür küçük beyi bekleyeceğiz!"

Smith'in aklı hep belgelerdeydi. "Umarım onları Bayan Mansfield bulmaz," diye düşünüyordu. "Eğer bulursa bir daha o kâğıtları asla göremem. Çünkü hemen Bay Billing'e verir. Ah, niye Meg gelmiyor?"

Bütün gün Meg'i beklemeye başladı ve sonunda Meg çıkageldi.

Bir sepet dolusu yiyecek ve iki yeni gömlek getirmişti ona.

"Zavallı çocuğum," dedi. "Yine çok zayıf ve kirlisin. İyi yiyeceklere, suya ve sabuna ihtiyacın var!"

Meg, Bay ve Bayan Mansfield'in çok mutsuz olduklarını söyledi. Smith'i ve onun dertlerini unutamıyorlardı.

Smith, "Beni asacaklar, Meg," dedi.

"Ah, zavallı çocuk!"

"Beni yalnız bir kişi kurtarabilir, Meg."

"Bay Mansfield tabiî ki!"

"Hayır, Meg. Sen!"

"Nasıl, çocuğum? Nasıl?"

"Yatağımda bulduğun kâğıtları hatırlıyor musun?"

"Bay Mansfield'in kâğıtlarını mı?"

"Onlar benim Meg. Ve beni o kâğıtlar kurtarabilir. Belgeleri bana getirebilir misin?"

Meg korkmuştu. "Bay Mansfield'in çalışma odasına giremem. Bu başıma iş açmaktan başka hiçbir işe yaramaz."

"Meg - Meg! Beni asmalarını mı istiyorsun? Eğer onları getirmezsen yakında ben bir ceset olacağım."

Meg ağlamaya başlamıştı. "Ah, çocuğum! Bilmiyorum... Ne yapsam? Annem yaşıyor olsaydı, o..."

Birden baca köşesindeki yaşlı adam şarkı söylemeye başladı. "Meg! Meg!" diyordu. "Kalbine güven, Meg!"

Meg hayretle ona baktı. "Bu annemin sesi ve onun kelimeleri," dedi. "Hâlâ bana yaşlı adamlar yoluyla mesajlar yolluyor. Hep de aynı şeyleri söylüyor: 'Kalbine güven, Meg. Sana kâğıtları getireceğim, sevgili çocuğum. Umarım o kâğıtlar seni cellâdın ellerinden kurtarabilir."

Smith çok memnundu. "Buradan kurtulacağım," diye düşünüyordu, "Meg belgeleri bana getirdiği zaman!"

Bay Billing de yemek sepetini gördüğü zaman memnun olmuştu. Smith'in belgeleri ele geçirdiğini düşündü. Smith onun nasıl sevindiğini hemen farketmişti.

"Henüz değil, Bay Billing," dedi. "Ama yakında! O zaman ikimiz zengin olacağız. Tabiî Bay Black de. Kendine yeni bir tahta bacak satın alabilir."

Bay Billing güldü. "Evet haklısın, akıllı çocuk. Ama cellât üzerlik, öyle değil mi? Ah, bu dünya çok güzel bir yer, Smith."

Pazartesi, Salı, Çarşamba... Smith yine Meg'i bekliyordu ama Meg gelmedi. Bay Billing her gün geliyor, mutlu mutlu Smith'le konuşuyordu. On dokuz Ocak Perşembe günü Smith bir değişiklik hissetti. Avukat o gün çok sessizdi. Sadece beş dakika kalıp gitti.

Ertesi gün Smith'e şöyle dedi: "Duruşman çok yaklaştı. Artık benim arkadaşımsın ve o belgelerin bulunmasına yardım edeceksin. Bunun için de buradan kaçman gerekiyor."

Smith çok şaşırmış ve sevinmişti. "Nasıl, Bay Billing?" diye sordu. "Cezaevinden nasıl kaçabilirim?"

Bay Billing ona anlattı. Binayı iyi biliyordu. Smith zayıf bir çocuktu. Rahatça bacadan kaçabilirdi. Baca, içinden tırmanılabilecek kadar genişti.

"Küçük çocuklar bu bacaları temizlemek için tırmanırlardı," dedi avukat. "İçerde el ve ayak parmaklarını koyabilecek yerler bulacaksın. Yukarda parmaklıklar var. Gardiyana biraz para vereceğim, o da parmaklıkları kaldıracak."

"Ne zaman gideceğim, Bay Billing?"

"Salı günü."

"O gün duruşma günü. Neden Pazartesi değil, Bay Billing?"

"Çünkü Salı, Pazartesi'den daha iyi. Gardiyanlar, Dick Mulrone ile meşgul olacaklar. Senin duruşman saat onda. Buradan sabah saat altıda kaçmalısın. Özgürlüğüne kavuşuyorsun, Smith!"

Bay Billing güldü. "Salı günü, belgeler günü olacak," dedi.

BÖLÜM 12

CUMARTESİ günü Meg geldi ama belgeleri getirmemişti. Smith onun kırmızı gözleriyle üzgün yüzünü gördüğünde neredeyse kalbi duruyordu.

"Ah, zavallı çocuk," diye ağlıyordu Meg. "Belgeleri getiremedim, onun için de seni asacaklar!"

"Ne oldu, Meg?"

Meg başına gelenleri yavaş yavaş anlattı. Her şey Perşembe günü olmuştu... Bay ve Bayan Mansfield evden beraber çıkmışlardı. Meg sessizce yargıcın çalışma odasına girmiş ve aramaya başlamıştı... Birden üst kattan tam kendi bulunduğu odanın üstündeki odadan sesler duymuştu - bu oda Smith'in eski odasıydı. Meg, Smith'in geri geldiğini sanmıştı. Belki de belgeleri kendisi arıyordu. Yukarı çıkıp kapıyı açınca. açınca... yardım istemek için bağırması gerekmişti.

"Kimdi, Meg?" diye sordu Smith. "Kim vardı orada?"

"Kahverengiler giymiş birbirinden öfkeli iki adam, çocuğum. Yatağını parçaladılar. Beni öldüreceklerini sandım. Ama merdivenlere koşup evden kaçtılar. "Meg ağlamaya başlamıştı. "Tabiî, uşak, Bay Mansfield'e söyledi. O da bütün kâğıtlarını bir kasaya kaldırdı. İstediklerini sana hiçbir zaman getiremem artık, çocuğum."

Smith düşünüyordu. "Bu olay geçen Perşembe oldu. Ama adamlar belgeyi bulamadılar. O zaman kurnaz Bay Billing planlarını değiştirmek zorunda kaldı. Cuma günü bana yeni planını açıkladı. Demek katiller hâlâ o kurnaz avukatın emrinde çalışıyorlar. Gardiyanlar arasında arkadaşları da var."

Meg'in anlattıkları oldukça açıktı. Smith gülmeye başladı. Onu kapıya kadar geçirdi ve teşekkür etti. "Hayatımı kurtardın, Meg!" diye kolayca duyalabilen bir sesle bağırdı. "Çok teşekkür ederim, Meg!" Tabiî gardiyanlar onu duymuşlardı. Meg giderken Smith'e yardım getireceğine söz verdi.

BACA köşesinde oturan yaşlı adam, Smith'e döndü. "Sana o kâğıtları hiçbir zaman getiremeyecek," dedi. "Niye o kadar seviniyorsun?"

"Sevinmiyorum," diye cevapladı Smith. "Kurnaz avukat çok geçmeden Meg'e teşekkür ettiğimi öğrenir. Belgeleri aldığımı zannedecek! 'Tom Billing,' diyecek kendi kendine, 'O çocuğa yardım etmelisin. Duruşmadan önce buradan kaçmalı!"

Yaşlı adam bacaya baktı. "Salı günü yaklaşıyor," dedi.

PAZARTESİ akşamı Bayan Mansfield cezaevine geldi. Smith hem korkuyor, hem de kızıyordu. Kızın belki de Bay Billing'in planını bildiğini düşündü.

"Smith!" diye bağırdı kız. "Yine çok kirli görünüyorsun!" Kollarını ona doğru açtı ve ağlamaya başladı.

"Uzak dur," dedi Smith. "Bana dokunma!"

"Ben, ben sana yardım etmek istiyorum. Lütfen dinle."

"Beni yalnız bırak. Artık ne sana, ne de kör babana güveniyorum."

"Smith... çocuğum... ben - uğraşıyorum ki..."

O sırada Bay Mansfield yanında bir gardiyanla geldi. Genç kız kızmış ve üzülmüştü. Babasını dışarda, arabada beklemek istedi.

"Kızım."

"Evet, efendim?"

O sırada Bay Mansfield, gardiyanla birlikte içeriye girdi.

"O, o, burada mı?"

"Evet, efendim."

"Smith," dedi Bay Mansfield yavaşça. "Bunu daha önce görmüş müydün?" Cebinden belgeleri, Smith'in değerli belgelerini çıkardı.

Smith'in ağzından vahşî bir çığlık kurtuldu. Bay Mansfield, Meg'in kendisine anlattıklarının doğru olduğunu anlamıştı. "Meg bize söyledi," diye devam etti hâkim. "Bu belgelerin seni kurtarabileceğine inanıyor. Daha önce görmüş müydün bunları?"

"Hayır! Hayır! Daha önce asla görmedim."

"Bir daha bak. Yakından bak. Dikkatli bak."

Smith baktı. Bunların kendi belgeleri olduğunu biliyordu. Kapaktaki adresi de okuyabiliyordu: Bay Lennard'a ait. Billing ve Lennard, Curtis Alanı, Godliman Caddesi.

Smith'in aklına çılgın fikirler geliyordu. Belgeleri al! Bacadan tırman! Kaç! Sonra bacanın tepesindeki parmaklıkları hatırladı...

"Hayır," dedi. Söyledikleri pek kolay anlaşılamıyordu. "Ben - bunu - daha - önce - hiç - görmedim."

Bay Mansfield belgeleri kaldırdı. Smith'in gözleri onları büyük karanlık cebe doğru izledi.

Bay Lennard yakında oturuyor. Bunu ona götüreceğim."

"İçinde ne var?" diye sormaya cesaret etti Smith.

"Bilmiyorum. Yalnız Bay Lennard okuyabilir. Ölmüş bir adamın en son mesajı, Smith. Yarın Bay Lennard'a vereceğim."

"İçinde seni kurtaracak bir şeyler olduğunu umarım," dedi Bayan Mansfield. "Duruşman yarın olmayacak." Babam emir verdi ve Bay Billing de."

"Bay Billing!" diye bağırdı Smith. "O biliyor mu?"

"Emirlerini biliyor," dedi Bay Mansfield. "Ama bu belgeler Bay Lennard'ın işi."

"Biliyor! Biliyor!" diye bağırıyordu Smith. O anda bütün kalbiyle sevdi yaşlı yargıcı. "Bay Mansfield! Sizi öldürecekler - tıpkı Bay Field'i öldürdükleri gibi. Sizin gözleriniz kör ama düşünceleriniz de hiç bir şeyi görmüyor."

Etraftaki ziyaretçiler gitmeye başlamışlardı. Smith çevresine baktı. Ortalıkta gardiyan olmadığına sevinmişti. Bay Billing'in planını değiştirmesini istemiyordu. Hâlâ kaçmayı umuyordu buradan.

BÖLÜM 13

BACA köşesinde oturan yaşlı adam, Smith'i saat altıya çeyrek kala uyandırdı. Bacayı gösterdi. "Şimdi gidebilirsin," dedi. "Parmaklıkları sen uyurken aldılar."

Smith teşekkür etti ve yaşlı adamla vedalaştı. El ve ayak parmaklarını duvardaki deliklere geçirerek tırmanmaya başladı. Baca karanlık, kirli bir yerdi. Üstelik dik de değildi. Yaptığı çok zor işti. Birkaç kere durup dinlenmek zorunda kaldı. Tozlar burnuna, gözlerine ve kulaklarına doluyor, ama o tırmanıyor, tırmanıyordu. Cezaevinin değişik odalarından gelen dört, beş bacaya rastladı. Hepsi de kendi bacasına katılıyor, yol gittikçe genişliyordu.

Smith birden üşüdüğünü ve ıslandığını hissetti. Ne düşüyordu üstüne? Yukarı baktı. Yolun sonuna yaklaşmıştı. Kar yağıyordu ve... Smith bir daha baktı. Tepede iki yuvarlak şekil görünüyordu. Bunlar hareket ediyorlardı! Smith durdu. Dikkatle şekillere baktı. Neydi bunlar? İki adamın başları. Ellerini uzattılar. Onru Onu bekliyorlardı. Gülüyorlardı. Smith onları gördü ve tanıdı. Kahverengi elbiseli adamlardı bunlar.

Smith şaşkınlık ve korkuyla bağırdı. "Ah, o hilekâr avukat!" Duvara asılı parmakları bir an için gevşedi. Düşüyordu - aşağı daha aşağı. İçinden "Hayatımın sonu geldi," diye düşündü. Fakat az sonra daha yavaş düşmeye başlamıştı. Sebebini anladı. Baca daralıyor, Smith'in zayıf vücudu da bacayı neredeyse tamamen dolduruyordu. İnmekte olduğu oda kendi odası değildi. Etrafına baktı. Burası cezaevinin kilisesiydi.

Kilise boş sayılırdı, ama dışardan bazı sesler duyuluyordu. Arkadaşları Dick Mulrone'a son defa güle güle diyorlardı. Smith oradaki insanların arasına karıştı. Hanımların kocaman etekleri ve beylerin bacakları arasında kaybolmuştu. "Bugün kaçmak zorundayım," diye düşündü, "Bu benim son şansım."

Birden hemen yanındaki biri bağırdı. "Smith! Bu Smith!"

Kızkardeşleri! Duruşma için Lord Tom'la birlikte gelmişlerdi. Lord Tom o sırada Dick Mulrone'un yanındaydı.

"Kaçmalıyım," dedi Smith.

"Ah, Smith, seni yakalarlar," diye bağırdı Bayan Fanny.

"Çabuk," dedi Bayan Bridget. "Eteğimin altına gir. Sakın ses çıkarma!" Uzun, geniş eteğinin bir ucunu kaldırdı. Smith güldü ve altına girdi. Etekler onu tamamen saklamıştı.

Bayan Fanny de gülüyordu. "Etrafını göremeyecek kadar karanlık değil, değil mi Smith?" diye seslendi.

Smith cevap vermedi ama Bayan Bridget çok kızmıştı. "Susar mısın, Fanny?" dedi. "Gardiyanların onu yakalamasını mı istiyorsun?"

Lord Tom'la dışarda karşılaştılar. Smith onun sadece ayaklarını görebili-

yordu. Bayan Fanny yavaşça "Smith'i kurtardık, Lord Tom," dedi. "Ama onu imkânı yok bulamazsın."

Lord Tom güldü. Yerdeki karları gösterdi onlara. Bayan Bridget'in arkasında, iki yerine dört ayağın izleri vardı.

"Biz senin arkandan yürüyelim, Bridget," dedi. "Böylece izleri de kapatmış oluruz."

Smith cezaevinden ablasının etekleri altında çıktı.

Saat onda Kızıl Aslan barının önüne gelebildiler. "Eve geldik," dedi Bayan Bridget. Tam o sırada cezaevinden yükselen çığlıkları duydular.

"Bu çığlıklar Dick için," dedi Lord Tom üzüntüyle. "Onu astılar, sevgili dostlarım! Şimdi yaşayan tek haydut ben kaldım! Çok yakında beni de asabilirler!"

SMİTH'le Lord Tom bir plan yapıyorlardı. Bayan Fanny plandan hoşlanmıştı ama kızkardeşi sevmemişti. "Çok ayıp," diye bağırdı Bayan Bridget. "Yaşlı ve kör bir adamı nasıl soyabilirsiniz?"

Bay Mansfield çoktan yola çıkmıştı bile. Belgeleri Bay Lennard'a götürüyordu.

"Dick Mulrone'un sonunu seyretmeye pek çok kişi geldi," dedi Lord Tom. "Bu insanlar hâlâ bu şehirdeler. Caddeler tıklım tıklım dolu. Hava da kötü. Bay Mansfield'in arabası çok yavaş gitmek zorunda. Queen's Head barında yemek yiyecektir. Saat dört buçuk sularında yola çıkar. Ve beşte, evet, saat beşte, Smith, onu yakalarız!"

"E - evet, Lord Tom," dedi Smith. "Ama belki kahverengi elbiseli adamlar onu bizden önce yakalarlar!"

Bayan Fanny, "Buna izin vermezsin, değil mi, Lord Tom?" dedi.

"Onların başlarını uçururum, Smith!"

"Ah, o iğrenç belgeler," diye söylendi Bayan Bridget. "Zaten yaşlı bir adam onlar uğruna öldü. İki katil onu vurdular. Şimdi de bu çocuk o kâğıtlar için haydut olmak istiyor! Yazık, çok yazık!"

"Yalnız gitmeyi tercih ederdim," dedi Lord Tom. "Biliyorsunuz. Her zaman yalnız çalışırım. Ama Smith benimle gelmek istiyor. Sert ve inatçı bir çocuk, Bayan Bridget. Taş gibi. Kararından asla dönmez."

Lord Tom'un son sözleri aslında pek doğru sayılmazdı. Smith'in kararları her gün değişiyordu. Kendini düşünmüyordu. Belgeler de tek düşündüğü şey değildi. Bay Mansfield'in hayatını düşünüyordu. "Belgeler kendimi kurtarmama yardım edecek," diyordu. "Ama Bay Mansfield'in hayatını kurtarmaya çalışmalıyım."

"Hazır mısın, Smith?" diye sordu Lord Tom.

Bayan Bridget, "Hava dışarı çıkılmayacak kadar soğuk," dedi. "Çocuk bu havada donup ölebilir."

Bayan Fanny, Smith için uzun bir palto ve eski bir şapka buldu. Bunları giyince gitmeye hazır olacaktı. O sırada ev sahibi geldi ve "Biri sizi arıyor," dedi. Smith bir an için gelenin Bay Black olduğunu sanmıştı. Ama bodrum merdivenlerinden inen küçük bir çocuktu.

Masanın üzerine birbirinden güzel elbiseler koydu ve "Beni cellât Bay Jones yolladı," dedi. "Bunlar Dick Mulrone'un. Bay Jones, babasına göre hazırlamanızı istiyor. Yarın kendi gelip babasının ölçülerini verecek."

Çocuk gittikten sonra bodrum sessizliğe gömüldü. Lord Tom önüne bakıyordu. Bayan Fanny ağlamaya başladı. Bayan Bridget de, "Smith'e iyi bak, Lord Tom," dedi.

"Bana güvenebilirsiniz, Madam. Ona göz kulak olacağıma söz veriyorum. Gel, Smith."

Smith, Lord Tom'un atının önüne oturmuştu. En iyi arkadaşıyla gidiyordu.

"Hep bunun hayaliyle yaşamıştım," diye düşündü. "İşte sonunda hayallerim gerçek oldu."

Haydutla yeni öğrencisi garip şekilde sessiz ve üzgündüler.

BÖLÜM 14

SMİTH'le Lord Tom, Bob'un yerindeydiler. Saat dört buçuğa geliyordu. Hâlâ kar yağıyordu. Haydut burayı çok severdi. Çevredeki tek bar, oturdukları yer değildi tabii. Wrestler'in yeri de buraya oldukça yakındı.

"İki mil boyunca bütün yolu bu pencerelerden görebilirsin, Smith," dedi Lord Tom. "Bay Bob'un bir teleskopu var. Eğer onu kullanırsan etrafı daha da iyi görebilirsin."

Bay Bob, teleskopunu Smith'e verdi, o da gözetlemeye başladı. Ağaçlar ve yol kendisine çok yakınmış gibi görünüyordu.

"Burada bekle, Smith," dedi Lord Tom. "Bay Mansfield'in arabasını bekle. Wrestler'in orada küçük bir işim var. Şimdi dönerim."

Smith beklemeye ve yolu seyretmeye koyuldu. Saat beşte bir arabanın ışıkları göründü. "Bir mil kadar uzakta," diye düşündü Smith. "Lord Tom çabuk olmalı."

Smith, teleskopla yolu gözetliyordu.

Smith teleskopu Wrestler'in pencerelerine çevirdi. İşte Lord Tom oradaydı. Ona bağırmak istedi. "Araba geliyor! Çabuk ol, Lord Tom! Yerinden kalk ve o adamlardan - o-"

Smith teleskopun yanlış gösteriyor olması için dualar ediyordu. Camı temizledi ve tekrar baktı. Doğru görmüştü... Lord Tom kahverengi elbiseli iki adamla oturmuştu! Korku içinde olduğu her halinden belliydi. Ne söylüyordu onlara? Smith çılgına dönmüştü. "Evet, efendim! Tabii. Hayır, efendim! Evet, kör adamı öldüreceğim efendim! Oğlan dert değil! Benden memnun kaldınız mı, efendim?"

Smith teleskopu gözünden indirdi ve Bob'un yerinden aklını kaybetmiş biri gibi fırladı.

Rüzgâr çok kuvvetliydi. Smith karların arasından yol boyunca koşuyordu. Dönüp arkasına baktı. Üç karanlık siluet koşarak peşinden geliyorlardı. "Pis Lord Tom," diye düşündü. "Sana bir daha asla güvenmeyeceğim."

Araba iyice yaklaşmıştı. Vine Caddesi'ndeki yaşlı arabacı koşturuyordu atları. Smith bir ağacın arkasına gizlendi ve hızla hareketçe geçti. Arabanın kapısına atlayıp ardına kadar açtı.

"Ne oluyor? Kim o?" Rüzgârın sesi Bay Mansfield'in sesini bastırıyordu.

Smith yaşlı adamı elinden yakalayıp arabanın dışına çekti. "İmdat! İmdat!" diye bağırıyordu Bay Mansfield. "Ne istiyorsun benden?"

Smith cevap vermedi. Adamı ağacın arkasındaki derin karların içine çekti. Araba durmamıştı. Bay Mansfield tekrar yardım için bağırdı. Smith eliyle yaşlı adamın ağzını kapattı. "Sus!" dedi. "Eğer ölmek istiyorsan bağırabilirsin."

Araba durmuştu. Smith sesler duyuyordu.

"Eller yukarı, cepler dışarı," diye bağırdı Lord Tom. "Tabancam tam başına nişan almış durumda."

"Araba boş," dedi bir ses. "O çocuk - o çocuk yaşlı adamı kurtardı."

"Ama arkadaşlar, ben onu Bob'un yerinde bırakmıştım."

"Bir hata yaptın, Lord Tom. Onu öldürmeye söz vermiştin."

"Yapacaktım, arkadaşlar - ama -"

"Bunları Bay Black'e anlatırsın! Yaptığın yanlışlık yüzünden öleceksin, Lord Tom!"

"Hayır! Hayır! Buralarda bir yerlerde olmalılar! Arayalım onları!"

"Biz o oğlanı tanıyoruz. Onu asla bulamayız. Geldiğimiz yere dönmeli ve yarın Bay Black'le buluşmalıyız."

"Bakın! Araba! Kaçıyor!" diye bağırdı bir ses. "Arabacı kaçmamalı."

"Dur!" diye emretti Lord Tom. "Dur, yoksa vururum!" Tabancasını doğrulttu. Korkunç bir ses duyuldu. Arabacı bağırdı ama yerinden düşmedi. Araba yolda uzaklaşmaya devam etti.

Smith elini Bay Mansfield'in ağzından çekti.

"Adamlar - vurdular mı onu?" diye sordu yargıç.

Smith cevap vermedi, Lord Tom'la yanındaki iki adama bakıyordu. Wrestler'a geri dönüyorlardı galiba. Ayağa kalktı. Bay Mansfield'i de yukarı çekti. Kör adamın elini tuttu, ikisi yürümeye başladılar. Kar yağmaya ediyordu. Bay Lennard'ın evi dört mil kuzeydeydi.

BÖLÜM 15

SMİTH kör yargıcın sorularına uzun bir süre cevap vermedi. Sadece elini tutuyor ve karların içinde yürütüyordu onu. Bir süre sonra elini bıraktı ve biraz uzaklaştı.

"Yalnız mı kaldım?" diye bağırdı Bay Mansfield. "Beni terk mi ettin?"

Smith ona doğru döndü, yaşlı adamın üşümüş, mutsuz yüzünü gördü. Ona doğru ilerledi. "Hayır, yalnız değilsiniz, Bay Mansfield! Sadece biraz dinleniyordum. İşte, elimi tutun!"

"Smith - Smith - Smith! Senin sesini duyuyorum, değil mi?"

"Benim Smith olduğumu daha önce anlamış mıydınız?"

"Evet - evet!"

"Niye söylemediniz?"

"Bilmemi istemedin! Yoksa yanılıyor muyum?"

"Size güvenmiyorum, Bay Mansfield! Ben sadece bir insanoğluyum!"

"Sadece..." diye bağırdı yargıç. "Kızım sana her zaman güvendi ve inandı Smith."

"Ama siz, siz ne güvendiniz, ne de inandınız değil mi, Bay Mansfield?"

"Ah, evet, sana inanmadım. Ben de senin gibiyim Smith! Yalnızca bir insanoğlu!"

Yol boyunca hem yürüyor, hem konuşuyorlardı. Ama asıl dertlerinin konusunu açmadılar. Smith, Lord Tom'un hain planını düşünüyordu. Yargıcın aklındaysa, zavallı Bay Field vardı. İkisi de düşündükleri adamların lâfını etmediler.

Smith yolun kenarındaki bir evin ışıklarını gördü. Bunu yaşlı adama söyledi. "Bu evden yardım isteyelim mi?" diye sordu.

"Çok iyi bir fikir, Smith," dedi Bay Mansfield.

EVDE bir polisle karısı oturuyorlardı. Bay ve Bayan Charlie Parkin. Polis olan Bay Parkin'di tabii. Ama işin büyük bir bölümü karısının üstündeydi. Charlie hep karısından ne yapması gerektiğini soruyor ve onun emirlerini uyguluyordu. İşleri çok önemliydi: Charlie bu yöredeki bir haydutu yakalamak zorundaydı. Ama evinin bahçesinden dışarı çıkmıyordu. Haydut onu korkutuyordu.

Bayan Parkin kör adama bir sürü sorular sordu, kocası da cevapları büyük bir deftere yazdı. "Üç haydut - kör adam ve çocuk kaçmış - arabacı vurulmuş ve ölmüş - iki sıcak içecek getiriliyor - iki tabak da sıcak yemek - ateşin yanında iki koltuk -"

İsimleriniz nedir?" diye sordu Bayan Perkin.

"Mansfield," dedi kör adam. Bu insanlara ve sorulan sorulara sinirlenmişti. "Ben yargıcım," diye ekledi.

Bay Parkin başını defterinden kaldırdı. "Bir yargıç... Öyleyse aynı önemli işi yapıyoruz, efendim! Hiçbir suçlunun bahçemden içeriye girmesine izin vermem, efendim."

"Doğru söylüyor," dedi karısı. "Bizim arazimizde hiç haydut yoktur."

Bay Mansfield'in yüzü kıpkırmızıydı. Polisin aslında hiçbir iş yapmadığını biliyordu. Sadece evi ve bahçesiyle ilgileniyordu. Suçluları aramak, sanki onun işi değildi. Ama yargıç konuşmadı. Aslında kendisi de biraz utanıyordu. Kalbi de gözleri gibi gerçek sorunları görmüyordu.

"Oğlanın ismi nedir, efendim?" diye sordu Bay Parkin. "O bir - "

"Arkadaşımdır," dedi yargıç sertçe. "Adı da -"

Smith yaşlı adama sevgi dolu gözlerle bakıyordu. Gerçek adının çok kısa sürede bütün polislere verileceğini biliyordu. (Smith - on iki yaşında - cezaevinden kaçmış -")

"Adı Jones," dedi Bay Mansfield.

"Hiç boş yatağımız yok, efendim," dedi Bayan Parkin. "Sizden önce arabacınız da buraya geldi. Ölmedi! Onu tedavi ettik. Şimdi uyuyor. Arabayla atlar da burada."

"Bunu duyduğuma çok sevindim, Madam," dedi Bay Mansfield.

Bay ve Bayan Parkin yataklarına çekildiler. Smith'le yargıç ateşin karşısındaki iki koltukta oturuyorlardı. Bay Mansfield elini cebine attı, bir şey çıkardı.

"Bak, Smith," dedi. "Bunu istiyordun, değil mi? Al ve bana da oku ütfen."

Bay Mansfield, Smith'e belgeleri uzatıyordu.

BÖLÜM 16

BELGELER! Smith birden hatırlamıştı onları ama görmek istemiyordu. Yine de Bay Mansfield'in kendisine güvenmesine sevinmişti.

"Oku, Smith! Korkma, oku!"

Smith belgeyi açtı. Kızkardeşlerinin söylediklerini hatırlamıştı ama bu bir 'suçlu raporu' değildi. Yalnızca Bay Lennard'a yazılmış bir mektuptu. Korku doluydu. Bay Field birilerinin kendisini öldürmek istediğini biliyor ve korkuyordu.

"Korkunç, çok korkunç bir şey buldum, Lennard." diyor ama buluşunu açıklamıyordu Bay Field.

Mektupta garip bir bölüm vardı. "Sana daha önce de bundan bahsetmiştim," diye yazmıştı Bay Field. "Onu Jack'in en sevdiği yere gömdüm. Andrews yerini biliyor. Çocuk orada oynardı. Lütfen onu bul ve al, Lennard. Ona bir daha hiç ihtiyacım olmayacak ama belki birkaç iyi insana yardımı dokunabilir."

Smith mektubun son satırlarına gelmişti. "Hiçbir zaman buluşumu açıklamayacağım, Lennard. Ben öldüğümde utanç da benimle ölecek."

Smith kızmıştı. Bu belgeler yaşlı bir adamın mutsuz mektubundan ibaretti. Hiçbir değeri yoktu. Bay Field'in bahsettiği şey herhalde bir yüzük ya da bir mücevher olmalıydı. Yaşlı adam da tutmuş onu toprağa gömmüştü!

"Smith," dedi yargıç. "Bay Field'in buluşunun ne olduğunu öğrenmeliyiz. Bu onun başına gelenleri açıklayacaktır."

"Haklısınız," dedi Smith. "Ama bu zor bir iş, Bay Mansfield. Biz sadece birer insanoğluyuz!" Smith bir yandan da kendi dertlerini düşünüyordu: Çıkmaz sokak - Bay Field'in kalbindeki bıçak - cezaevi... Yaşlı adamın buluşu ne olabilirdi? Adamlar onu neden öldürmüşlerdi? Bay Billing'in asıl derdi neydi? Smith bu soruların cevabını öğrenmek istiyordu. "Bu soruların cevabını bulana kadar hiç durup dinlenmeyeceğim," diye söz verdi kendi kendine.

BAY Mansfield'in arabacısı şanslı bir adamdı. Sabah olduğunda yola çıkabilecek durumdaydı. Smith'i yargıcın yanında görmek onu şaşırtmıştı. Charlie Parkin'i de bir sürpriz bekliyordu.

"Burada ne arıyorsun, Smith," diye sordu arabacı. "Sen şey de."

"Onun adı Jones," dedi Bay Parkin. "Buraya Jones yazdım."

"Jones mu? Bu çocuk Smith'dir," dedi arabacı.

"Jones!" diye bağırdı Bay Mansfield.

"Smith - Jones..." Polisin başı büyük dertteydi. "Çok garip bir durum," dedi kendi kendine.

"Çok garip," dedi Bay Mansfield de. Polis, yargıcın neden güldüğünü hiçbir zaman öğrenemedi.

FİELD'in evi Prickler tepesinde, Whetstone köyünün biraz üstündeydi. Köyle evin arasında bir kilise ile kilisenin bahçesi vardı. Kar tepede o kadar fazlaydı ki, araba tırmanamadı.

"Smith'le ben yürürüz," dedi Bay Mansfield arabacıya. "Köye dön ve bizi orada bekle."

Kilisenin bahçesi boş ve sessizdi. Mezarların üstünü karlar örtmüştü. Smith birden izlendikleri hissine kapıldı. Burada birileri olabilirdi. Evin yanında ya da eski mezar taşlarının arkasında. Düşündüğünü Bay Mansfield'e söylemedi. Yaşlı adam Bay Field'in şanssız hayatı hakkında konuşuyordu.

"Jack onun tek çocuğuydu. Burada büyümesine karşın her zaman şehri daha çok sevmişti. Yedi, sekiz yıl önce şehre gitti ve bir daha da dönmedi. Babası onu o zamandan beri görmedi. Herkese öldüğünü söylüyorlardı. Bay Field'in kardeşleriyle onların karıları ve çocukları, yaşlı adamı çok üzüyorlardı. Hepsinin gözü onun arazisinde ve parasındaydı..."

"Belki de Jack'i öldürmüşlerdir," dedi Smith. "Bay Field'in bulduğu korkunç şey bu olabilir."

Mezar taşlarının arasında bir gölge kıpırdandı. Smith hemen Bay Mansfield'in elini tuttu ve çekti.

"Ne oldu, Smith?"

"Hiç! Sadece - sadece üşüdüm, Bay Mansfield."

Ama Smith, kilisenin bahçesinde yalnız olmadıklarını biliyordu.

BÖLÜM 17

UŞAK Andrews, Bay Field'in evinin kapısını açtı. Bay Mansfield ona geliş sebebini söyledi.

"Evet, sizi hatırlıyorum, efendim," dedi Andrews. "Buraya daha önce de gelmiştiniz."

"Uzun zaman önce," dedi yargıç. Smith'le ikisi içeri girdiler.

"Evet, çok uzun zaman önce, efendim. Burası şimdi çok kötü durumda."

"Öyle mi, neden?" diye sordu Bay Mansfield.

"Yiyecek almak için para gerekli, efendim. Para bulabilmek için Bay Field'in kitaplarını ve resimlerini satıyoruz. Bu ailenin her kuruşa ihtiyacı var."

Bay Lennard henüz gelmemişti. "Öğlene doğru gelir, efendim," dedi Andrews. Bu evde oturan aileyle kasabaya gitti. Onu hiç yalnız bırakmıyorlar, adamcağız da işlerini tamamlıyamıyor."

Smith, koltuk ve kanapelerin oturulacak yerlerindeki uzun yırtıklara bakıyordu. "Neden bu koltukları böyle kesip parçaladınız?" diye sordu.

"Bütün bunları aile yaptı!" dedi Andrews. "Evdeki her kanape, koltuk ve yatak aynı durumda. Olabilecek her yerde Bay Field'in paralarını aradılar ama bir tek kuruş bulamadılar."

"Bu evde olduğuna mı inanıyorlar?" diye sordu Smith.

"Smith!" diye bağırdı yargıç. "Bu seni ilgilendirmez! Bay Lennard'ı beklemeliyiz."

Yargıç, Smith'e kendi hayatını ellerine teslim edecek kadar güveniyordu ama, avukatın işinde güvenmiyordu.

Andrews'un aileye ne kadar kızmış olduğu her halinden belliydi. "Bay Field'i ve Jack'i hiçbir zaman sevmediler," dedi üzüntüyle. "Jack uzaklara gitti... on iki yıl önce. Hala geri döneceğine inanıyorlar. Ve kendilerini rahatsız eden birkaç durumu ortadan kaldırmasını bekliyorlar."

"On iki yıl oldu mu?" dedi Bay Mansfield.

"Evet, efendim. Jack o zamanlar yirmi yaşındaydı. Pek çoğu onun denizde boğularak öldüğünü söylediler. Madem öyle, neden onu hala rahat bırakmıyorlar?"

"Bay Andrews," dedi Smith. "Jack nasıl biriydi?"

"Smith!" diye bağırdı yargıç tekrar.

Ama uşak, Bay Field'in oğlu hakkında konuşma fırsatı çıktığına sevinmişti. "Güçlü ve iyi yürekli bir çocuktu. Oturup, düşünmeyi severdi."

"Bana mı benzerdi?" diye sordu Smith. "Etrafta koşup oynar mıydı?" Bahçede çok sevdiği yerler var mıydı, Bay Andrews?"

"Sus artık, Smith!" Yaşlı adamın sesi kızgın çıkmıştı. "Andrews lütfen bana sıcak bir içecek getirir misin?"

"Tabii efendim."

Ama Smith susmadı! Fazla vakit kalmadığını biliyordu. Bay Lennard da yoldaydı. "Çocukların genellikle sevdikleri özel bir yerleri olur, Bay Andrews! Jack'in de böyle bir yeri var mıydı?"

Andrews tam kapının önündeydi. Smith'e döndü. "Tabii!" diye bağırdı. "Jack oturup düşünmek için her zaman -"

"Nereye giderdi? Nereye, Bay Andrews?"

"Smith!"

Andrews, odanın karşı tarafına doğru yürüdü. Pencerenin yanında durup parmağıyla bir yeri gösterdi. Smith'in gözleri kocaman açılmıştı. Birden vücudu ürperdi.

"İşte Jack'in en sevdiği yer! Kilise bahçesindeki büyük, siyah bir mezar taşının üstü! Orada oturur, hayaller kurardı."

ANDREWS odadan çıktı, Smith de onun peşinden gitti.

"Smith, burada mısın?" diye sordu Bay Mansfield. Ama Smith yoktu. "Smith! Smith! Nerdesin?"

Kör adam ayağa kalktı. Elleriyle kapıyı buldu. Yüzüne soğuk bir rüzgar çarpmıştı. Bahçeye çıktı. Evin ön kapısı açıktı. "Smith!" diye seslendi. "Geri dön, çocuk! Sen deli misin? O yeri boşuna arama!"

Birden Smith'in elini hissetti ve fısıldayan sesini duydu. "Yavaş, Bay Mansfield," dedi büyük bir korkuyla. "Sizi duyacaklar."

"Neden, çocuğum? Kim var orada? Niçin korkuyorsun?"

"Kahverengi elbiseli iki adam... Tepeyi tırmanıyorlar. Karın üzerinde izler görünüyor... sadece bir ayak izi ve bir -" Smith cümlesini bitirmedi. Korkudan neredeyse kalbi yarılacaktı.

"Beni nereye çekiyorsun, Smith?"

"Kilisenin bahçesine. O zaman göreceksiniz."

"Görmek mi? Unuttun mu? Ben körüm."

"Bu gerçeği bilmeniz lâzım Bay Mansfield."

Tepeyi tırmanan bir arabanın sesini duydular ama Smith onu göremedi. Kör adamı karların içinden geçirip kilisenin bahçesine soktu.

Orada durdular. Smith sessiz sessiz ağlıyordu. Büyük, siyah mezar taşına baktı. Üzerinde biri oturuyordu taşın. Tahta bacaklı bir adam!..

BÖLÜM 18

SMİTH'le yargıç, kare bir mezartaşının arkasında duruyorlardı.

"Orada, Bay Mansfield, onun en sevdiği yerde!" dedi Smith. "Jack Field! Tıpkı babasına benziyor! Öbür adı da Tahta Bacak Black!"

"Oğlu yaşıyor mu?"

"Evet, yaşıyor! O ve arkadaşları yaşlı adamı öldürdüler."

"Korkunç! Korkunç!"

"Gülüyor, Bay Mansfield! İyi kalpli Jack orada oturuyor ve hayaller kuruyor! Onu göremediğinize seviniyorum. Hoş bir görünüm değil! Demek sevgili Jack bir katil. Yaşlı adamın bulduğu şey bu olmalı!"

Jack Field başını kaldırdı. Kilise bahçesine biri giriyordu.

Taşın üstünde biri oturuyordu.

"Dostumuz geliyor, Bay Mansfield!" dedi Smith.

"Jack!" dedi yeni gelen adam yavaşça.

Topal adam, "Billing!" diye cevap verdi.

Bay Mansfield ismi duyduğu anda öne doğru fırlamıştı. Smith onu geri çekti. Yargıcın gerçekleri duymasını istiyordu.

"Belgeleri aldın mı, Jack?" diye sordu Billing.

"Hayır. Kahverengili arkadaşlarımız henüz gelmediler."

"Sevgili Jack! Birazdan burada olacaklar ve biz de zengin olacağız."

"Senden kurtulacağıma seviniyorum, Billing!"

"Neden, Jack? Biz dostuz, öyle değil mi?"

"Onu öldürmem gerektiğini sen söylemiştin. Planı sen yaptın, Billing! Emirleri sen verdin."

"Ama her şeyi yapan sendin, Jack! Bunu unutma!"

"Nasıl unutabilirim? Kalbine saplanmış bıçağı hâlâ görebiliyorum! Andrews'u belgelerle göndermeye söz vermiştin."

"Andrews... ya da baban. Bunlar önemli değil, Jack. Ölmüş bir adam için yapılacak hiçbir şey yoktur. Kendimizi suçlamamalıyız. Yaşadığımız yer zalim bir dünya ve biz de burada yaşamak zorundayız..."

Bay Mansfield onların konuştuğu her kelimeyi duyuyordu. Bay Billing'in gerçek suçlu olduğunu anlamıştı.

Kahverengi elbiseli adamlar geldiler. Billing ve Jack'le çok sessiz konuşuyorlardı. Smith sadece birkaç kelimeyi duyabildi.

"...belgeler?"

"...getiremedik... kör adam... yaşıyor... araba... köy... ve çocuk buralarda olmalı..."

"Tabii! Arayın!" diye bağırdı Bay Billing. "Karların üzerindeki izlere bakın! Onlar Jack'in bıraktığı izler değil! Evden geliyor! Çabuk olun! Kör adamla çocuğu bulun!Mezartaşının arkasındalar! Onları öldürmelisiniz!"

Acaba Smith kaçabilir miydi? Tabii, kaçardı! Hem çabuk hareket ediyordu, hem de şanslıydı. Korkuyordu da - korku böyle zamanlarda büyük bir yardımcıydı. Kilisenin bahçesinden bir anda çıkabilirdi. Ama Bay Mansfield kaçamazdı. Smith bunu biliyor, onu bırakmak istemiyordu. Arkada kör bir adamı bırakıp kaçamazdı.

"Geliyorlar, Bay Mansfield," dedi Smith.

"Çabuk, Smith! Kaç! Beni burada bırak!"

UZUN adamla kısa adam bıçaklarını çıkarmışlardı. O kadar yakındılar ki Smith'i görebiliyorlardı.

Smith şehirde pek çok kötü insanı tanıyor, pek çok kötü yeri biliyordu. Yankesicileri, soyguncuları, pis barları çok iyi bilirdi. Ama yine de, ne de olsa küçük bir çocuktu... O korkunç anda düşmanlarına karşı durdu! Bir çocuk gibi dövüştü onlarla! Küçük, soğuk parmaklarıyla yerden biraz kar aldı. Bir kartopu yaptı. Sonra sert bir çığlıkla kartopunu kısa boylu adamın kafasına attı.

Adam bağırdı - ve durdu. Arkadaşı da durmuştu - gülüyordu. Gülmesi ona çok önemli saniyeler kaybettirmişti.

Birden kilise bahçesinin kenarından gelen sesi duydular!

"Durun! Kıpırdamayın! Çocuğa dokunursanız sizi vururum!"

İki elinde iki tabanca ile konuşan Lord Tom'du. Ama adamlar durmadılar. Sadece gülüyor, ilerlemeye devam ediyorlardı.

Smith bağırdı: "Git buradan, Lord Tom! Senin yardımını istemiyorum! Ne olduğunu biliyorum ve seni sevmiyorum!"

Haydut şaşırmıştı. Belki aslında çocuğu sevmiyordu! Kim bilir? Belki de çok seviyordu. "Geri çekilin!" diye bağırdı adamlara.

Adamlar hâlâ durmuyorlardı. Lord Tom tabancalardan birini kaldırdı. Korkunç bir ses duyuldu. Smith iki tabanca sesi duymuştu! İki de çığlık. Lord Tom kısa boylu adamı öldürmüş, Bay Black de onu vurmuştu.

Lord Tom yerdeydi. İkinci tabancası uzun boylu adama nişan almış durumdaydı. "Geri bas," dedi. "Geri bas, yoksa seni de vururum!"

Lord Tom tabancalardan birini doğrulttu.

Adam duraklamadı bile. Kilisenin bahçesinden fırlayıp çılgınlar gibi koşmaya başladı. Evden birinin bağırdığı duyuldu. Smith elinde tabancasıyla Andrews'u gördü. Bay Billing uzun adamın peşinden koşuyordu. O da kaçıyordu! Bay Black de onlarla kaçmaya çalıştı ama Andrews daha hızlı davrandı. Smith yine bir tabanca sesi duydu ve Bay Black'in düştüğünü gördü.

Lord Tom ölüyordu. Smith ve Bay Mansfield ona doğru gittiler. Smith kör adamın elini Lord Tom'un eline koydu.

Kör yargıçla eski haydut uzun süre el sıkıştılar. İkisi de bazı önemli şeyleri düşünüyorlardı. Lord Tom hayatının son dakikalarını yaşıyordu. Bay Mansfield içinse yeni bir hayat başlıyor gibiydi.

"Evet, gerçekten değiştim," dedi yargıç. "Gözlerim de, kalbim de yıllardır körd. Ama Smith ve sen Lord Tom, bana çok yardım ettiniz. Şimdi yalnızca gözlerim kör."

O sırada Lord Tom, kilise bahçesinin karları arasında can verdi. Bay Black de ölmüştü.

"Lord Tom hayatımızı kurtardı, Smith," dedi Bay Mansfield.

Smith gözlerini sildi. Bütün korkulardan ve başına gelenlerden sonra, kalbi haydut için sevgiyle doluydu.

Yargıç gökyüzünü gösterdi. "Artık orada, Smith!"

"Evet, Bay Mansfield. Eğer orası da buraya benziyorsa, Lord Tom mutlu olacaktır. 'Eller yukarı, cepler dışarı' işi, onu mutlu edecektir.

Andrews neden Jack Field'i vurmuştu?

Yaşlı uşak nedenini Bay Mansfield'e açıkladı. "On iki yıl önce," dedi Andrews, "Jack'in başı büyük bir belâya girmişti. Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama herhalde adam öldürmüştü. O yüzden eve dönemedi. Bunları Bay Field'e söylemedim."

"Bacağını nasıl kaybetti?" diye sordu Bay Mansfield.

"Bilmiyorum, efendim. Herkese Jack'in öldüğünü söyledim. Yaşlı adam buna yıllarca inandı. Ama birkaç ay önce gerçeği anladı. Jack suçluydu! Jack'in o adamlara kendi babasını öldürmeleri için yardım ettiğine inanıyorum. Onu cellâdın elinden kurtardım. Beni suçlamıyorsunuz, değil mi, efendim?"

"Hayır, Andrews. İyi bir adamın oğluydu, ama kendi kötüydü - hem de çok kötü!"

BÖLÜM 19

SONUNDA Bay Field'in ailesi ve Bayan Mansfield'le Bay Lennard gelebildi.

"Köye kadar Bay Billing'le geldim," dedi Bayan Mansfield. "Ama eve gelmeme izin vermedi. Köyde beklemek zorunda kaldım. Beni buraya Bay Lennard getirdi."

Bayan Mansfield'in yüzü çok üzgündü. Bay Billing'i nasıl sevdiğini ve onun kendisine nasıl yalan söylediğini hatırladı.

Babası belgeleri Bay Lennard'a verdi. "Smith'e teşekkür etmelisiniz," dedi avukata. "Jack Field ve Billing bu mektubu almaya çalışıyorlardı. Smith onu ellerinden kurtardı."

Avukat mektubu burada bulunanlara okudu. "Şimdi her şey belli oluyor," diye ekledi. "Andrews bize Jack'in en sevdiği yeri göstercek. Bay Field'in bahsettiği şeyi gidip almamız gerekiyor."

Köyden gelen bir adam siyah mezartaşının olduğu yeri kazdı. Otuz dakika kadar çalıştıktan sonra ortaya ağır tahta bir kutu çıkardı. Kutunun içi para doluydu. Yüz bin İngiliz lirası!

Bay Field'in kardeşleri ve onların çocukları çok sevinmişlerdi. Bay Lennard onlara durumu açıklamaya girişti. "Bu paraları Smith'in yardımıyla bulduk. Belgeleri onun sayesinde ele geçirdik ve bu yüzden de iyi bir ödülü hakkediyor. On bin İngiliz lirasını ona vermemiz gerekiyor."

"Evet, tabii," dedi Bay Field'in kardeşi. "Bu onun için iyi bir ödül! Bay Lennard, parayı onun hesabına bankaya yatırın, lütfen."

Bay Mansfield kızı ve Smith şehire geri döndüler. Smith'le yargıç, Kızıl Aslan barına gittiler. Orada Bay Mansfield, Smith'in ablaları ile tanıştı.

"Yakında bu bodrumdan kurtulacaksınız," dedi Smith onlara. "Size güzel bir ev satın alacağım. Orada rahatça yaşar, şehrin saygıdeğer hanımları için dikiş dikersiniz."

HAİN Bay Billing'e ne olmuştu? Yanındaki uzun boylu adamla köyde yaşamak zorunda kaldı bir süre. Fakat iki ay sonra köy hayatından dayanamayacak kadar çok sıkılmıştı. Bir gün âniden Bay Lennard'ın bürosuna geldi. Herkesin başına açtığı dertler için özür diledi ve konuştu: "Uzun boylu adamın saklandığı yer -" Yavaşça adamın bulunduğu köyün adını söyledi. Bay Lennard da polis çağırdı...

BAY Jones uzun boylu adamı cezaevinin bahçesinde astı. Kahverengi elbisesi tam Bay Jones'un bedenine göreydi. Bay Billing de bir süre cezaevinde kaldı. Smith'in baca köşesindeki eski arkadaşıyla beraber kaldı. Yaşlı adam artık iyice delirmişti. Bir gece Bay Billing'i ağır bir zincirle öldürdü.

O sırada yargıç ilginç bir keşifte bulundu. Yaşlı adam aslında Bay Jones'un babasıydı.

"Kendi babamı asamam," dedi Bay Jones. Böylece yaşlı adam baca köşesinde yaşamaya devam etti.

SMİTH, Vine Caddesi, yedi numarada Bay Mansfield ve kızıyla birlikte yaşıyordu. Yeniden onlarla ve Meg'le birlikte olmaktan çok mutluydu. Yargıçla ikisi çok iyi arkadaştılar. Her an beraberdiler. Smith kör adama çok iyi bakıyordu.

Bayan Mansfield'in hayatı da değişmişti. Smith onun işlerinden pek çoğunu yaptığı için de dışarı çıkıp gezmeye vakit buluyordu. Arkadaşlarına gitmeye başladı ve kısa bir sürede pek çok arkadaşı oldu. Partilere gitmeye de başladı. Yeni yaşayışı, Bay Billing'i umutmasına yardımcı olmuştu. Çok geçmeden şehir dışından gelen genç bir adamla tanıştı. İkisi aynı şeylerden hoşlanıyorlardı. Birlikte çok mutluydular. Genç adam Vine Caddesi, yedi numaraya pek çok defalar geldi. Bir yıl sonra evlendiler ve mutlu bir hayat sürmeye başladılar.

Smith, Bay Mansfield'le birlikte kaldı. Zengin bir çocuk olmasına karşın, yaşlı, kör arkadaşını bırakmak istememişti. Sevgi - yalnızca sevgi onları bir arada tutuyordu.

Smith parasının bir kısmıyla Lord Tom için çok güzel ve gösterişli bir mezartaşı aldı. Haydut hayattayken en sevdiği yerlerden birine gömülmüştü. Bütün arabaların geçtiği yola yakın bir yerde.

"Arabaların seslerini hâlâ duyabiliyordur," dedi Smith, Bay Mansfield'e. "Bob'un yerine de çok yakın!"

BİTTİ

Bilmece Bulmaca

KİM HAREKET ETTİ?

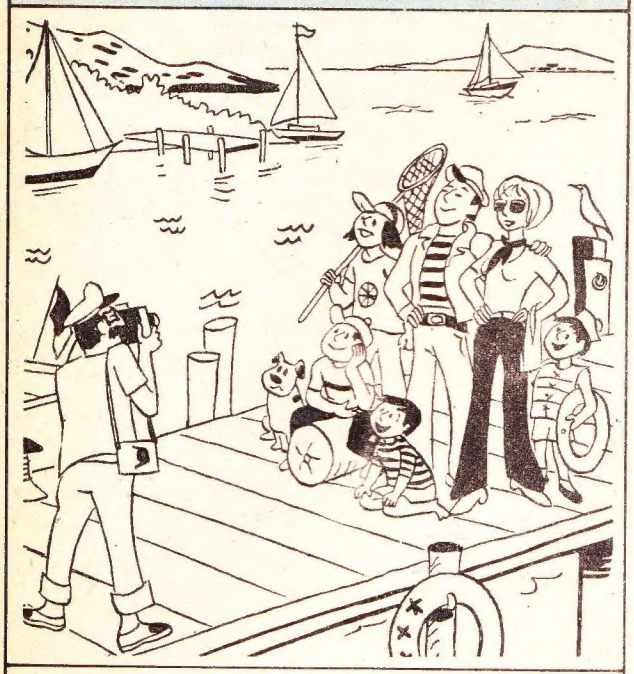

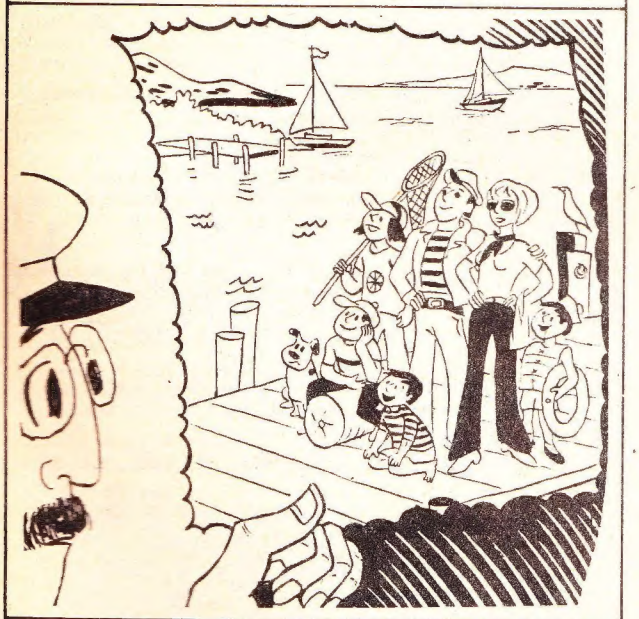

Yalvaç ağabeyiniz, iyi resim çekebilmek için poz verenlerden, hareket etmemelerini istiyor ama biri onu dinlememiş, edeni bulabildiniz mi?

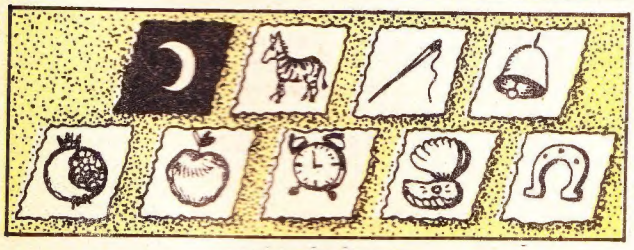

KİMDİR?

Resimde görülen nesnelerin baş harflerinin birleştirilmesiyle ünlü bir yazarımızın adı ortaya çıkmaktadır. Bu sevimli yazarımız kimdir?

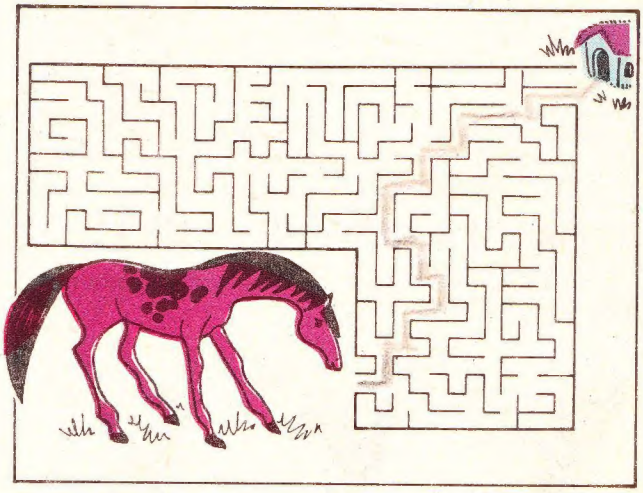

Güzel atımız uçsuz bucaksız kırlarda koşup oynadıktan sonra yuvasına dönmek istemektedir. Ancak döneceği yerden çok uzaklaşıp yolunu yitirmiştir. Ona yardım eder misiniz?

Kara Korsan denizdeki savaşlarından sonra, çıktığı adayı da almak istemektedir. Şakacı top güllesi çok karışık bir yol izlemiş ve Kara Korsan'i şaşırtmıştır. Gülle kaçıncı atışta, bulunduğu yere dek fırlamıştır? Bulabilir misiniz?

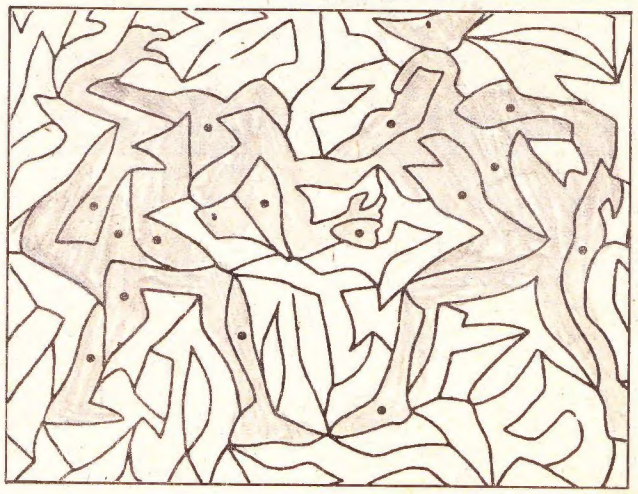

NE ÇIKACAK?

Noktalı alanları boyayın bakalım ne çıkacak?

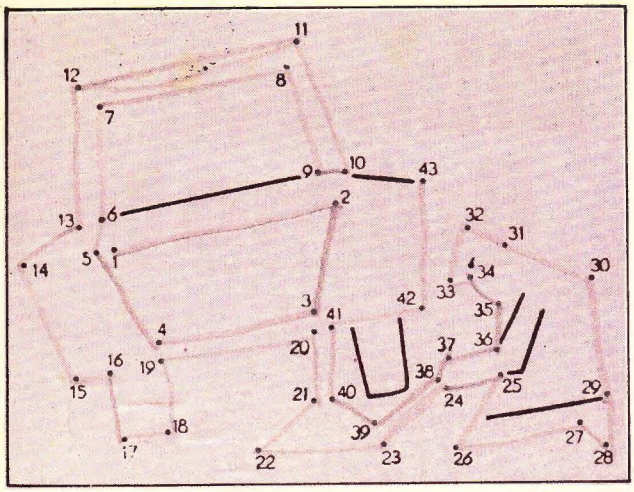

SAYILARDA NE SAKLI?

1'den 43'e kadar olan sayıları birleştirirseniz sayılarda neyin saklı olduğunu bulursunuz.

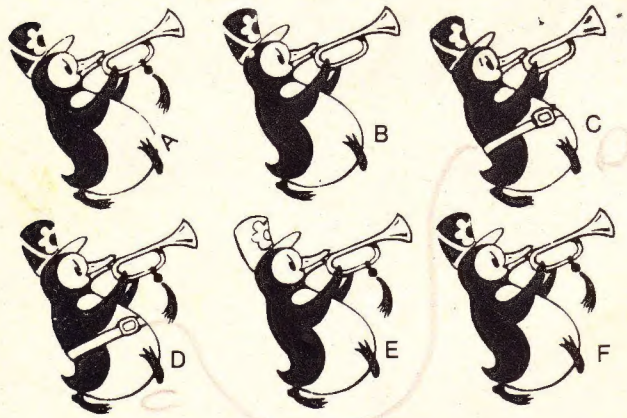

Yukarıdaki sevimli penguenlerden yalnızca iki tanesi birbiri ile benzerdir. Bunlar hangileridir?

Fotoğraf makinesine hangi yolla ulaşılabilir?

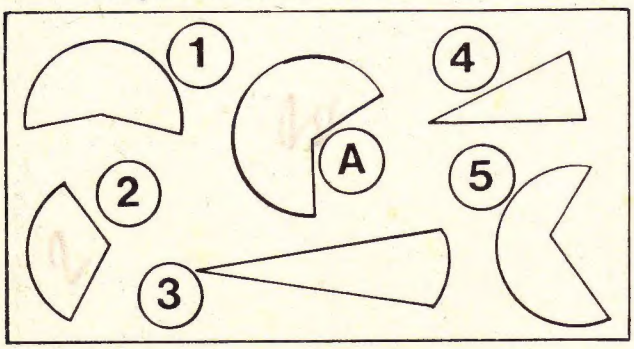

A şeklini hangi parça tamamlayabilir?

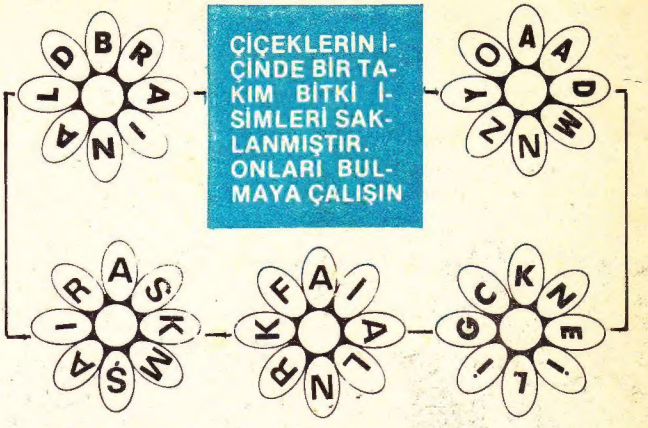

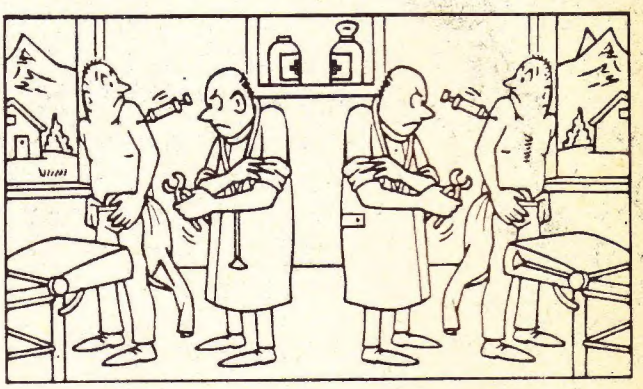

SİMETRİK RESİMLER: Yukarıda görülen simetrik resimde yer değiştirmiş beş şekil var. Bunlar nelerdir?

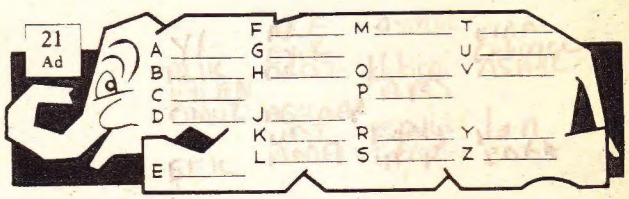

FİLCİK

Sevimli filimiz yürüyüşe çıkmış ve birçok arkadaşına uğramış. Yukarıdaki harflerle başlayan ve filimizin arkadaşı olan hayvanları bulabilir misiniz?

YANITLAR

KIM HAREKET ETTİ?: Kasketli adam.
KIMDIR?: Aziz Nesin.
KARA KORSAN: Güle, bulunduğu yere 4. atış sonunda ulaştı.
PENGUENLER: A ve F benzerdirler.
A ŞEKLİNE UYGUN PARÇA: 2 No'lu parça.
SAKLI BİTKİLER: Maydanoz, Baldıran, Gelincik, Karanfil, Sarmaşık.
SİMETRİK RESİMLER: 1- Dışarıdaki çimenler ile adamın gözündeki killar, 2- Evin kapısı ile doktorun kuşağı, 3- Doktorun dilmeme aleti ile yatağın demiri, 4- Hastanın gömlek yakası ile dağın ucu, 5- Doktorun kulağı ile kavanozun kapağı.
21 AD: 1- Ayı, 2- Balık, 3- Ceylan, 4- Domuz, 5- Eşek, 6- Fare, 7- Geyik, 8- Horoz, 9- Jaguar, 10- Kurt, 11- Lama, 12- Maymun, 13- Okka Kirpi, 14- Pars, 15- Ren Geyiği, 16- Sincap, 17- Tırna, 18- Üç hörgüç, 19- Yaşak, 20- Yılan, 21- Zebra.

ÖĞRETMENLER, EĞİTİMCİLER!...

Okuma Parçaları,
Oyunlar,
Boyama Sayfaları,
Hayat Bilgisi
Üniteleri İçin Şiirler,
Masallar,
El Becerileri
ile

●

Küçükleri ilkokulda başarılı olmaya hazırlayan tek dergi

6. SAYI ÇIKTI

aldınız mı?

75 LİRA

Milliyet
KARDEŞ

bu sayıda

- 4 Renkli, iki mini poster
- İki mini kitap: eki ile

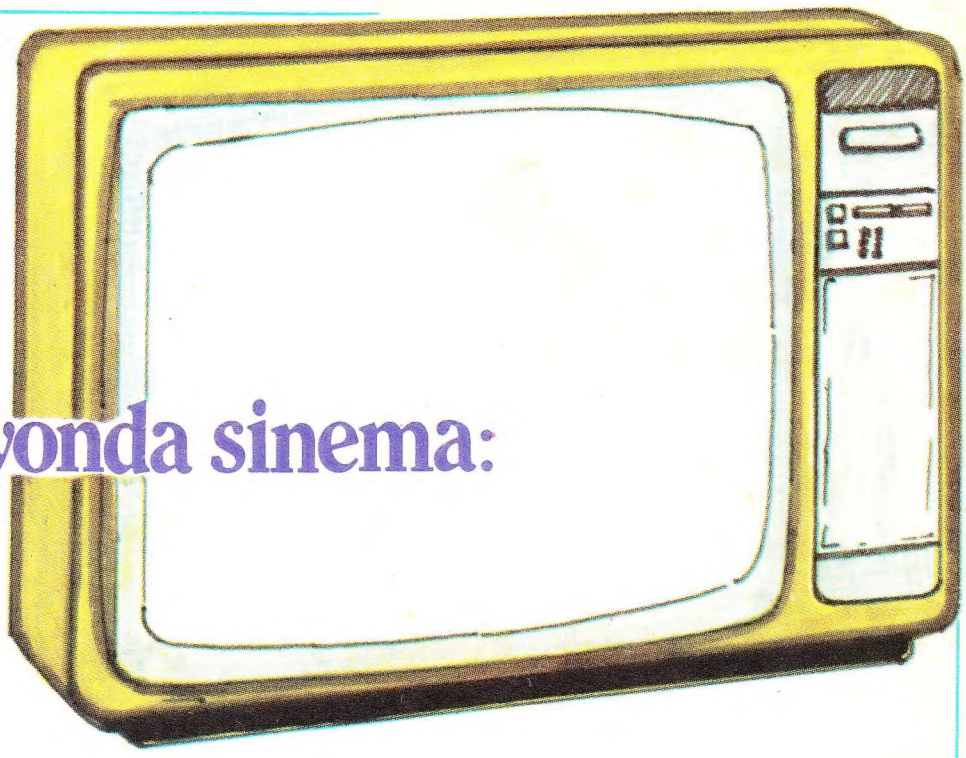

Televizyonda sinema:

"SAVURGANLIĞIN SONU"

Bu filmin kahramanı olan
çocuklar, kalemlerini
sık sık açmazlar.
Defterlerinden hiç sayfa
koparmazlar.
Çantaları, kitapları, sıraları
tertemizdir.
Onların da bir bankası vardır:
İş Bankası!

TÜRKİYE
İŞ BANKASI

CENAJANS